

อิสยาห์

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57
58	59	60	61	62	63	64	65	66										

บท 1

1 นิมิตของอิสยาห์บุตรชายของอามอส ซึ่งท่านได้เห็นเกี่ยวกับยูดาห์และเยรูซาเล็ม ในรัชกาลของอุสซียาห์ โยatham อาหัส และเซเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์

2 ฟาสะวรรค์เอ๋ย จงฟัง แผ่นดินโลกเอ๋ย จงเงี้ยว เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า "เราได้เลี้ยงดูบุตรและให้เติบโตขึ้น แต่เขาทั้งหลายได้กบฏต่อเรา

3 วัวรู้จักเจ้าของของมัน และลาที่รู้จักรางหญ้าของนายมัน แต่อิสราเอลไม่รู้จัก ชนชาติของเราไม่พิจารณาเลย"

4 เออ ประชาชาติบาปหนา ชนชาติซึ่งหนักด้วยความชั่วช้า เชื้อสายของผู้กระทำความชั่วร้าย บรรดาบุตรที่ทำความเสียหาย เขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์ เขาได้ยั่ววงศ์บริสุทธ์ของอิสราเอลให้ทรงพระพิโรธ เขาทั้งหลายหันหลังให้เสีย

5 ยังจะให้เขียนเจ้าตรงไหนอีกที่เจ้ากบฏอยู่เรื่อยไป ศีรษะก็เจ็บหมด จิตใจก็อ่อนเปลี้ยไปสิ้น

6 ตั้งแต่ฝ่าเท้าจนถึงศีรษะไม่มีความปกติในนั้นเลย มีแต่บาดแผลและฟกช้ำและเป็นแผลเลือดไหล ไม่เห็นบีบออกหรือฟื้นไว้ หรือทำให้อ่อนลงด้วยน้ำมัน

7 ประเทศของเจ้าก็รกร้างและหัวเมืองของเจ้าก็ถูกไฟเผา ส่วนแผ่นดินของเจ้าคนต่างด้าวก็ทำลายเสียต่อหน้าเจ้า มันก็รกร้างไป เหมือนอย่างถูกพลิกคว่ำเสียโดยคนต่างด้าว

8 ส่วนธิดาแห่งศิโยนก็ถูกทิ้งไว้เหมือนอย่างเพิงที่ในสวนองุ่น เหมือนเพิงในไร่แดงกว่า เหมือนเมืองที่ถูกล้อม

9 ถ้าพระเยโฮวาห์จอมโยธามีได้เหลือคนไว้ให้เราบ้างเล็กน้อยแล้ว เราก็จะได้เป็นเหมือนเมืองโสโดม และจะเป็นเหมือนเมืองโกโมราห์

10 ดูก่อนท่านผู้ปกครองเมืองโสโดม จงฟังพระวาทะของพระเยโฮวาห์ ดูก่อนท่านประชาชนเมืองโกโมราห์ จงเงี้ยว ฟังพระราชบัญญัติของพระเจ้าของเรา

11 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เครื่องบูชาอันมากมายของเจ้านั้นจะเป็นประโยชน์อะไรแก่เรา เราเอือมแะตัวผู้อันเป็นเครื่องเผาบูชา และไขมันของสัตว์ที่ขุนไว้แล้ว เราได้ปีติยินดีในเลือดของวัวผู้หรือลูกแกะหรือแพะผู้

12 เมื่อเจ้าเข้ามาเฝ้าเรา ผู้ใดขอให้เจ้าทำอย่างนี้ที่เหยียบบ่าเข้ามาในบริเวณพระนิเวศของเรา

13 อย่างเครื่องบูชาอันเปล่าประโยชน์มาอีกเลย เครื่องหอมเป็นสิ่งน่าสะอิดสะเอียนต่อเรา วันข้างขึ้น และวันสะบาโต และการเรียกประชุม เราทนอีกไม่ได้ มันเป็นความชั่วช้า แม้แต่การประชุมอันศักดิ์สิทธิ์นั้นด้วย

14 ใจของเราเกลียดวันข้างขึ้นของเจ้าและวันเทศกาลตามกำหนดของเจ้า มันกลายเป็นภาระแก่เรา เราแบกหนักเหนื่อยเสียแล้ว

15 เมื่อเจ้ากางมือของเจ้าออกเราจะซ่อนตาของเราเสียจากเจ้า แม้ว่าเจ้าจะอธิษฐานมากมายเราจะไม่ฟัง มือของเจ้าเปโระไปด้วยโลหิต

16 จงชำระตัว จงทำให้สะอาด จงเอาการกระทำที่ชั่วของเจ้าออกไปให้พ้นจากสายตาของเรา จงเลิกกระทำชั่ว

17 จงฝึกกระทำดี จงแสวงหาความยุติธรรม จงบรรเทาผู้ถูกบีบบังคับ จงป้องกันให้ลูกกำพร้าพอ จงรู้ความเพื่อหญิง

มาย"

18 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "มาเถิด ให้เราสู้ความกัน ถึงบาปของเจ้าเหมือนสีแดงเข้มก็จะขาวอย่างหิมะ ถึงมันจะแดงอย่างผ้าแดงก็จะกลายเป็นอย่างขนแกะ

19 ถ้าเจ้าเต็มใจและเชื่อฟัง เจ้าจะได้กินผลดีแห่งแผ่นดิน

20 แต่ถ้าเจ้าปฏิเสธและกบฏ เจ้าจะถูกทำลายเสียด้วยคมดาบ เพราะว่าพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแล้ว"

21 เมืองที่สัถย์ช็อกกลายเป็นแพศยาเสียแล้วหนอ คือเธอที่เคยเปี่ยมด้วยความยุติธรรม ความชอบธรรมเคยพำนักอยู่ในเธอ แต่เดี๋ยวนี้ผู้กระทำความผิดกรรมพำนักอยู่ในเธอ

22 เงินของเจ้าได้กลายเป็นขี้เงินไปแล้ว น้ำองุ่นของเจ้าปนน้ำแล้ว

23 เจ้านายของเจ้าเป็นพวกกบฏและเป็นเพื่อนของโจร ทุกคนรักสินบนและวิ่งตามของกำนัล เขามิได้ป้องกันให้ลูกกำพร้าพ่อ และคดีของหญิงม่ายก็ไม่มาถึงเขา

24 ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเยโฮวาห์จอมโยธา ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของอิสราเอลตรัสว่า "ดูเถิด เราจะระบายนความโกรธของเราเหนือศัตรูของเรา และแก้แค้นข้าศึกของเราเสียเอง

25 เราจะหั่นมือของเรามาสู่เจ้าและจะถลุงโลหิตที่แฉะของเจ้าออกเสียอย่างกับล้างด้วยน้ำด่าง และเอาของเจือปนของเจ้าออกให้หมด

26 และเราจะคืนผู้พิพากษาของเจ้าให้ดังเดิม และคืนที่ปรึกษาของเจ้าอย่างกับตอนแรก ภายหลังเขาจะเรียกเจ้าว่า 'นครแห่งความชอบธรรม นครสัตย์ซื่อ'

27 ศิโยนจะรับการไถ่ด้วยความยุติธรรม และบรรดาคนในนครที่กลับใจจะรับการไถ่ด้วยความชอบธรรม

28 แต่พวกละเมิดและพวกคนบาปจะถูกทำลายด้วยกัน และบรรดาคนเหล่านั้นที่ละทิ้งพระเยโฮวาห์จะถูกล้างผลาญ

29 เพราะเจ้าจะละอายเรื่องต้นโอ๊กที่เจ้าปรารณานั้น และเจ้าจะอับอายเรื่องสวนซึ่งเจ้าเลือก

30 เพราะเจ้าจะเป็นเหมือนต้นโอ๊กที่ใบเหี่ยวแห้ง และเหมือนสวนที่ขาดน้ำ

31 และผู้ที่แข็งแรงจะกลายเป็นโยป่าน และผู้ประกอบมั่นขึ้นจะเป็นเหมือนประกายไฟ และทั้งสองจะไหม้เสียด้วยกัน ไม่มีผู้ใดดับได้

บท 2

ถ้อยคำซึ่งอิสยาห์บุตรชายของอามอสเห็นเกี่ยวกับยูดาห์และเยรูซาเล็ม

2 ในยุคหลังจะเป็นดังนี้ คือภูเขาแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จะถูกสถาปนาขึ้นให้สูงที่สุดในจำพวกภูเขาทั้งหลาย และจะถูกยกขึ้นให้เหนือบรรดาเนินเขา และประชาชาติทั้งสิ้นจะหลั่งไหลเข้ามาหา

3 และชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากจะมากล่าวว่า "มาเถิด ให้เราขึ้นไปยังภูเขาของพระเยโฮวาห์ ยังพระนิเวศแห่งพระเจ้าของยาโคบ เพื่อพระองค์จะทรงสอนวิถีของพระองค์แก่เรา และเพื่อเราจะเดินในมรรคาของพระองค์" เพราะว่าพระราชบัญญัติจะออกมาจากศิโยน และพระวาทะของพระเยโฮวาห์จะออกมาจากเยรูซาเล็ม

4 พระองค์จะทรงวินิจฉัยระหว่างบรรดาประชาชาติ และจะทรงตำหนิชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก และเขาทั้งหลายจะติดตามของเขาให้เป็นผลาญ และหอกของเขาให้เป็นขอลิด ประชาชาติจะไม่ยกดาบต่อสู้กันอีก เขาจะไม่ศึกษายุทธศาสตร์อีกต่อไป

5 โอ วงศ์วานของยาโคบเอ๋ย มาเถิด ให้เราทั้งหลายดำเนินในสว่างของพระเยโฮวาห์

6 เพราะฉะนั้นพระองค์ทรงละทิ้งชนชาติของพระองค์เสีย คือวงศ์วานของยาโคบ เพราะว่าเขาอุดมด้วยหมอดูจากตะวันออกอย่างคนฟีลิสเตีย และเขาตีสันกับคนต่างชาติ

7 แผ่นดินของเขาเต็มไปด้วยเงินและทองคำ ทรัพย์สมบัติของเขาไม่มีสิ้นสุด แผ่นดินของเขาเต็มไปด้วยม้า รถรบของเขาไม่มีสิ้นสุด

8 แผ่นดินของเขาเต็มไปด้วยรูปเคารพ เขากราบไหว้ผลงานแห่งมือของเขา ต่อสิ่งซึ่งนิ้วมือของเขาได้กระทำ

9 คนต่ำต้อยจึงกราบลงและคนใหญ่โตก็ถ่อมตัวลง ฉะนั้นอย่าอภัยเขาเลย

10 จงหลบเข้าไปในหินและซ่อนอยู่ในผงคลี ให้พ้นจากความน่าเกรงขามของพระเยโฮวาห์ และจากสง่าราศีแห่งความโอ้อวดระการการของพระองค์

11 และทำอันผยองของมนุษย์จะตกต่ำลง และความจองหองของคนจะถูกปราบลง พระเยโฮวาห์องค์เดียวจะเป็นผู้เทิดทูนในวันนั้น

- 12 เพราะว่าวันแห่งพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะสู่สารพัดที่เยอหังและสูงส่ง สู่สารพัดที่ถูกยกขึ้นและพวกเขาจะถูกปราบลง
- 13 สู้ต้นสนสีดาร์ทั้งสิ้นของเลบานอนที่สูงและที่ถูกยกขึ้น และสู้ต้นโอ๊กทั้งสิ้นของบาซาน
- 14 สู้ภูเขาสูงทั้งสิ้น และสู้เนินเขาทั้งปวงที่ถูกยกขึ้น
- 15 สู้หอคอยสูงทุกแห่ง และสู้กำแพงที่เข้มแข็งทุกแห่ง
- 16 สู้กำแพงทั้งสิ้นของทารซิช และสู้รูปภาพงดามทั้งสิ้น
- 17 และความผยองของมนุษย์จะต้องถูกปราบลง และความจองทองของคนจะตกต่ำลง ในวันนั้นพระเยโฮวาห์องค์เดียวจะเป็นที่เทิดทูน
- 18 และรูปเคารพทั้งหลายพระองค์จะทรงทำลายอย่างเต็มที่
- 19 และคนจะเข้าไปในถ้ำหินและในโพรงดินให้พ้นจากความน่าเกรงขามของพระเยโฮวาห์ และจากสง่าราศีแห่งความโอ้อวดระการการของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงลุกขึ้นกระทำให้โลกสิ้นสະຫຼាន
- 20 ในวันนั้นคนจะเหวี่ยงรูปเคารพของตนออกไปอันทำด้วยเงิน และรูปเคารพของตนที่ทำด้วยทองคำ ซึ่งเขาทำไว้เพื่อตนเองจะมีสการ ไปยังตัวตุ่นและตัวค้างคาว
- 21 เพื่อเขาจะเข้าถ้ำหินและเข้าซอกผา ให้พ้นจากความน่าเกรงขามของพระเยโฮวาห์ และจากสง่าราศีแห่งความโอ้อวดระการการของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงลุกขึ้นกระทำให้โลกสิ้นสະຫຼាន
- 22 จงตัดขาดจากมนุษย์เสียเถิด ซึ่งในจมูกของเขามีลมหายใจ เพราะเขามีคุณค่าอะไรเล่า

บท 3

- 1 เพราะดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้า คือพระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงนำออกไปเสียจากเยรูซาเล็มและจากยูดาห์ ซึ่งเครื่องค้ำและเครื่องจุน เครื่องค้ำอันเป็นอาหารทั้งหมด และเครื่องค้ำอันเป็นน้ำทั้งหมด
- 2 พวกทาสและพวกทาส ผู้วินิจฉัยและผู้พยากรณ์ ผู้เฉลียวฉลาดและพวกผู้ใหญ่
- 3 นายหาลิบและผู้มียศ ที่ปรึกษาและคนเล่นกลที่มีฝีมือ และนักพูดที่วาทะโวหารดี
- 4 และเราจะกระทำให้เด็กเป็นเจ้านายของเขา และทารกจะปกครองเขา
- 5 และประชาชนจะถูกบีบบังคับ ทุกคนจะบีบบังคับเพื่อนของตน และทุกคนจะบีบบังคับเพื่อนบ้านของตน เด็กๆจะทะเล่ต่อสู้ผู้ใหญ่ และคนถ่อยต่อคนผู้มีเกียรติ
- 6 เมื่อใครคนหนึ่งไปยึดตัวพี่น้องของเขาในเรือนของบิดาของเขา กล่าวว่า "เจ้ามีเสื้อคลุมอยู่แล้ว เจ้าจึงเป็นผู้นำของเรา และซากที่อยู่นี้จะอยู่ใต้กำมือของเจ้า"
- 7 ในวันนั้นเขาจะคัดค้านว่า "ข้าพเจ้าจะไม่ยอมเป็นผู้สมาน เพราะในเรือนของข้าพเจ้าไม่มีทั้งอาหารและเสื้อคลุม ท่านจะตั้งข้าพเจ้าให้เป็นผู้นำของประชาชนไม่ได้"
- 8 เพราะเยรูซาเล็มก็ล้มจมและยูดาห์ก็ล้มคว่ำ เพราะว่าล้นของเขาและการกระทำของเขาก็ต่อสู้อะไร พระเยโฮวาห์ กบฏต่อพระเนตรอันรุ่งโรจน์ของพระองค์
- 9 สีหน้าของเขาเป็นพยานปรักปรำเขาทั้งหลาย เขาป่าวร้องความผิดของเขาอย่างโลโลม เขามีได้ปิดบังไว้ วิบัติแก่จิตใจเขา เพราะว่าเขาได้นำความชั่วร้ายมาเป็นบาปแห่งแก่ตัวเขาเอง
- 10 จงบอกคนชอบธรรมว่า เขาทั้งหลายจะเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับประทานผลแห่งการกระทำของเขา
- 11 วิบัติแก่คนชั่ว ความร้ายจะตกแก่เขา เพราะว่าสิ่งใดที่มือเขาได้กระทำ เขาจะถูกกระทำเช่นนั้น
- 12 ส่วนชนชาติของเรา เด็กๆเป็นผู้บีบบังคับเขา และผู้หญิงปกครองเหนือเขา โอ ชนชาติของเราเอ๋ย ผู้นำของเจ้าทำเจ้าให้ผิด และทำลายแนวทางทั้งหลายของเจ้า
- 13 พระเยโฮวาห์ทรงเข้าประทับสู่ความ พระองค์ประทับยืนพิพากษาชนชาติของพระองค์
- 14 พระเยโฮวาห์จะทรงเข้าพิพากษาพวกผู้ใหญ่และเจ้านายชนชาติของพระองค์ "เจ้าทั้งหลายนี้แหละซึ่งได้กลืนกินสวนองุ่นเสีย ของที่รับมาจากคนจนก็อยู่ในเรือนของเจ้า
- 15 ซึ่งเจ้าได้ทุบชนชาติของเราเป็นชิ้นๆ และได้บดบีบหน้าของคนจนนั้นเจ้าหมายความว่าอะไร" องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้แหละ
- 16 พระเยโฮวาห์ตรัสอีกว่า "เพราะธิดาทั้งหลายของศิโยนนั้นก็ผยอง และเดินคอยยึดคอยาว ตาของเขาหมองมัวมัวเดินกระตุ้งกระตุ้ง ขยับเท้าให้เสียงกรังกรัง

- 17 องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงให้เป็นชั้นนะตุที่ศีรษะของบรรดาธิดาของศิโยน และพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ที่ส่วน
ลับของเขาทั้งหลายโล้นไป
- 18 ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำเอาเครื่องวิจิตรงดงามไปเสีย คือกำไลข้อเท้า ปิ่นจุห์รีจ์ ตุ่มวงเดือน
- 19 จี้ กำไลมือ ผ้าแถบ
- 20 ผ้ามาลา กำไลเท้า ผ้าคาดศีรษะ หีบเครื่องน้าอบ ตะกรุดพิสมร
- 21 แหวนตรา และแหวนจุมุก
- 22 เสื้อองาน และเสื้อคลุม ผ้าคลุม และกระเป๋ากลือ
- 23 กระจก เสื้อผ้าลินิน ผ้าโพกศีรษะ และผ้าคลุมตัว
- 24 ต่อมาแทนน้าอบจะมีแต่ความเนา แทนผ้าคาดเอวจะมีเชือก แทนผมตัดจะมีแต่ศีรษะล้าน แทนเสื้องามล้ำค่าจะ
คาดเอวด้วยผ้ากระสอบ แทนความมั่งคั่งจะมีแต่รอยไหม้
- 25 พวกผู้ชายของเจ้าจะล้มลงด้วยดาบ และทแกล้วทหารของเจ้าจะล้มในสงคราม
- 26 ประตู่ทั้งหลายของเธอจะคร่ำครวญและโศกเศร้า เธอผู้อยู่อย่างโดดเดี่ยวจะนั่งบนพื้นดิน"

บท 4

- 1 ในวันนั้นหญิงเจ็ดคนจะยึดชายคนหนึ่งไว้ กล่าวว่า "เราจะหากินของเรา หานุ่งหาหมของเราเอง ขอเพียงให้เรา
เรียกเราด้วยชื่อของเธอ ขอจงปลดความอดสูของเราเสีย"
- 2 ในวันนั้นอังกูรของพระเยโฮวาห์จะงดงามและรุ่งโรจน์ และพืชผลของแผ่นดินนั้นจะเป็นความภูมิใจและเป็น
เกียรติของผู้ที่หลีกเลี่ยงหลบหนีแห่งอิสราเอล
- 3 และต่อมาคนที่เหลืออยู่ในศิโยนและค้างอยู่ในเยรูซาเล็ม เขาจะเรียกว่าบริสุทธฺ์ คือทุกคนผู้มีชื่อในทะเบียนชีวิตใน
เยรูซาเล็ม
- 4 ในเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงล้างความโสโครกของธิดาทั้งหลายของศิโยน และชำระรอยโลหิตของเยรูซาเล็ม
จากท่ามกลางเมืองนั้น ด้วยยานุภาพแห่งการพิพากษาและด้วยยานุภาพของการเผา
- 5 และพระเยโฮวาห์จะทรงสร้างเมฆและควันเพื่อกลางวัน และแสงแห่งเปลวเพลิงเพื่อกลางคืนเหนือที่อยู่อาศัยทั้งสิ้น
ของภูเขาศิโยน และเหนือประชุมชนเมืองนั้น เพราะจะมีการป้องกันอยู่เหนือสง่าราศีทั้งสิ้น
- 6 จะมีพลับพลาท่ามกลางวันบังแดด และเป็นที่ลี้ภัยและที่กำบังพายุและฝน

บท 5

- 1 บัดนี้ข้าพเจ้าจะร้องเพลงถึงที่รักของข้าพเจ้า เป็นเพลงของที่รักของข้าพเจ้าเกี่ยวกับสวนองุ่นของท่าน ที่รักของ
ข้าพเจ้ามีสวนองุ่นแปลงหนึ่ง อยู่บนเนินเขาอันอุดมยิ่ง
- 2 ท่านทำรั้วไว้รอบแล้วเก็บก้อนหินออกหมดและปลูกเถาองุ่นอย่างดีไว้ ท่านสร้างหอเฝ้าไว้ท่ามกลาง และสกัดบ่ออย่า
องุ่นไว้ในสวนนั้นด้วย ท่านมุ่งหวังว่ามันจะบังเกิดลูกองุ่น แต่มันบังเกิดลูกเถาเปรี้ยว
- 3 บัดนี้ ชาวเยรูซาเล็มและคนยูดาห์เอ๋ย ขอตัดสินระหว่างเราและสวนองุ่นของเรา
- 4 มีอะไรอีกที่จะทำได้เพื่อสวนองุ่นของเรา ซึ่งเรายังไม่ได้ทำให้ ก็เมื่อเรามุ่งหวังว่ามันจะบังเกิดลูกองุ่น ไฉนมันจึง
เกิดลูกเถาเปรี้ยว
- 5 บัดนี้เราจะบอกเจ้าทั้งหลายให้ว่าเราจะทำอะไรกับสวนองุ่นของเรา เราจะรื้อรั้วต้นไม้ของมันเสีย แล้วมันก็จะถูก
เผา เราจะพังกำแพงของมันลง มันก็จะถูกเหยียบย่ำ
- 6 เราจะกระทำมันให้เป็นที่ร้าง จะไม่มีใครลิดแขนงหรือพรวนดิน หนามย้อยหนามใหญ่ก็จะงอกขึ้น และเราจะบัญชา
เมฆไม่ให้โปรยฝนรดมัน
- 7 เพราะว่าสวนองุ่นของพระเยโฮวาห์จอมโยธาคือวงศาวานอิสราเอล และคนยูดาห์เป็นหมู่ไม้ที่พระองค์ทรงขึ้น
พระทัย และพระองค์ทรงมุ่งหวังความยุติธรรม แต่ดูเถิด มีแต่การนองเลือด หวังความชอบธรรม แต่ ดูเถิด เสียร้อง
ให้ช่วย
- 8 วิบัติแก่ผู้เหล่านั้นที่เสริมบ้านหลังหนึ่งเข้ากับอีกหลังหนึ่ง และเสริมนาเข้ากับนา จนไม่มีที่อีกแล้ว เพื่อเขาทั้งหลาย
ต้องอยู่สาบพิงในท่ามกลางแผ่นดินนั้น

- 9 พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงกล่าวที่หูของข้าพเจ้าว่า "เป็นความจริงทีเดียว บ้านหลายหลังจะต้องรกร้าง บ้านใหญ่ บ้านงามจะไม่มีคนอาศัย
- 10 เพราะว่าสวนองุ่นยี่สิบห้าไร่จะได้ผลแต่เพียงบัทเดียว และเมล็ดพืชหนึ่งโฮเมอร์จะให้ผลแต่เอฟราห์เดียว"
- 11 วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ลุกขึ้นแต่เช้ามืด เพื่อวิ่งไปตามเมรัย ผู้เฝ้าและอยู่จนดึก จนเหล้าองุ่นทำให้เขาเมาหย่าเป
- 12 เขามีพินเขาคู่และพินใหญ่ รามะนา ปี่ และเหล้าองุ่น ณ งานเลี้ยงของเขา แต่เขาทั้งหลายมิได้อำนาจใจในพระราชกิจของพระเยโฮวาห์ หรือพิจารณาพระหัตถกิจของพระองค์
- 13 เพราะฉะนั้นชนชาติของเราจึงตกไปเป็นเชลย เพราะขาดความรู้ ผู้มีเกียรติของเขาก็หิวแย และมวลชนของเขาก็แห้งผากไปเพราะความกระหาย
- 14 เพราะฉะนั้นรกรกที่ขยายที่ของมันออก และอ้าปากเสียโดยไม่จำกัด และสง่าราศีของเขา และมวลชนของเขา และเสียงอึงคองของเขา และผู้ลึงโลดอยู่ ก็จะลงไป
- 15 คนต่ำต้อยจึงจะกราบลง และคนเข้มแข็งก็ถ่อมตัวลง และนัยน์ตาของผู้มียองก็ถูกลดต่ำ
- 16 แต่พระเยโฮวาห์จอมโยธาจะได้รับการเทิดทูนไว้โดยความยุติธรรม และพระเจ้าองค์บริสุทธิ์จะได้ทรงสำแดงความบริสุทธิ์โดยความชอบธรรม
- 17 แล้วลูกแกะจะเที่ยวหากินที่นั่นตามลักษณะท่าทางของมัน คนแปลกหน้าจะหากินในที่สลักหักพังของสัตว์ที่อ้วน
- 18 วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ลากความชั่วช้าด้วยสายของความไร้สาระ ผู้ลากบาปอย่างกับใช้เชือกโยงเกี่ยว
- 19 ผู้กล่าวว่า "ให้พระองค์รีบร้อน ให้พระองค์เร่งงานของพระองค์ เพื่อเราจะได้เห็น ให้พระประสงค์ขององค์ผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลเสด็จมาใกล้ ขอให้มาเพื่อเราจะได้รู้"
- 20 วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่เรียกความชั่วร้ายว่าความดี และความดีว่าความชั่วร้าย ผู้ถือเอาว่าความมืดเป็นความสว่าง และความสว่างเป็นความมืด ผู้ถือเอาว่าความขมเป็นความหวาน และความหวานเป็นความขม
- 21 วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ฉลาดตามสายตาของตนเอง และสุขุมรอบคอบในสายตาของตนเอง
- 22 วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่เป็นวีรชนในการดื่มเหล้าองุ่น และเป็นคนแก่วัยกล้าในการประสมเมรัย
- 23 ผู้ปล่อยตัวคนทำผิดเพราะเขาได้รับสินบน และเอาความชอบธรรมไปจากผู้ชอบธรรม
- 24 ดังนั้นเปลวเพลิงกลืนต่อข้าวฉันใด และเพลิงเผาผลาญหญ้าแห้งฉันใด รากของเขาก็จะเป็นเหมือนความเปื่อยเน่า และดอกบานของเขาจะฟุ้งไปเหมือนผงคลีฉันนั้น เพราะเขาทั้งหลายทอดทิ้งพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์จอมโยธา และได้ดูหมิ่นพระวามะขององค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล
- 25 เหตุฉะนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จึงพลุ่งขึ้นต่อชนชาติของพระองค์ และพระองค์ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกสู้เขาและตีเขา และภูเขาทั้งหลายก็สั่นสะเทือน และซากศพของเขาทั้งหลายถูกฉีกขาดกลางถนน ถึงกระนั้นก็ดี พระพิโรธของพระองค์ก็ได้หันกลับ แต่พระหัตถ์ของพระองค์ก็ยังเหยียดออกอยู่
- 26 พระองค์จะทรงยกอาณัติสัญญาอันให้แก่ประชาชาติที่ห่างไกล และจะทรงผิวพระโอษฐ์เรียกเขามาจากที่สุดปลายแผ่นดินโลก และดูเถิด เขาจะมาอย่างรวดเร็วและรีบเร่ง
- 27 ไม่มีผู้ใดในพวกเขาจะอ่อนเปลี้ย ไม่มีผู้ใดจะสะดุด ไม่มีผู้ใดจะกลับสนิทหรือนิทร่า ผ้าคาดเอวสักผืนหนึ่งก็จะไม่หลุดลุ่ย สายรัดรองเท้าก็จะไม่ขาดสักรายหนึ่ง
- 28 ลูกธนูของเขาก็แหลม บรรดาคันธนูของเขาก็แกร่งไว้ กับม้าทั้งหลายของเขาจะเหมือนกับหินเหล็กไฟ และล้อของเขาทั้งหลายเหมือนลมบ้าหมู
- 29 เสียงคำรามของเขาจะเหมือนสิงโต เหมือนสิงโตหนุ่ม เขาเหล่านั้นจะคำราม เขาจะคำรนและตะครุบเหยื่อของเขา และเขาจะชนเอาไปเสีย และไม่มีผู้ใดช่วยเหยื่อนั้นให้พ้นไปได้
- 30 ในวันนั้นเขาทั้งหลายจะคำรนเหนือเหยื่อนั้นเหมือนเสียงกระนองของทะเล และถ้ามีผู้หนึ่งผู้ใดมองที่แผ่นดิน ดูเถิด ความมืดและความทุกข์ใจ และสว่างแห่งฟ้าสวรรค์ก็มีดวง

บท 6

- ในปีที่กษัตริย์อัสซีเรียห้ำหั่นพระชนม์ ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับ ณ พระที่นั่งสูงและเทิดทูนขึ้น และชายฉลองพระองค์ของพระองค์เต็มพระวิหาร
- 2 เหนือพระองค์มีเสราฟิมยืนอยู่ แต่ละคนมีปีกหกปีก ใช้สองปีกบังหน้า และสองปีกคลุมเท้า และด้วยสองปีกบินไป
- 3 ต่างก็ร้องต่อกันและกันว่า "บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระเยโฮวาห์จอมโยธา แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยสง่าราศี

ของพระองค์"

4 และรากฐานของธรณีประทุทั้งหลายก็สั่นสะเทือนด้วยเสียงของผู้ร้อง และพระนิเวศก็มีควันเต็มไปหมด

5 และข้าพเจ้าว่า "วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าพินาศแล้ว เพราะข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากไม่สะอาด และข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในหมู่ชนชาติที่ริมฝีปากไม่สะอาด เพราะนั่นตาของข้าพเจ้าได้เห็นกษัตริย์ คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา"

6 แล้วคนหนึ่งโน้มน้าวข้าพเจ้า ในมือมีถ่านเพลิง ซึ่งเขาเอาคีมคีบมาจากแท่นบูชา

7 และเขาถูกต้องปากของข้าพเจ้าพูดว่า "ดูเถิด สิ่งนี้ได้ถูกต้องริมฝีปากของเจ้าแล้ว ความชั่วช้าของเจ้าก็ถูกยกเสีย และเจ้าก็จะรับการลบมลทินบาป"

8 และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "เราจะใช้ผู้ใดไป และผู้ใดจะไปแทนเรา" แล้วข้าพเจ้าทูลว่า "ข้าพระองค์นี่พระเจ้าข้า ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเถิด"

9 และพระองค์ตรัสว่า "ไปเถอ และกล่าวแก่ชนชาตินี้ว่า `ฟังแล้วฟังเล่า แต่อย่าเข้าใจ ดูแล้วดูเล่า แต่อย่ามองเห็น'

10 จงกระทำให้อาตมาใจของชนชาตินี้มึนงง และให้หูทั้งหลายของเขาหนวก และปิดตาของเขาทั้งหลายเสีย เกรงว่าเขาจะเห็นด้วยตาของเขา และได้ยินด้วยหูของเขา และเข้าใจด้วยจิตใจของเขา และหันกลับมาได้รับการรักษาให้หาย"

11 แล้วข้าพเจ้ากล่าวว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า นานสักเท่าใด" และพระองค์ตรัสตอบว่า "จนหัวเมืองทั้งหลายถูกทิ้งร้างไม่มีชาวเมือง และบ้านเรือนไม่มีคน และแผ่นดินก็รกร้างอย่างสิ้นเชิง

12 และพระเยโฮวาห์ทรงกวาดคนออกไปไกล และที่ที่ทอดทิ้งก็มีมากอยู่ท่ามกลางแผ่นดินนั้น

13 และแม้ว่ามีเหลืออยู่ในนั้นสักหนึ่งในสิบ ก็จะกลับมาและถูกเผาไฟ เหมือนต้นสนหรือต้นโอ๊กซึ่งเหลืออยู่แต่ต่อเมื่อถูกโค่น" ต่อของมันเป็นเชื้อสายบริสุทธิ์

บท 7

ต่อมาในรัชกาลของอาหัสโอรสของโยธาม โอรสของอุสซียาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ เรขึ้นกษัตริย์แห่งซีเรีย และเปคาห์โอรสของเรมาลียาห์ กษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ขึ้นมายังเยรูซาเล็มเพื่อกระทำสงครามกับเมืองนั้น แต่รบไม่ชนะ

2 เมื่อเขาไปบอกที่ราชสำนักของดาวิดว่า "ซีเรียเป็นพันธมิตรกับเอฟราอิมแล้ว" พระทัยของพระองค์และจิตใจของประชาชนของพระองค์ก็สั่นเหมือนต้นไม้ในป่าสั่นอยู่หน้าลม

3 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า "จงออกไปพบอาหัส ทั้งเจ้าและเชออารยาชบุตรชายของเจ้า ณ ที่ปลายท่อน้ำสระบนที่ถนนลานซักฟอก

4 และจงกล่าวแก่เขาว่า `จงระวังและสงบใจ อย่างกลัว อย่าให้พระทัยของพระองค์ขาดด้วยเหตุเศษดินฝุ่นที่จวนมอดทั้งสองนี้ เพราะความกลัวอันร้ายแรงของเรขึ้น และซีเรีย และโอรสของเรมาลียาห์

5 เพราะว่าซีเรียพร้อมกับเอฟราอิมและโอรสของเรมาลียาห์ได้คิดการชั่วร้ายต่อพระองค์ กล่าวว่

6 "ให้เราทั้งหลายขึ้นไปต่อสู้กับยูดาห์และทำให้มันคร่ำมกแล้ว และให้เราทะลวงเอาเมืองของเขาเพื่อเราเอง และตั้งบุตรของทาเบเอลให้เป็นกษัตริย์ท่ามกลางเมืองนั้น"

7 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า มันจะไม่เป็นไป และจะไม่เกิดขึ้น

8 เพราะเศียรของซีเรียคือดามัสกัส และเศียรของดามัสกัสคือเรขึ้น ภายในหกสิบห้าปีเอฟราอิมจะแตกเป็นชิ้นๆ กระทั่งไม่เป็นชนชาติอีกแล้ว

9 และเศียรของเอฟราอิมคือสะมาเรีย และเศียรของสะมาเรียคือโอรสของเรมาลียาห์ ถ้าเจ้าจะไม่มั่นใจ แนละ ก็จะต้องมันเจ้าไว้ไม่ได้"

10 พระเยโฮวาห์ตรัสกับอาหัสอีกว่า

11 "จงขอหมายสำคัญจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า จงขอในที่ลึกหรือที่สูงเบื้องบนก็ได้"

12 แต่อาหัสตอบว่า "เราจะไม่ทูลขอ และเราจะไม่ทดลองพระเยโฮวาห์"

13 และท่านกล่าวว่า "ข้าแต่ข้าราชสำนักของดาวิด ขอจงฟัง การที่จะให้มนุษย์อ่อนใจนั้นเล็กน้อยอยู่หรือ และท่านยังให้พระเจ้าของข้าพเจ้าอ่อนพระทัยด้วย

14 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานหมายสำคัญเอง ดูเถิด หญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล

15 ท่านจะรับประทานนมชั่นและน้ำผึ้ง เพื่อท่านจะรู้ที่จะปฏิเสธความชั่วและเลือกความดี

16 เพราะก่อนที่เด็กนั้นจะรู้ที่จะปฏิเสธความชั่วและเลือกความดีนั้น แผ่นดินซึ่งท่านเกลียดชังนั้น มันจะขาดกษัตริย์

ทั้งสององค์

17 พระเยโฮวาห์จะทรงนำวันนั้นมาเหนือพระองค์ เหนือชนชาติของพระองค์และเหนือวงศ์วานแห่งบิดาของพระองค์ คือวันอย่างที่ไม่เคยพบเห็น ตั้งแต่วันที่เอเฟราอิมได้พรากรจากยูดาห์ คือกษัตริย์ของอัสซีเรีย

18 ต่อมาในวันนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงพิวพระโอษฐ์เรียกเหลือบซึ่งอยู่ทางต้นกำเนิดแม่น้ำแห่งอียิปต์ และเรียกฝั่งซึ่งอยู่ในแผ่นดินอัสซีเรีย

19 และมันจะมากขึ้นและทั้งหมดก็จะหยุดพักตามหุบเขาที่ร้าง และในชอกหิน และบนต้นหนามทั้งสิ้น และบนพุ่มไม้ทั้งสิ้น

20 ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโกนทั้งศีรษะและขนที่เท้าเสียด้วยมีดโกนซึ่งเข้ามาจากปากแม่น้ำข้างโน้น คือโดยกษัตริย์แห่งอัสซีเรียนั่นเอง และจะผลาญเราด้วย

21 ต่อมาในวันนั้นชายคนหนึ่งจะเลี้ยงแม่วัวสาวไว้ตัวหนึ่งและแกะสองตัว

22 และต่อมาเพราะมันให้นมมากมาย เขาจะรับประทานนมขึ้น เพราะว่าทุกคนที่เหลืออยู่ในแผ่นดินจะรับประทานนมขึ้นและน้ำผึ้ง

23 ต่อมาในวันนั้นทุกแห่งที่เคยมีเถาองุ่นหนึ่งพันเถา มีค่าเงินหนึ่งพันเชเซล ก็จะกลายเป็นต้นหนามย่อยและหนามใหญ่

24 คนจะมาที่นั่นพร้อมกับคันธนูและลูกธนู เพราะว่าแผ่นดินทั้งสิ้นนั้นจะกลายเป็นที่หนามย่อยและหนามใหญ่

25 ส่วนเนินเขาทั้งสิ้นที่เขาเคยซุดด้วยจอบ การกลั้วหนามย่อยและหนามใหญ่จะไม่มาที่นั่น แต่เนินเขาเหล่านั้นจะกลายเป็นที่ซึ่งเขาปล่อยฝูงวัวและที่ซึ่งฝูงแกะจะเหยียบย่ำ"

บท 8

1 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า "จงเอาแผ่นจารึกใหญ่มาแผ่นหนึ่ง และจงเขียนด้วยปากกาของมนุษย์เรื่อง 'มาเฮอร์ซาลาลห์ซบัส'"

2 และข้าพเจ้าได้พยานที่เชื่อถือได้ คือ อูริอาห์บุโรหิต และเศคาริยาห์บุตรชายของเยเบเรคียาห์ให้บันทึกไว้เพื่อข้าพเจ้า

3 และข้าพเจ้าได้เข้าไปหาหญิงผู้พยากรณ์ และเธอก็ตั้งครุฑและคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงเรียกชื่อบุตรนั้นว่า มาเฮอร์ซาลาลห์ซบัส"

4 เพราะก่อนที่เด็กจะรู้ที่จะร้องเรียก 'พ่อ แม่' ได้ ทรพัสสมบัติของดามัสกัสและของที่บริบได้จากสะมาเรีย จะถูกขนเอาไปต่อพระพักตร์กษัตริย์อัสซีเรีย"

5 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า

6 "เพราะว่าชนชาตินี้ได้ปฏิเสธน้ำแห่งศิโยนซึ่งไหลเอื่อยๆ และปิตินดีต่อเรชินและโอรัสของเรมาลียาห์

7 เพราะฉะนั้น ดูก่อน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำน้ำแห่งแม่น้ำมาสู่เขาทั้งหลาย ที่มีกำลังและมากมาย คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรียและสงสารคีทั้งสิ้นของพระองค์ และน้ำนั้นจะไหลล้นห้วยทั้งสิ้นของมัน และท่วมฝั่งทั้งสิ้นของมัน

8 และจะกวาดต่อไปเข้าในยูดาห์ และจะไหลท่วมและผ่านไปแม้จนถึงคอ และปีกอันแผ่กว้างของมันจะเติมแผ่นดินของท่านนะ ท่านอิมมานูเอล"

9 ชนชาติทั้งหลายเอ๋ย จงเข้าร่วมกัน และเจ้าจะถูกทำให้แปลกเป็นชนๆ บรรดาประเทศโลกทั้งหมด เจ้าเอ๋ยจงเงี้ยวจงคาดเอาเจ้าไว้และเจ้าจะถูกทำให้แปลกเป็นชนๆ จงคาดเอาเจ้าไว้และเจ้าจะถูกทำให้แปลกเป็นชนๆ

10 จงปรึกษากันเถิด แต่ก็ไร้ผล จงพูดกันเถิด แต่ก็ไร้ความสำเร็จผล เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตกับเรา

11 เพราะว่าพระเยโฮวาห์ตรัสดังต่อไปนี้กับข้าพเจ้าพร้อมด้วยพระหัตถ์อันเข้มแข็ง และทรงสั่งสอนข้าพเจ้ามิให้ดำเนินในทางของชนชาตินี้ พระองค์ตรัสว่า

12 "สิ่งที่ชนชาตินี้เรียกว่า การร่วมคิดคบฏ เจ้าอย่าเรียกว่า การร่วมคิดคบฏ เสียหมด อย่างแล้วสิ่งที่เขากลัว หรืออย่างครั้นคร้าม

13 แต่พระเยโฮวาห์จอมโยธานั้นแหละ เจ้าต้องว่าพระองค์บริสุทธิ์ จงให้พระองค์ทรงเป็นผู้ที่เจ้ายำเกรง จงให้พระองค์ทรงเป็นผู้ที่เจ้าครั้นคร้าม

14 แล้วพระองค์จะเป็นสถานบริสุทธิ์ แต่เป็นศิลาที่ทำให้สะดุด และเป็นก้อนหินที่ทำให้ขัดเคืองใจของวงศ์วานทั้งคู่ของอิสราเอล เป็นกับและปวงดักขาเยรูซาเล็ม

15 และคนเป็นอันมากในพวกเขาจะสะดุดหินนั้น เขาทั้งหลายจะล้มลงและแตกหัก เขาจะติดบ่วงและถูกจับไป"

- 16 จมมัตถ์ถ้อยคำพยานเก็บไว้เสีย และจงตีตราพระราชบัญญัติไว้ในหมู่พวกสาวกของข้าพเจ้าเสีย
- 17 ข้าพเจ้าจะรอคอยพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงซ่อนพระพิศตรของพระองค์จากวงศาวานของยาโคบ และข้าพเจ้าจะคอยทำพระองค์
- 18 ดูก่อน ข้าพเจ้าและบุตรผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประทานแก่ข้าพเจ้า เป็นหมายสำคัญและเป็นการมหัศจรรย์ต่างในอิสราเอล จากพระเยโฮวาห์จอมโยธา ผู้ทรงประทับบนภูเขาไซออน
- 19 และเมื่อเขาทั้งหลายจะกล่าวแก่พวกท่านว่า "จงปรึกษากับคนทรงและฟอมดแม่มดผู้ร้องเสียงจ๊อจ๊ากและเสียงพิมพ์" ไม่ควรที่ประชาชนจะปรึกษากับพระเจ้าของเขาหรือ ควรเขาจะไปปรึกษาคนดาเยเพื่อคนเป็นหรือ
- 20 ไปค้นพระราชบัญญัติและถ้อยคำพยาน ถ้าเขาไม่พูดตามคำเหล่านี้ก็เพราะในตัวเขาไม่มีแสงสว่างเสียเลย
- 21 เขาทั้งหลายจะผ่านแผ่นดินไปด้วยความระทมใจอันยิ่งใหญ่และด้วยความหิว และต่อมาเมื่อเขาหิว เขาจะเกรี้ยวกราดและแข่งด่ากษัตริย์ของเขาและพระเจ้าของเขา และจะแหงนหน้าขึ้นข้างบน
- 22 และจะมองดูที่แผ่นดินโลก และจะมองเห็นความทุกข์ใจและความมิด ความก่อกวนแห่งความแสนระทม และเขาจะถูกผลักใส่เข้าไปในความมิดที่บ

บท 9

- ๒๒ ต่กระนั้นแผ่นดินนั้นซึ่งอยู่ในความแสนระทมจะไม่กลัดกลุ้ม ในกาลก่อนพระองค์ทรงนำแคว้นเศบูลุนและแคว้นนัฟทาลีมาสู่ความดูหมิ่น แต่ในกาลภายหลังพระองค์ทรงกระทำให้หนทางข้างทะเล แคว้นฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น คือ กาลิลีแห่งบรรดาประชาชาติ ให้เจ็บปวดทรมานอย่างมาก
- 2 ชนชาติที่ดำเนินในความมิดได้เห็นความสว่างยิ่งใหญ่แล้ว บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินแห่งเงามัจจุราช สว่างได้ส่องมาบนเขา
- 3 พระองค์ได้ทรงทวีชนในประชาชาติขึ้นขึ้น พระองค์มิได้ทรงเพิ่มความขึ้นบนของเขา เขาทั้งหลายเปรมปรีดีต่อพระพิศตรพระองค์ ดังด้วยความขึ้นบนเมื่อถูกเกี่ยวเก็บ ดังคนเปรมปรีดีเมื่อเขาแบ่งของริบมานั้นแก่กัน
- 4 เพราะว่าแอกอันเป็นภาระของเขาก็ดี ไม้พลองที่ตีบาเขาก็ดี ไม้ตะบองของผู้บีบบังคับเขาก็ดี พระองค์จะทรงหักเสียอย่างในวันของคนมีเดียน
- 5 เพราะการรบทั้งสี่ของนักรบมีเสียงวุ่นวาย และเลือดลมที่เกลือกอยู่ในโลหิต แต่การรบครั้งนี้จะถูกเผาเป็นเชื้อเพลิงใส่ไฟ
- 6 ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่ที่ป่าของท่าน และท่านจะเรียกนามของท่านว่า "ผู้ที่มีหัตถ์พิสิษที่ปรึกษา พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดาในรันดร์ องค์สันติราช"
- 7 เพื่อการปกครองของท่านจะเพิ่มพูนยิ่งขึ้น และสันติภาพจะไม่เป็นที่สิ้นสุดเหนือพระที่นั่งของดาวิด และเหนือราชอาณาจักรของพระองค์ ที่จะสถาปนาไว้ และเช็ดน้ำตาด้วยความยุติธรรมและด้วยความเที่ยงธรรม ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนนิรันดร์กาล ความกระตือรือร้นของพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะกระทำการนี้
- 8 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้พระวามะไปต่อสู้อยาโคบ และจะตกอยู่เหนืออิสราเอล
- 9 และประชาชนทั้งสี่จะรู้เรื่อง คือเอเฟราอิมและชาวสะมาเรีย ผู้กล่าวด้วยความเยอหยิ่งและด้วยจิตใจองทอง
- 10 ว่า "ก่อนอิฐพังลงแล้ว แต่เราจะสร้างด้วยศิลาสัก ดันมะเดื่อถูกโค่นลง แต่เราจะใส่ต้นสิเดาร์เข้าแทนไว้ในที่นั้น"
- 11 พระเยโฮวาห์จึงทรงหนุนปฏิปักษ์ของเรขึ้นมาสู้เขา และทรงกระตุ่นศัตรูของเขาให้ร่วมกัน
- 12 คือคนซีเรียทางข้างหน้าและคนฟีลิสเตียทางข้างหลัง และเขาจะอำปากออกกลืนอิสราเอลเสีย ถึงกระนั้นก็ดีพระพิโรธของพระองค์ก็ยังมีได้หันกลับ และพระหัตถ์ของพระองค์ก็ยังเหยียดออกอยู่
- 13 เพราะประชาชนมิได้หันมาหาพระองค์ผู้ทรงตีเขา มิได้แสวงหาพระเยโฮวาห์จอมโยธา
- 14 พระเยโฮวาห์จึงจะทรงตัดหัวตัดหางออกเสียจากอิสราเอล ทั้งกิ่งก้านและต้นกกในวันเดียว
- 15 ผู้ใหญ่และคนมีเกียรติคือหัว และผู้พยากรณ์ผู้สอนเท็จเป็นหาง
- 16 เพราะบรรดาผู้นำชนชาตินี้ได้นำเขาให้หลง และบรรดาผู้นำเขาก็ถูกทำลาย
- 17 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะหาทรงเปรมปรีดีในคนหนุ่มของเขาไม่ และจะมีได้ทรงมีพระกรุณาต่อคนกำพร้าพ่อหรือหญิงม่ายของเขา เพราะว่าทุกคนเป็นคนหน้าซื่อใจคดและเป็นคนทำความชั่วและปากทุกปากก็กล่าวคำโหดเขลา ถึงกระนั้นก็ดีพระพิโรธของพระองค์ก็ยังมีได้หันกลับ และพระหัตถ์ของพระองค์ก็ยังเหยียดออกอยู่
- 18 เพราะความชั่วก็ไหม้เหมือนไฟไหม้ มันจะผลาญทั้งหนามย้อยและหนามใหญ่ มันจะจุดไฟเข้าที่ป่าทึบ และป่าทึบก็

จะม้วนขึ้นข้างบนเหมือนคว้นเป็นลูกๆ

19 แผ่นดินนั้นก็มืดไปโดยเหตุพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จอมโยธา ประชาชนก็จะเหมือนเชื้อเพลิง ไม่มีคนใดจะไว้ชีวิตพี่น้องของตน

20 เขาจะฉวยได้ทางขวา แต่ยั้งหิวอยู่ เขาจะกินทางซ้าย แต่ก็ยังไม่อิ่ม ต่างก็จะกินเนื้อแขนของตนเอง

21 มนัสเสห์กินเอฟราอิม เอฟราอิมกินมนัสเสห์ และทั้งคู่ก็สู้กับยูดาห์ ถึงกระนั้นก็ดีพระพิโรธของพระองค์ก็ยังมิได้หันกลับ และพระหัตถ์ของพระองค์ยังเหยียดออกอยู่

บท 10

1 วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ออกกฎหมายอธรรม และแก่ผู้เขียนที่เขียนแต่การบีบคั้นเรื่อยไป

2 เพื่อหันคนขัดสนไปจากความยุติธรรม และปล้นสิทธิของคนจนแห่งชนชาติของเราเสีย เพื่อว่าหญิงม่ายจะเป็นเหยื่อของเขา และเพื่อเขาจะปล้นคนกำพร้าพอเสีย

3 พวกเขาจะกระทำการอย่างไรในวันแห่งการลงอาญา และในการกวาดล้างซึ่งจะมาจากที่ไกล เจ้าจะหนีไปพึ่งใคร และเจ้าจะฝากสงสารดีของเจ้าไว้ที่ไหน

4 ปราศจากเราพวกเขาจะกราบลงอยู่กับนักโทษ เขาจะล้มลงในหมู่พวกคนที่ถูกฆ่า ถึงกระนั้นก็ดีพระพิโรธของพระองค์ก็ยังมิได้หันกลับ และพระหัตถ์ของพระองค์ยังเหยียดออกอยู่

5 วิบัติแก่อัสซีเรีย ผู้เป็นตะบองแห่งความกริ้วของเรา และไม้พลองในมือของเขาคือความเกรี้ยวกราดของเรา

6 เราจะใช้เขาไปสู่ประชาชาติอันหน้าซื่อใจคด เราจะบัญชาเขาให้ไปสู่ชนชาติที่เรากริ้ว ไปเอาขอบริบและฉวยเหยื่อ และให้เหยียบย่ำลงเหมือนเหยียบเลนในถนน

7 แต่เขามีได้ตั้งใจอย่างนั้น และจิตใจของเขาก็มิได้คิดอย่างนั้น แต่ในใจของเขาคิดจะทำลาย และตัดประชาชาติเสียมิไฉน

8 เพราะเขาพูดว่า "ผู้บังคับบัญชาของข้าเป็นกษัตริย์หมดมิใช่หรือ

9 เมืองคาลโนก็เหมือนเมืองการเคมีมิใช่หรือ เมืองฮามัทก็เหมือนเมืองอาร์ปัดมิใช่หรือ เมืองสะมาเรียก็เหมือนเมืองดามัสกัสมิใช่หรือ

10 เหมือนอย่างมือของเราไปถึงบรรดาราชอาณาจักรของรูปเคารพ ซึ่งรูปเคารพแกะสลักของเขานั้นใหญ่กว่าของเยรูซาเล็มและสะมาเรีย

11 เราก็จะไม่ทำแก่เยรูซาเล็มกับรูปเคารพของเขาดอกหรือ ดังที่เราได้ทำแก่สะมาเรียและรูปเคารพของเขา"

12 ต่อมาเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำเร็จพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์ที่ภูเขาศิโยนและที่เยรูซาเล็มแล้ว เราจะทรงลงทัณฑ์แก่ผลแห่งจิตใจของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และสงสารดีแห่งตายโศกของเขา

13 เพราะเขาว่า "ข้าได้กระทำการนี้ด้วยกำลังมือของข้า และด้วยสติปัญญาของข้า เพราะข้ามีความเข้าใจ ข้าได้รู้เขตแดนของชนชาติทั้งหลาย และได้ปล้นทรัพย์สมบัติของเขา ข้าได้โยนบรรดาชาวเมืองลงมาอย่างคนกล้าหาญ

14 มือของข้าได้ฉวยทรัพย์สมบัติของชนชาติทั้งหลายเหมือนฉวยรังนก และอย่างคนเก็บไขซึ่งละทิ้งไว้ ข้าก็รวบรวมแผ่นดินโลกทั้งสิ้นดังนั้นแหละ และไม่มีผู้ใดขยับปีกมาปก หรืออำปากหรือร้องเสียงจ๊อกแจ๊ก"

15 ขวานจะคุ้ยขมคนที่ใช้มันสกัดนั้นหรือ หรือเลื่อยจะทะนงตัวเหนือผู้ที่ใช้มันเลื่อยนั้นหรือ เหมือนกับว่าตะบองจะยกผู้ซึ่งถือมันขึ้นดี หรืออย่างไม้พลองจะยกตัวขึ้นเหมือนกับว่ามันไม่ทำด้วยไม้

16 ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาจะทรงให้โรคผอมแห้งมาในหมู่พวกคนอ้วนพีของเขา ภายใต้เกียรติของเขาจะมีการไหม้ใหญ่โตเหมือนอย่างไฟไหม้

17 ความสว่างแห่งอิสราเอลจะเป็นไฟ และองค์บริสุทธิ์ของท่านจะกลายเป็นเปลวเพลิง และจะเผาและกินหนามใหญ่ และหนามย่อยของเขาเสียในวันเดียว

18 พระองค์จะทรงผลาญสงสารดีแห่งป่าของเขาและแห่งสวนผลไม้ของเขา ทั้งจิตวิญญาณและร่างกาย และจะเป็นเหมือนเวลาผู้ถือธองอ่อนเปลี้ยลงไป

19 ต้นไม้แห่งป่าของเขาจะเหลือน้อยเต็มที จนเด็กๆจะเขียนลงได้

20 ต่อมาในวันนั้น คนอิสราเอลที่เหลืออยู่ และคนที่รอดหนีไปแห่งวงศวานของยาโคบ จะไม่พึงผู้ที่ติดตามอีก แต่จะพักพิงที่พระเยโฮวาห์ องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล โดยความจริง

21 ส่วนคนที่เหลืออยู่จะกลับมายังพระเจ้าของผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ คือคนที่เหลืออยู่ของยาโคบ

- 22 อิสราเอลเอ๋ย เพราะแม้ว่าชนชาติของเจ้าจะเป็นดังเม็ดทรายในทะเล คนที่เหลืออยู่เท่านั้นจะกลับมา การเผาผลาญซึ่งกำหนดไว้แล้วจะสั่นหลามไปด้วยความชอบธรรม
- 23 เพราะวาทของพระเจ้าเป็นเจ้า พระเจ้าจอมโยธาจะทรงกระทำให้การเผาผลาญนั้นสิ้นสุดลงตามที่กำหนดไว้แล้วในท่ามกลางแผ่นดินทั้งสิ้น
- 24 ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้ว่า "ชนชาติของเราเอ๋ย ผู้ที่อยู่ในศิโยน อย่ากลัวคนอัสซีเรีย เขาจะตีเจ้าด้วยตะบองและจะยกไม้พลองของเขาขึ้นสู้เจ้าอย่างที่ไม่อียิปต์
- 25 เพราะอีกสักหน่อยเท่านั้น แล้วความกริ้วนั้นจะสิ้นสุด และความโกรธของเราจะมุ่งตรงที่การทำลายเขา
- 26 และพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงเหยียดแสร้งสู้เขา ดังที่พระองค์ทรงโจมตีคนมีเดีย ณ ศิลาโอเรบ และไม่พลองของพระองค์ที่เคยอยู่เหนือทะเล พระองค์จะทรงยกขึ้นอย่างที่ไม่อียิปต์
- 27 และต่อมาในวันนั้นภาระของเขาคงจะพრაไปจากบ่าของเจ้า และแอกของเขาจะถูกทำลายเสียจากคอของเจ้า และแอกนั้นจะถูกทำลายเพราะเหตุการณ์เจิม"
- 28 เขาได้มาถึงอียิปต์แล้ว เขาได้ข้ามมิโกรา เขาเก็บสัมภาระของเขาไว้มีคมาซ
- 29 เขาเหล่านั้นผ่านช่องหว่างเขามาแล้ว เกบาเป็นที่เขาค้างคืน รามาห์สะทกสะท้าน กิเบอาห์ของชาอูลหนีไปแล้ว
- 30 ธิดาของกัลลิมเอ๋ย ส่งเสียงร้องไห้ ให้เขายินได้ในโลซาห์เกิด อานาโธเอ๋ย นำสงสารจริง
- 31 มัดเมเนห์กำลังหนีอยู่ คนเกบิมหนีให้พ้นภัย
- 32 ในวันนั้นเอง เขาจะยับยั้งอยู่ที่เมืองโนบ เขาจะสายมือของเขาต่อต้านภูเขาสองแห่งของศิโยน เนินเขาของเยรูซาเล็ม
- 33 ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเยโฮวาห์จอมโยธา จะทรงตัดกิ่งไม้ด้วยกำลังอันน่าคร้ามกลัว ต้นที่สูงยิ่งจะถูกโค่นลงมา และต้นที่สูงจะต้องต่ำลง
- 34 พระองค์จะทรงใช้ขวานเหล็กฟันป่าทึบ และเลบานอนจะล้มลงโดยคนมีอำนาจใหญ่โต

บท 11

- 1 จะมีหน่อแตกออกมาจากตอแห่งเจสซี จะมีกิ่งงอกออกมาจากรากทั้งหลายของเขา
- 2 และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์จะอยู่บนท่านนั้น คือวิญญาณแห่งปัญญาและความเข้าใจ วิญญาณแห่งการวินิจฉัยและอนุภาพ วิญญาณแห่งความรู้และความยำเกรงพระเยโฮวาห์
- 3 ความพึงใจของท่านก็ในความยำเกรงพระเยโฮวาห์ ท่านจะไม่พิพากษาตามซึ่งตาท่านเห็น หรือตัดสินตามซึ่งหูท่านได้ยิน
- 4 แต่ท่านจะพิพากษาคคนจนด้วยความชอบธรรม และตัดสินเมื่อผู้ที่มีใจถ่อมแห่งแผ่นดินโลกด้วยความเที่ยงตรง ท่านจะตีโลกด้วยตะบองแห่งปากของท่าน และท่านจะประหารคนชั่วด้วยคมแห่งริมฝีปากของท่าน
- 5 ความชอบธรรมจะเป็นผ้าคาดเอวของท่าน และความสัตย์สุจริตจะเป็นผ้าคาดบั้นเอวของท่าน
- 6 สุนัขป่าจะอยู่กับลูกแกะ และเสือดาวจะนอนอยู่กับลูกแพะ ลูกวัวกับสิงโตหนุ่มกับสัตว์อ้วนพีจะอยู่ด้วยกัน และเด็กเล็กๆจะนำมันไป
- 7 แม่วัวกับนมจะกินด้วยกัน ลูกของมันก็จะมีนอนอยู่ด้วยกัน และสิงโตจะกินฟางเหมือนวัวผู้
- 8 และทารกคนนั้นจะเล่นอยู่ที่ปากรูงูเห่า และเด็กที่หย่านมจะเอามือวางบนรังของงูทับทง
- 9 สัตว์เหล่านั้นจะไม่ทำให้เจ็บหรือจะทำลายตัวเขาอันบริสุทธิ์ของเรา เพราะว่าแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เรื่องของพระเยโฮวาห์ ดังนั้นปากคลุมทะเลอยู่นั้น
- 10 ในวันนั้น รากแห่งเจสซี ซึ่งตั้งขึ้นเป็นธงแก่ชนชาติทั้งหลายจะเป็นที่แสวงหาของบรรดาประชาชาติ และที่พำนักของท่านจะรุ่งโรจน์
- 11 อยู่มาในวันนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกไปเป็นครั้งที่สอง เพื่อจะได้ส่วนชนชาติของพระองค์ที่เหลืออยู่คืนมา เป็นคนเหลือจากอัสซีเรีย จากอียิปต์ จากปัทโรส จากเอธิโอเปีย จากเอลาม จากชินาร์ จากฮามัท และจากเกาะต่างๆแห่งทะเล
- 12 พระองค์จะทรงยกอาณัติสัญญาอันขึ้นให้แก่บรรดาประชาชาติ และจะชุมนุมอิสราเอลที่พลัดพราก และรวบรวมยูดาห์ที่กระจัดกระจายจากสี่มุมแห่งแผ่นดินโลก
- 13 ความอิจฉาของเอฟราอิมจะพრაไปด้วย และบรรดาคู่อริของยูดาห์จะถูกตัดออกไป เอฟราอิมจะไม่อิจฉายูดาห์

และยูดาห์จะไม่รบกับอูราอิม

14 แต่เขาทั้งหลายจะโอบลงเหนือไหล่เขาของคนฟีลิสเตียทางตะวันตก และเขาจะร่วมกันปล้นประชาชนทางตะวันออก เขาจะยื่นมือออกต่อสู้เอโดมและโมอับ และคนอัมโมนจะเชื้อฟงเขาทั้งหลาย

15 และพระเยโฮวาห์จะทรงทำลายลี้ของทะเลแห่งอียิปต์อย่างสิ้นเชิง และจะทรงโบกพระหัตถ์เหนือแม่น้ำนั้น ด้วยลมอันแรงกล้าของพระองค์ และจะตีมันให้แตกเป็นธารน้ำเจ็ดสาย และให้คนเดินข้ามไปได้โดยที่เท้าไม่เปียกน้ำ

16 และจะมีถนนหลวงจากอัสซีเรียสำหรับคนที่เหลืออยู่จากชนชาติของพระองค์ ดังที่มีอยู่สำหรับอิสราเอลในวันที่เขาขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์

บท 12

1 ในวันนั้น ท่านจะกล่าวว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ เพราะแม้พระองค์ทรงพระพิโรธต่อข้าพระองค์ ความกริ้วของพระองค์ก็หันกลับไป และพระองค์ทรงเล้าโลมข้าพระองค์"

2 ดูก่อน พระเจ้าทรงเป็นความรอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะวางใจและไม่กลัว เพราะพระเยโฮวาห์ คือพระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังและบทเพลงของข้าพเจ้า และพระองค์ทรงเป็นความรอดของข้าพเจ้าแล้ว

3 เจ้าจะโพนน้ำด้วยความชื่นบานจากบ่อแห่งความรอด

4 และในวันนั้นเจ้าจะกล่าวว่า "จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ จงร้องเพลงออกพระนามของพระองค์ จงประกาศบรรดาพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย จงป่าวร้องว่าพระนามของพระองค์เป็นที่เชิดชู"

5 จงร้องเพลงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงกระทำกิจอันดีเลิศ ให้เรารู้กันทั่วไปในแผ่นดินโลก

6 ชาวศิโยนเอ๋ย จงให้ร้องและร้องเสียงดัง เพราะองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลนั้นก็ใหญ่ยิ่งอยู่ในหมู่พวกเจ้า

บท 13

1 ภาระเกี่ยวกับบาบิโลน ตามซึ่งอิสยาห์บุตรชายของอามอสได้เห็น

2 จงชูธงสัญญาณขึ้นบนภูเขาสูง จงเปล่งเสียงร้องเรียกเขาทั้งหลาย จงโบกมือให้เขาเข้าไปในประตูเมืองของขุนนาง

3 ตัวเราเองได้บัญชาแก่ผู้ที่เราชำระให้บริสุทธิ์แล้ว เราได้เรียกชายฉกรรจ์ของเราให้จัดการตามความโกรธของเรา คือผู้ที่ยินดีในความสูงส่งของเรา

4 เสียงอึงอลบนภูเขาตั้งเสียงมวลชนมหิมา เสียงอึงอึงของราชอาณาจักรทั้งหลายของบรรดาประชาชาติที่รวมเข้าด้วยกัน พระเยโฮวาห์จอมโยธากำลังระดมพลเพื่อสงคราม

5 เขาทั้งหลายมาจากแผ่นดินอันไกล จากสุดปลายฟ้าสวรรค์ พระเยโฮวาห์และอาวุธแห่งพระพิโรธของพระองค์ เพื่อจะทำลายแผ่นดินทั้งสิ้น

6 จงพิลาปร่ำไห้สิ เพราะวันแห่งพระเยโฮวาห์มาใกล้แล้ว วันนั้นจะมา เป็นการทำลายจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

7 เพราะฉะนั้น ทุกๆมือก็จะอ่อนเปลี้ย และจิตใจของทุกคนก็จะละลายไป

8 และเขาทั้งหลายจะตกใจกลัว ความเจ็บและความปวดจะเกาะเขา เขาจะหุนหุนรายดังหญิงกำลังคลอดบุตร เขาจะมองตากันอย่างตกตะลึง หน้าของเขาแดงเป็นแสงไฟ

9 ดูก่อน วันแห่งพระเยโฮวาห์จะมา โหดร้ายด้วยพระพิโรธและความโกรธอันเกรี้ยวกราด ที่จะกระทำให้แผ่นดินเป็นที่รกร้าง และพระองค์จะทรงทำลายคนบาปของแผ่นดินเสียจากแผ่นดินนั้น

10 เพราะดวงดาวแห่งฟ้าสวรรค์ และหมู่ดาวในนั้น จะไม่ทอแสงของมัน ดวงอาทิตย์ก็จะมืดเมื่อเวลาขึ้น และดวงจันทร์จะไม่ส่องแสงของมัน

11 เราจะลงโทษโลกเพราะความชั่วร้าย และคนชั่วเพราะความชั่วช้าของเขา เราจะกระทำให้ความเยือกเย็นของคนจองหองสิ้นสุด และปราบความมโหฬารของคนโหดร้าย

12 เราจะกระทำให้คนมีค่ามากกว่าทองคำเนื้อดี และมนุษย์มีค่ามากกว่าทองคำแห่งโอไฟร์

13 เพราะฉะนั้น เราจะกระทำให้ฟ้าสวรรค์สิ้นสะเทือน และแผ่นดินโลกจะสะท้านพลัดจากที่ของมัน โดยพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จอมโยธา ในวันแห่งความโกรธอันเกรี้ยวกราดของพระองค์

14 คนทุกคนจะหันเข้าสู่ชนชาติของตนเอง และคนทุกคนจะหนีไปยังแผ่นดินของตนเอง ดังละมั่งที่ถูกล่าหรือเหมือนแกะที่ไม่มีผู้รวมฝูง

- 15 ทุกคนที่เขาพบเข้าก็จะถูกแทงทะลุ และทุกคนที่รวมเข้าด้วยกันกับพวกเขาก็จะล้มลงด้วยดาบ
- 16 เด็กเล็กๆของเขาจะถูกฟาดลงเป็นชิ้นๆต่อหน้าต่อตาเขา เรือนของเขาจะถูกปล้นและภรรยาของเขาจะถูกขืนใจ
- 17 ดูกิด เราจะมีคนรับใช้ให้เขามีเดียวมาสู่เขา ผู้ซึ่งไม่เอาใจใส่ในเรื่องเงิน และไม่ใยดีในเรื่องทองคำ
- 18 กันธนูของเขาจะถูกฟาดขาดแหล่ลงเป็นชิ้นๆ เขาจะไม่ปรานีต่อผู้บังเกิดจากครรภ์ นัยน์ตาของเขาจะไม่สงสารเด็ก
- 19 และบาบิโลน ซึ่งโอ้อ่าในบรรดาราชอาณาจักร เมืองที่สง่าและเป็นที่ภูมิใจของชาวเคลเดีย จะเป็นดังเมืองโสโดม และเมืองโกโมราห์ เมื่อพระเจ้าทรงคว่ำมันเสีย
- 20 จะไม่มีใครเข้าอยู่ในบาบิโลน หรืออาศัยอยู่ตลอดทุกชั่วอายุ คนอาระเบียจะไม่กางเต็นท์ของเขาที่นั่น ไม่มีผู้เลี้ยงแกะที่จะให้แกะของเขาบนอนลงที่นั่น
- 21 แต่สัตว์ป่าจะนอนลงที่นั่น และบ้านเรือนในนั้นจะเต็มไปด้วยนกที่คืดทื่อ นกเค้าแมวจะอาศัยที่นั่น เมฆปีศาจจะเดินร่ำอยู่ที่นั่น
- 22 หมาจิ้งจอกจะเห่าหอนอยู่ในที่อาศัยอันรกร้าง และมังกรจะร้องอยู่ในวังแสนสุขของมัน เวลาของเมืองนั้นก็ใกล้เข้ามาแล้ว และวันเวลาของมันจะไม่ยืดยาวไป

บท 14

- 1 พระเยโฮวาห์จะทรงมีพระเมตตาต่อยาโคบ และจะทรงเลือกอิสราเอลอีก และจะทรงตั้งเขาทั้งหลายไว้ในแผ่นดินของเขาเอง คนต่างด้าวจะสมทบกับเขา และติดพันอยู่กับวงศ์วานของยาโคบ
- 2 และชนชาติทั้งหลายจะรับเขาและนำเขาทั้งหลายมาอยู่ที่ของเขา และวงศ์วานของอิสราเอลจะมีกรรมสิทธิ์ในเขา เป็นทาสชายหญิงในแผ่นดินของพระเยโฮวาห์ ผู้ที่จับเขาเป็นเชลยจะถูกเขาจับเป็นเชลย และจะปกครองผู้ที่เคยบีบบังคับเขา
- 3 และต่อมาในวันที่พระเยโฮวาห์จะทรงประทานให้เจ้าได้หลุดพ้นจากความเศร้าโศกของเจ้า และจากความกลัว และจากงานหนักซึ่งเจ้าถูกบังคับให้กระทำ
- 4 เจ้าจะยกคำภาษิตนี้กล่าวต่อกษัตริย์แห่งบาบิโลนว่า "เออ ผู้บีบบังคับก็สงบไปแล้วหนอ เมืองทองคำก็สงบไปด้วย
- 5 พระเยโฮวาห์ทรงหักไม้พลองของคนชั่ว คทาของผู้ครอบครอง
- 6 ผู้ซึ่งตีชนชาติทั้งหลายด้วยความพิโรธ ด้วยการตีอย่างไม่หยุดยั้ง ผู้ซึ่งได้ครอบครองประชาชาติด้วยความโกรธ ได้ถูกข่มเหงโดยไม่มีผู้ไต่ถาม
- 7 โลกทั้งสี่ก็พักและสงบอยู่ เขาทั้งหลายร้องเพลงโพล่งออกมา
- 8 ต้นสนสามใบเปรมปรีดิ์เพราะเจ้า ต้นสนสีดาร์แห่งเลบานอนด้วย และกล่าวว่า `ตั้งแต่เจ้าตกต่ำ ก็ไม่มีผู้ไต่ถามขึ้นมาต่อสู่เราแล้ว'
- 9 นรกเบื้องล่างก็ตื่นตื่นเพื่อต้อนรับเจ้าเมื่อเจ้ามา มันปลุกให้ชาวแดนคนตายมาต้อนรับเจ้า คือบรรดาผู้ซึ่งเคยเป็นผู้นำของโลก มันทำให้บรรดาผู้ที่เคยเป็นกษัตริย์แห่งประชาชาติทั้งหลายลุกขึ้นมาจากพระที่นั่งของเขา
- 10 ทุกตนจะพูด และกล่าวแก่เจ้าว่า `เจ้าก็อ่อนเปลี้ยอย่างเราด้วยหรือ เจ้ากลายเป็นอย่างพวกเราหรือ'
- 11 ความโอ้อ่าของเจ้าถูกนำลงมาถึงแดนคนตาย และเสียงพิณใหญ่ของเจ้า ตัวนอนจะเป็นที่นอนอยู่ใต้ตัวเจ้า และตัวนอนจะเป็นผ้าห่มของเจ้า
- 12 โอ ลูซิเฟอร์เอ๋ย พ่อโอรสแห่งพระอรุณ เจ้าร่วงลงมาจากฟ้าสวรรค์แล้วสิ เจ้าถูกตัดลงมายังพื้นดินอย่างไรหนอ เจ้าผู้กระทำให้บรรดาประชาชาติตกต่ำนะ
- 13 เจ้ารำพึงในใจของเจ้าว่า `ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้า ณ เหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า ข้าจะนั่งบนขุนเขาขมขื่นสถาน ณ ด้านทิศเหนือ
- 14 ข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆ ข้าจะกระทำตัวของข้าเหมือนองค์ผู้สูงสุด'
- 15 แต่เจ้าจะถูกนำลงมาสู่รกรก ยังที่ลึกของปากแดน
- 16 บรรดาผู้ที่เห็นเจ้าจะเพ่งดูเจ้า และจะพิจารณาเจ้าว่า `ชายคนนี้หรือที่ทำให้โลกสั่นสะเทือน ผู้เขย่าวราชาอาณาจักรทั้งหลาย
- 17 ผู้ที่ได้กระทำให้โลกเป็นเหมือนถิ่นทุรกันดาร และคว่ำหัวเมืองของโลกเสีย ผู้ไม่ยอมให้เชลยกลับไปบ้านของเขา'
- 18 กษัตริย์ทั้งสิ้นของบรรดาประชาตินอนอยู่อย่างมีเกียรติ ต่างก็อยู่ในอุโมงค์ของตน

- 19 แต่เจ้าถูกเหวี่ยงออกไปจากหลุมศพของเจ้า เหมือนกิ่งที่พึงรังเกียจ เหมือนเสื้อผ้าของผู้ที่ถูกสังหาร คือที่ถูกแทงด้วยดาบ ผู้ซึ่งลงไปยังกองหินของหลุมศพ เหมือนซากศพที่ถูกเหยียบย่ำอยู่ใต้ฝ่าเท้า
- 20 เจ้าจะไม่ได้รับการฝังศพร่วมกับเขา เพราะเจ้าได้ทำลายแผ่นดินของเจ้า เจ้าได้สังหารประชาชนของเจ้า `ขออย่าให้ใครเอ่ยถึงชื่อของเชื้อสายแห่งผู้กระทำความชั่วอีกเลย
- 21 จงเตรียมสังหารลูกๆของเขาเถิด เพราะความชั่วช้าแห่งบิดาของเขา เกรงว่าเขาทั้งหลายจะลุกขึ้นเป็นเจ้าของแผ่นดิน และกระทำให้พื้นโลกเต็มไปด้วยหัวเมือง"
- 22 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า "เพราะเราจะลุกขึ้นสู้กับเขา และจะตัดชื่อกับคนที่เหลืออยู่และลูกหลานออกจากบาบิโลน" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
- 23 "และเราจะกระทำให้เป็นกรรมสิทธิ์ของอีกาบ้าน และเป็นสระน้ำ และจะกวาดด้วยไม้กวาดแห่งการทำลาย" พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ
- 24 พระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ทรงบัญชาว่า "เราจะแผนงานไว้อย่างไร ก็จะเป็นไปอย่างนั้น และเราได้มุ่งหมายไว้อย่างไร ก็จะเกิดขึ้นอย่างนั้น
- 25 คือว่าเราจะตีคนอัสซีเรียในแผ่นดินของเราให้ย่อยยับไป และบนภูเขาของเราเหยียบย่ำเขาไว้ และแอ่งของเขาเหล่านั้นจะพراกไปจากเขาทั้งหลาย และเกาะของเขาเหล่านั้นจากป่าของเขาทั้งหลาย"
- 26 นี่เป็นความมุ่งหมายที่มุ่งหมายไว้เกี่ยวกับแผ่นดินโลกทั้งสิ้น และนี่เป็นพระหัตถ์ซึ่งเหยียดออกเหนือบรรดาประชาชาติทั้งสิ้น
- 27 เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงมุ่งไว้แล้ว ผู้ใดเล่าจะลบล้างเสียได้ พระหัตถ์ของพระองค์ทรงเหยียดออก และผู้ใดจะหันให้กลับได้
- 28 ในปีที่พักพิกริยาห์สิ้นพระชนม์ ภาระนี้มีมาว่า
- 29 "ประเทศฟีลิสเตียเอ๋ย เจ้าทุกคนอย่าเปรมปรีดีไปเลย เพราะว่าตะบองซึ่งดีเจ้านั้นหักเสียแล้ว เพราะงูทับทางจะออกมาจากรากเงาของงู และผลของมันจะเป็นงูแมวเซา
- 30 และลูกหัวปีของคนยากจนจะมีอาหารกิน และคนขัดสนจะนอนลงอย่างปลอดภัย แต่เราจะฆ่ารากเงาของเจ้าด้วยการกันดารอาหาร และคนที่เหลืออยู่ของเจ้าจะถูกสังหารเสีย
- 31 ประตุมืองเอ๋ย ฟิลาปร้าให้ซี กรุงเอ๋ย จงร้องไห้ ประเทศฟีลิสเตียเอ๋ย เจ้าทุกคนจงละลายเสีย เพราะควันจะออกมาจากทิศเหนือ และจะไม่มีคนกล้าสั่งในแถวของเขาเลย"
- 32 จะตอบพูดของประชาชาตินั้นว่าอย่างไร ก็ว่า "พระเยโฮวาห์ได้ทรงสถาปนาศิโยน และคนยากจนในชนชาติของพระองค์จะได้วางใจในที่นั้น"

บท 15

- ก** าระเกี่ยวกับโมอับ เพราะนครอาร์แห่งโมอับถูกทำลายร้างในคืนเดียวและได้ถึงหายนะ เพราะนครคีร์แห่งโมอับถูกทำลายร้างในคืนเดียวและได้ถึงหายนะ
- 2 เขาได้ขึ้นไปยังบาบิลและติโบน ไปยังปุษนียสถานสูงเพื่อจะรำไห้ โมอับจะคร่ำครวญถึงเนโบและถึงเมเดบา ศิระษะทุกศิระษะจะโล้น และหนดเคราทุกที่คนก็ถูกโกนออกเสีย
- 3 เขาจะคาดผ้ากระสอบอยู่ในถนนหนทาง ทุกคนจะรำไห้เป็นนักหนาที่บนหลังคาเรือนและตามถนน
- 4 เมืองเฮซโบนและเอเลอาเลห์จะส่งเสียงร้อง เสียงของเขาจะได้ยินไปถึงเมืองยาฮาซ เพราะฉะนั้นทหารที่ถืออาวุธของโมอับจึงจะร้องเสียงดัง ชีวิตของเขาจะเป็นที่เศร้าโศกแก่เขา
- 5 จิตใจของข้าพเจ้าจะร้องออกมาเพื่อโมอับ ผู้หลบภัยของโมอับนั้นจะหนีไปยังโศอาร์ เหมือนยังวัวสาวที่มีอายุสามปี เพราะตามทางขึ้นไปเมืองลูอิท เขาจะขึ้นไปคร่ำครวญ ตามถนนสู่เมืองโฮโรนาอิม เขาจะเปล่งเสียงร้องถึงการทำลาย
- 6 เพราะธารน้ำที่นิมริมจะถูกทิ้งร้าง ฟางก็เหี่ยวแห้ง หญ้าก็ไม่งอก พืชที่เขียวชอุ่มไม่มีเลย
- 7 เพราะฉะนั้นทรัพย์สินซึ่งเขาเก็บได้ และที่เขาสะสมไว้ เขาจะขนเอาไปข้ามลำธารตันได้
- 8 เพราะเสียงร้องได้กระจายไปทั่วชายแดนโมอับ เสียงคร่ำครวญไปถึงเอกลาอิม เสียงคร่ำครวญไปถึงเบเออร์เอลิม
- 9 เพราะน้ำของเมืองดีโมนจะมีเลือดเต็มไปหมด ถึงกระนั้นเรายังจะเพิ่มภัยแก่ดีโมนอีก คือให้สิงโตสำหรับชาวโมอับที่หนีไป และสำหรับคนที่เหลืออยู่ในแผ่นดิน

- 1 จ้างส่งลูกแกะไปยังผู้ปกครองแผ่นดินจากเส-ลาตามทางถิ่นทุรกันดาร ไปยังภูเขาแห่งธิดาของศิโยน
- 2 เหมือนนกที่กำลังบินหนีอย่างลูกนกที่พลัดรัง ธิดาของโมอับจะเป็นอย่างนั้นตรงท่าลุยข้ามแม่น้ำอารโนน
- 3 "จงให้คำปรึกษา จงอำนวยความสะดวก จงทำร่มเงาของท่านเหมือนกลางคืน ณ เวลาเที่ยงวัน จงช่วยซ่อนผู้ถูกขับไล่ อย่าหักหลังผู้ลี้ภัย
- 4 โมอับเอ๋ย จงให้ผู้ถูกขับไล่ของเราอาศัยอยู่ท่ามกลางท่าน จงเป็นที่กำบังภัยแก่เขาให้พ้นจากหน้าผู้ทำลาย เพราะผู้บีบบังคับได้สิ้นสุดแล้ว ผู้ทำลายได้หยุดยั้งแล้ว และผู้เหยียบย่ำได้ถูกเผาผลาญไปเสียจากแผ่นดินแล้ว
- 5 พระที่นั่งก็จะได้รับการสถาปนาด้วยความเมตตา บนนั้นจะมีผู้หนึ่งนั่งอยู่ด้วยความจริงในที่นั่งของดาวิด คือท่านผู้พิพากษาและแสงความยุติธรรม และรวดเร็วในการกระทำความชอบธรรม"
- 6 เราได้ยินถึงความเยอหยิ่งของโมอับ ว่าเขาหยิ่งเสียจริง ถึงความจองหองของเขา ความเยอหยิ่งของเขา และความโกรธของเขา แต่คำโกหกของเขาจะไม่สำเร็จ
- 7 เพราะฉะนั้นโมอับจะคร่ำครวญเพื่อโมอับ ทุกคนจะคร่ำครวญ เจ้าทั้งหลายจะโอดครวญเนื่องด้วยรากฐานของเมืองศิรัหะเรเซท เพราะมันจะถูกทุบแน่นอน
- 8 เพราะทุ่งนาแห่งเมืองเฮโซบोनอ่อนระทวย ทั้งเถาขององุ่นของสิบมาห์ เจ้านายทั้งหลายแห่งบรรดาประชาชาติได้ดีถึงของมันลง ซึ่งไปถึงเมืองยาเซอร์ และพเนจรไปถึงถิ่นทุรกันดาร ห่อของมันก็แตกกว้างออกไปและผ่านข้ามทะเลไป
- 9 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงร้องไห้กับคนร้องไห้ของเมืองยาเซอร์ เนื่องด้วยเถาขององุ่นของสิบมาห์ เฮโซบोनและเอเลอาเลห์เอ๋ย ข้าพเจ้าจะราดเจ้าด้วยน้ำตาของข้าพเจ้า เพราะเสียงโห่ร้องเนื่องด้วยผลฤดูร้อนของเจ้า และเนื่องด้วยข้าวที่เกี่ยวเก็บของเจ้าได้สงบลงแล้ว
- 10 เขาเอาความชื่นบานและความยินดีไปเสียจากที่สวนผลไม้ เขาไม่ร้องเพลงกันตามสวนองุ่น ไม่มีใครโห่ร้อง ตามปออย่างองุ่นไม่มีคนย่ำให้น้ำองุ่นออก ข้าพเจ้าทำให้เสียงเห่าอย่างงูเจียนเสียแล้ว
- 11 ฉะนั้นจิตของข้าพเจ้าจึงจะร่ำไห้เหมือนพินเขาต่อโมอับ และใจของข้าพเจ้าร่ำไห้เพื่อศิรัเฮเรส
- 12 และต่อมาเมื่อเห็นว่าโมอับเหน็ดเหนื่อยอยู่ที่ปฐมนิสถานสูงนั้น และเมื่อเขาจะเข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเขาเพื่อจะอธิษฐาน เขาก็จะไม่ได้รับผล
- 13 นี่เป็นพระวณะซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับโมอับในอดีต
- 14 แต่บัดนี้ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ภายในสามปี ตามปีจ้างลูกจ้าง สงครามของโมอับจะถูกเหยียดหยาม แม้มวลชนมหิมาของเขาทั้งสิ้นก็ดี และคนที่เหลืออยู่นั้นก็จะน้อยและกะปลกกะปลี้ย"

บท 17

- 1 ภาระเกี่ยวกับเมืองดามัสกัส ดูเถิด ดามัสกัสจะหยุดไม่เป็นเมือง และจะกลายเป็นกองสิ่งสลักหักพัง
- 2 เมืองต่างๆของอาโรเออร์จะเรีสร้างเป็นนิคม จะเป็นที่น่าสนใจสำหรับฝูงแพะแกะ ซึ่งมันจะนอนลงและไม่มีผู้ใดจะให้มันกลัว
- 3 บ้อมปราการจะสูญหายไปจากเอฟราอิม และราชอาณาจักรจะศูนย์หายไปจากดามัสกัสและคนที่เหลืออยู่ของซีเรียพวกเขาจะเป็นเหมือนสงสารีของคนอิสราเอล พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ
- 4 และต่อมาในวันนั้นสงสารีของยาโคบจะตกต่ำ และความอ้วนที่เนื้อของเขาจะซูบผอมลง
- 5 และจะเป็นเหมือนเมื่อคนเกี่ยวข้าวเก็บเกี่ยวพืชข้าวที่ตั้งอยู่และแขนของเขาจะเกี่ยวรวงข้าว และจะเป็นเหมือนเมื่อคนหนึ่งเก็บรวงข้าวในที่หุบเขาเระฟาอิม
- 6 จะมีผลงุ่นเหลืออยู่บ้างในนั้น เหมือนอย่างเมื่อตัดต้นมะกอกเทศให้ลูกหลาน จะมีเหลืออยู่ที่ยอดสูงที่สุดสองสามลูก หรือที่เหลือบนกิ่งไม้ ผลสีน้ำตาล พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้แหละ
- 7 ในวันนั้น คนจะมองดูพระผู้สร้างตน และนัยน์ตาเขาจะเอาใจใส่ในองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล
- 8 เขาจะไม่มองแทนบูชา ผลงานแห่งมือของเขา และเขาจะไม่เอาใจใส่สิ่งที่นิ้วของเขาเองได้กระทำขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเสารูปเคารพ หรือรูปเคารพทั้งหลาย
- 9 ในวันนั้นเมืองเข้มแข็งของเขาจะเป็นเหมือนกิ่งไม้ที่ถูกทอดทิ้ง และกิ่งก้านที่อยู่บนยอดสูงที่สุดซึ่งเขาได้ละทิ้ง เพราะคนอิสราเอล และจะมีการรกร้างว่างเปล่าเกิดขึ้น
- 10 เพราะเจ้าได้หลงลืมพระเจ้าแห่งความรอดของเจ้าเสีย และมีใจจดจำศิลาเข้มแข็งของเจ้า ฉะนั้นเจ้าจะปลูกต้น

อภิมรณ และจะปลูกกิ่งไม้ต่างชาติลง

11 เจ้าจะทำให้มันงอกในวันที่เจ้าปลูกมัน และจะทำให้มันออกดอกในเช้าของวันที่เจ้าหว่าน ถึงกระนั้นผลการเก็บเกี่ยวก็จะหนีไป ในวันที่แห่งความกลัดกลุ้มและความทุกข์อย่างเหลือเกิน

12 วิบัติแก่ชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก ซึ่งทำเสียงกึกก้องเหมือนทะเลก้องกึก และแก่เสียงครืนๆของชนชาติทั้งหลาย ซึ่งครืนๆเหมือนเสียงครืนๆของน้ำที่มีกำลังมาก

13 ชนชาติทั้งหลายครืนๆเหมือนเสียงครืนๆของน้ำเป็นอันมาก แต่พระเจ้าจะทรงชนาไปไว้ และมันจะหนีไปไกลเสียจะถูกไล่ไปเหมือนแกลบต้องลมบนภูเขา เหมือนพืชแห้งปลิวไปต่อหน้าลมบ้าหมู

14 ดูเถิด พอเวลาเย็น ก็ความสยดสยอง ก่อนรุ่งเช้า ก็ไม่มีเขาทั้งหลายแล้ว นี่เป็นส่วนของบรรดาผู้ที่ริบของของเรา และเป็นส่วนของผู้ที่ปล้นเรา

บท 18

วิบัติแก่แผ่นดินแห่งปึกที่กระเทียม ซึ่งอยู่เลยแม่น้ำทั้งหลายแห่งเอธิโอเปีย

2 ซึ่งส่งทูตไปโดยทางทะเล โดยเรือต้นกกบนน้ำ กล่าวว่า "เจ้าผู้สื่อสารที่รวดเร็วเอ๋ย จงไปยังประชาชาติที่ถูกกระจัดกระจายและถูกปอกเปลือก ยังชนชาติที่เขากลัวตั้งแต่แรก ยังประชาชาติที่เข้มแข็งและมักชนะ ซึ่งแผ่นดินของเขามีแม่น้ำแบ่ง"

3 ท่านทั้งปวงผู้เป็นชาวพิภพ ท่านอาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก เมื่อเขายกอาณัติสัญญาณขึ้นบนภูเขา จงมองดู เมื่อเขาเป่าแตร จงฟัง

4 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าดังนี้ว่า "เราจะพิฆาตและจะพิจารณาจากที่อาศัยของเรา เหมือนความร้อนที่กระจำงอยู่บนผักหญ้า เหมือนอย่างเมฆแห่งน้ำค้างในความร้อนของฤดูเกี่ยว"

5 เพราะก่อนถึงฤดูเกี่ยว ดอกตูมเบ่งบานเต็มที่แล้ว และผลลงนเปรี๊ยกกำลังสุกอยู่ในซอกของมัน พระองค์จะทรงตัดแขนงออกด้วยขอลิดแขนงและนำออกไป และจะทรงตัดกิ่งก้านนั้นลงเสีย

6 และเขาทั้งหลายจะถูกทิ้งไว้ทั้งหมดให้แก่เหยี่ยวที่อยู่บนภูเขา และแก่สัตว์แห่งแผ่นดินโลก และนกกินเหยื่อจะกินเสียในฤดูร้อน และบรรดาสัตว์ทั้งสี่แห่งแผ่นดินโลกจะกินเสียในฤดูหนาว

7 ในครั้งนั้น เขาจะนำของกำนัลมาถวายแด่พระเยโฮวาห์จอมโยธาจากชนชาติที่ถูกกระจัดกระจายและถูกปอกเปลือกจากชนชาติที่เขากลัวตั้งแต่แรก จากประชาชาติที่เข้มแข็งและมักชนะ ซึ่งแผ่นดินของเขามีแม่น้ำแบ่ง ยังสถานที่แห่งพระนามของพระเยโฮวาห์จอมโยธา คือภูเขาศิโยน

บท 19

กิระเกี่ยวกับอียิปต์ ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงเมฆอันรวดเร็วและจะเสด็จมายังอียิปต์ ต่อพระพิภพพระองค์ รูปเคารพแห่งอียิปต์จะสั่นสะเทือน และใจของคนอียิปต์จะละลายไปภายในตัวเขา

2 และเราจะกวาดให้คนอียิปต์ต่อสู้กับคนอียิปต์ และเขาจะสู้รบกัน ทุกคนรบที่น้องของตน และทุกคนรบเพื่อนบ้านของตน เมืองรบกับเมือง ราชอาณาจักรรบกับราชอาณาจักร

3 และในสมัยนั้นคนอียิปต์ก็จะจวนใจ และเราจะกระทำให้แผนงานของเขายุ่งเหยิง และเขาจะปรึกษารูปเคารพและพวกหมอดู และคนทรง และพ่อมดแม่มด

4 และเราจะมอบคนอียิปต์ไว้ในมือของนายที่แข็งแกร่งต่าง และกษัตริย์ดุร้ายคนหนึ่งจะปกครองเหนือเขา องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเยโฮวาห์จอมโยธาดังนี้แหละ

5 และน้ำจะแห้งไปจากทะเลและแม่น้ำจะแห้งผาก

6 และแม่น้ำของมันจะเน่าเหม็น และแม่น้ำแห่งการป้องกันจะน้อยลงและแห้งไป ต้ออ้อและกอปรีอจะเหี่ยวแห้ง

7 กอแสมที่แม่น้ำ ที่ริมฝั่งแม่น้ำ และทั้งสิ้นที่หว่านลงข้างแม่น้ำนั้นจะแห้งไป จะถูกไล่ไปเสียและไม่มีอีก

8 ชาวประมงจะร้องทุกข์ คือบรรดาผู้ที่ตกเบ็ดในแม่น้ำจะไว้ทุกข์ และผู้ที่ทอดแหลงในน้ำจะอ่อนระทวย

9 คนงานที่หว่านจะอับอาย ทั้งคนที่ทอฝ้ายชาด้วย

10 บรรดาผู้ที่ทำเชือกและสระน้ำสำหรับปลา เป้าหมายของเขาจะถูกบีบคั้น

11 พวกเจ้านายแห่งไศอันโงะเลาทีเดียว ที่ปรึกษาที่ฉลาดของฟาโรห์ให้คำปรึกษาอย่างโงะเลา พวกเจ้าจะพูดกับ

ฟาโรห์ได้อย่างไรว่า "ข้าพระองค์เป็นบุตรของนักปราชญ์ เป็นเชื้อสายของกษัตริย์โบราณ"

12 พวกท่านอยู่ที่ไหน นักปราชญ์ของท่านอยู่ที่ไหน ให้เขาบอกท่านและให้เขาทำให้แจ้งข้า พระเยโฮวาห์จอมโยธา มีพระประสงค์อะไรกับอียิปต์

13 เจ้านายแห่งโศอันกลายเป็นคนโง่ และเจ้านายแห่งโนฟลุกหลอกลวงแล้ว บรรดาผู้ที่เป็นศิลาหมุมเอกของตระกูลของอียิปต์ ได้นำอียิปต์ให้หลงไป

14 พระเยโฮวาห์ทรงปณดวางจิตแห่งความยุ่งเหยิงไว้ในอียิปต์ และเขาทั้งหลายได้กระทำให้อียิปต์แช่เย็นในการกระทำทั้งสี่ของมัน ดังคนเมาโซเซอยู่บนสิ่งที่เขาอาเจียน

15 ไม่มีอะไรที่จะกระทำได้เพื่อช่วยอียิปต์ ซึ่งหวั่นดี หางก็ดี หรือกึ่งกันก็ดี ต้นกกก็ดี อาจจะทำได้

16 ในวันนั้นอียิปต์จะเป็นเหมือนผู้หญิง จะเกรงกลัวและหวาดกลัวต่อพระหัตถ์ซึ่งพระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงกวัดแกว่งเหนือเขา

17 และแผ่นดินยูดาห์จะเป็นที่หวาดกลัวแก่คนอียิปต์ เมื่อกล่าวชื่อให้คนหนึ่งคนใดเขาก็จะกลัว เพราะพระประสงค์ของพระเยโฮวาห์จอมโยธา ซึ่งทรงประสงค์ต่อเขาทั้งหลาย

18 ในวันนั้นจะมีท่าหัวเมืองในแผ่นดินอียิปต์ซึ่งพูดภาษาของคานาอัน และปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์จอมโยธา เมืองหนึ่งเขาจะเรียกว่า เมืองแห่งการรื้อทำลาย

19 ในวันนั้นจะมีแท่นบูชาแท่นหนึ่งแด่พระเยโฮวาห์ในท่ามกลางแผ่นดินอียิปต์ และมีเสาสัญญแด่พระเยโฮวาห์ที่พรมแดน

20 จะเป็นหมายสำคัญและเป็นพยานในแผ่นดินอียิปต์ถึงพระเยโฮวาห์จอมโยธา เพราะเมื่อเขาทั้งหลายร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์เหตุด้วยผู้บีบบังคับเขา พระองค์จะทรงส่งผู้ช่วยผู้ยิ่งใหญ่มาให้เขา และผู้นั้นจะทรงช่วยเขาให้พ้น

21 และพระเยโฮวาห์จะสำแดงพระองค์ให้เป็นที่รู้จักแก่คนอียิปต์ และคนอียิปต์จะรู้จักพระเยโฮวาห์ในวันนั้น และจะถวายเครื่องสักการบูชาและเครื่องถวาย และเขาทั้งหลายจะปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์และปฏิบัติตาม

22 และพระเยโฮวาห์จะโจมตีอียิปต์ ทรงโจมตีพลาท ทรงรักษาพลาท และเขาทั้งหลายจะหันกลับมาหาพระเยโฮวาห์ และพระองค์จะทรงฟังคำวิงวอนของเขา และทรงรักษาเขา

23 ในวันนั้นจะมีทางหลวงจากอียิปต์ถึงอัสซีเรีย และคนอัสซีเรียจะเข้ามายังอียิปต์ และคนอียิปต์ยังอัสซีเรีย และคนอียิปต์จะปรนนิบัติพร้อมกับคนอัสซีเรีย

24 ในวันนั้นอิสราเอลจะเป็นที่สามกับอียิปต์และกับอัสซีเรีย เป็นพรท่ามกลางแผ่นดินนั้น

25 เป็นผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงอำนวยพรว่า "อียิปต์ชนชาติของเราจะได้รับพร และอัสซีเรียผลงานแห่งมือของเรา และอิสราเอลมรดกของเรา"

บท 20

1 ในปีที่ทาทาน (ผู้ซึ่งซาร์กอนกษัตริย์แห่งอัสซีเรียทรงใช้มานั้น) ได้มาถึงเมืองอัสซัดและได้ต่อสู้ยึดเมืองอัสซัดนั้นได้

2 ในครั้งนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสโดยอิสยาห์บุตรชายามอสว่า "จงไปแก้ผ้ากระสอบออกจากบั้นเอวของเจ้า และเอารองเท้าออกจากเท้าของเจ้า" และท่านก็กระทำตาม เดินเปลือยกายและเท้าเปล่า

3 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "อิสยาห์ผู้รับใช้ของเราเดินเปลือยกายและเท้าเปล่าสามปี เป็นหมายสำคัญและเป็นมหัศจรรย์แก่อียิปต์และแก่เอธิโอเปียฉันใด

4 กษัตริย์แห่งอัสซีเรียจะนำคนอียิปต์ไปเป็นเชลย และจะกวาดคนเอธิโอเปียไปเป็นเชลย ทั้งคนหนุ่มสาวและคนแก่เปลือยกายและเท้าเปล่า เปิดกัน เป็นที่ละอายแก่อียิปต์

5 แล้วเขาทั้งหลายจะกลัวและอับอายด้วยเหตุเอธิโอเปียความหวังของเขา และอียิปต์ความโอ้อวดของเขา

6 และชาวเกาะนี้จะกล่าวในวันนั้นว่า "ดูเถิด นี่แหละผู้ซึ่งเราหวังใจ และผู้ซึ่งเราหนีไปหาความช่วยเหลือให้พ้นจากกษัตริย์อัสซีเรีย และเราจะหนีให้พ้นได้อย่างไร"

บท 21

ภาระเกี่ยวกับถิ่นทุรกันดารของทะเล เหมือนลมบ้าหมูในภาคใต้พัดเกลี้ยงไป มันมาจากถิ่นทุรกันดาร จากแผ่นดินอันน่าคร้ามกลัว

2 เขาบอกนิมิตที่หิยามหาญแก่ข้าพเจ้า ว่าผู้ปล้นเข้าปล้น ผู้ทำลายเข้าทำลาย เอลามเอ๋ย จงขึ้นไป มีเดียเอ๋ย จงเข้าล้อมซึ่งมันให้เกิดการถอนหายใจทั้งสิ้น เราได้กระทำให้สิ้นไปแล้ว

3 เพราะฉะนั้นบั้นเอวของข้าพเจ้าจึงเต็มด้วยความแสบระทม ความเจ็บปวดฉวยข้าพเจ้าไว้อย่างความเจ็บปวดที่หญิงกำลังคลอดบุตร ข้าพเจ้าจนใจเพราะสิ่งที่ได้ยิน ข้าพเจ้าทอดใจเพราะสิ่งที่ได้เห็น

4 จิตใจของข้าพเจ้าฟุ้งซ่านไป ความหวาดเสียวกระทำให้ข้าพเจ้าครั่นคร้าม แสงโพล์เพลซึ่งข้าพเจ้าหวังกลับทำให้ข้าพเจ้าสิ้นสะเทือน

5 จงเตรียมสำหรับไว้ จงเฝ้าอยู่บนหอคอย จงกิน จงดื่ม เจ้านายทั้งหลายเอ๋ย จงลุกขึ้นชโลมโลไว้ด้วยน้ำมัน

6 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้ว่า "จงไป ตั้งยามให้เขาไปร้องประกาศสิ่งที่เขาเห็น"

7 เขาได้เห็นคนขี่ม้า ถือพลมาเป็นคู่ๆ คนขี่ลา คนขี่อูฐ เขาได้ฟังอย่างพินิจิเคราะห์ อย่างพินิจิเคราะห์ทีเดียว

8 แล้วผู้เห็นได้ร้องว่า "พวกเขามาดุจสิงโต ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์ยืนอยู่บนหอคอยตลอดไปในกลางวัน ข้าพระองค์ประจำอยู่ที่ตำแหน่งของข้าพระองค์ตลอดหลายคืน

9 และ ดูเถิด มีคนขี่ม้าถือพลมาเป็นคู่ๆ" และเขาตอบว่า "บาบิโลนล่มแล้ว ล่มแล้ว บรรดารูปเคารพสลักทั้งสิ้นแห่งพระของเขา พระองค์ทรงทำลายลงถึงพื้นดิน"

10 ท่านผู้ถูกนวดและผู้ถูกฝังของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าได้ยินอะไรจากพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ข้าพเจ้าก็ร้องประกาศแก่ท่านอย่างนั้น

11 ภาะเกี่ยวกับดูมาห์ มีคนหนึ่งเรียกข้าพเจ้าจากเสอีร์ว่า "คนยามเอ๋ย ดึกเท่าไรแล้ว คนยามเอ๋ย ดึกเท่าไรแล้ว"

12 คนยามตอบว่า "เข้ามาถึง กลางคืนมาด้วย ถ้าจะถาม ก็ถามเถิด จงกลับมาอีก"

13 ภาะเกี่ยวกับอาระเบีย โอ กระบวนพอคำของคนเจดานเอ๋ย เจ้าจะพักอยู่ในดงทึบในอาระเบีย

14 ชาวแผ่นดินเทมาได้เอาน้ำมาให้คนกระหาย เขาเอาขนมปังมาต้อนรับคนลี้ภัย

15 เพราะเขาได้หนีจากดาบ จากดาบที่ชักออก จากธนูที่โค้งอยู่ และจากสงครามซึ่งทำให้ทุกชั่วทรمانเป็นอย่างมาก

16 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้ว่า "สงสารดีทั้งสิ้นของเคดาร์จะถึงที่สุดภายในปีเดียวตามปีข้างลูกจ้าง

17 และนักธนูที่เหลืออยู่ของทแกลัwtharแห่งชาวเคดาร์จะเหลือน้อย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลได้ตรัสแล้ว"

บท 22

ภาระเกี่ยวกับที่ลุ่มแห่งนิมิต ที่เจ้าได้ขึ้นไป เจ้าทุกคน ที่บนหลังคาเรือนนั้น เป็นเรื่องอะไรกัน

2 เจ้าผู้เป็นเมืองที่เต็มไปด้วยการโห่ร้อง เมืองที่อีกที่ทกริกโครม นครที่เด่นโสด ผู้ที่ถูกฆ่าของเจ้ามิได้ถูกฆ่าด้วยดาบหรือตายในสงคราม

3 ผู้ครองเมืองของเจ้าทั้งหมดหนีกันไปแล้ว เขาถูกจับได้โดยนายธนู ชายฉกรรจ์ของเจ้าทุกคนถูกจับแม้ว่าเขาได้หนีไปไกลแล้ว

4 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงว่า "อย่ามองข้าพเจ้า ให้ข้าพเจ้าหลั่งน้ำตาอย่างขมขื่น อย่าอุตสาห์เล่าโลมข้าพเจ้าเลย เหตุด้วยการทำลายชาติแห่งชนชาติของข้าพเจ้า"

5 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาทรงมีวันหนึ่ง เป็นวาระจลาจล วาระเหยียบย่ำ และวาระยุ้งเหยิงในที่ลุ่มแห่งนิมิต คือการพังกำแพงลงและโห่ร้องให้แก่ภูเขา

6 เอลามเหยียบแล่งธนู กับบรรดาและพลและพลม้าและคิรกีเมยโล่

7 ต่อมาที่ลุ่มที่ดีที่สุดของท่านจะเต็มไปด้วยบรรดา และพลม้าจะเข้าประจำที่ประตูเมือง

8 พระองค์ทรงเอาสิ่งปิดบังยูดาห์ไปเสียแล้ว ในวันนั้นท่านได้มองที่อาวุธแห่งเรือนพนา

9 ท่านได้เห็นช่องโหว่แห่งนครดาวิดว่ามีหลายแห่ง แล้วท่านทั้งหลายก็เก็บน้ำในบ่อล่าง

10 และท่านก็นับเรือนของเยรูซาเล็ม และท่านก็ฟังเรือนมาเสริมกำแพงเมือง

11 ท่านทำที่ขั้บน้ำไว้ระหว่างกำแพงทั้งสองเพื่อรับน้ำของสระเก่า แต่ท่านมิได้มองดูผู้ที่ได้ทรงบันดาลเหตุ และมีได้เอาใจใส่ผู้ทรงวางแผนงานนี้ไว้นานมาแล้ว

- 12 ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาทรงเรียกให้รำไให้และคร่ำครวญ ให้มีศีรษะโสนและให้คาดตัวด้วยผ้ากระสอบ
- 13 และ ดูเถิด มีความชื่นบานและความยินดี มีการฆ่าวัวและฆ่าแกะ มีการกินเนื้อและดื่มน้ำองุ่น "ให้เรากินและดื่มเถิด เพราะว่าพรุ่งนี้เราจะตาย"
- 14 พระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ทรงสำแดงในหูของข้าพเจ้าว่า "แน่ทีเดียวที่จะไม่ลบความชั่วช้าอันนี้ให้เจ้า จนกว่าเจ้าจะตาย" องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้
- 15 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้ว่า "ไปเถิด ไปหาผู้รักษาทรัพย์สมบัติคนนี้ คือไปยังเซบนาห์ ผู้ดูแลราชสำนัก และจงพูดกับเขาว่า
- 16 เจ้ามีสิทธิ์อะไรที่นี่ และเจ้ามีใครอยู่ที่นี้ เจ้าจึงสกัดอุโมงค์ที่นี่เพื่อตัวเจ้าเอง ดูคนสกัดอุโมงค์ในที่สูง และสลักที่อยู่สำหรับตนเองในศิลา
- 17 ดูเถิด พระเยโฮวาห์จะทรงเหวี่ยงเจ้าออกไปให้เป็นเกลยอย่างแรง พระองค์จะทรงฉวยเจ้าให้แน่น
- 18 และม้วนเจ้า และขว้างเจ้าไปอย่างลูกบอลสัณฐานดินกว้าง เจ้าจะตายที่นั่น และที่นั่นจะมีถรณ์อันตระการของเจ้า เจ้าผู้เป็นที่ยอดสูแก่เรือนนายของเจ้า
- 19 เราจะผลักเจ้าออกไปจากตำแหน่งของเจ้า และเจ้าจะถูกดึงลงมาจากหน้าที่ของเจ้า
- 20 อยู่มาในวันนั้นเราจะเรียกผู้รับใช้ของเรา คือเอลียาฉิม บุตรชายฮิลคียาห์
- 21 เราจะเอาเสื้อยของเจ้ามาสวมให้เขา และจะเอาผ้าคาดของเจ้าคาดเขาไว้ และจะมอบอำนาจปกครองของเจ้าไว้ในมือของเขา และเขาจะเป็นดังบิดาแก่ชาวเยรูซาเล็มและแก่วงศ์วานยูดาห์
- 22 และเราจะวางลูกกัญแจของวังดาวิดไว้บนป้าของเขา เขาจะเปิดและไม่มีผู้ใดปิด เขาจะปิดและไม่มีผู้ใดเปิด
- 23 และเราจะตอกเขาไว้เหมือนตอกหมุดในที่มั่นคง และเขาจะเป็นที่ซึ่งมีเกียรติแก่วงศ์วานบิดาของเขา
- 24 และเขาทั้งหลายจะแขวนไว้บนตัวเขาซึ่งสง่าราศีทั้งสิ้นของวงศ์วานบิดาของเขา ลูกหลานผู้สืบสาย ภาชนะเล็ก ๆ ทุกชิ้น ตั้งแต่ถ้วยจนถึงเหยือกทั้งสิ้น
- 25 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ในวันนั้นหมุดที่ปักแน่นอยู่ในที่มั่นจะหลุด มันจะถูกโค่นลงและตกลงมา และภาระที่อยู่บนนั้นจะถูกขจัดออก เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว"

บท 23

- 1 ภาระเกี่ยวกับเมืองไทระ โอ บรรดากำนันแห่งทารซิช จงคร่ำครวญ เพราะว่าเมืองนั้นถูกทำลายร้างเสียแล้ว ไม่มีเรือนหรือท่าจอดเรือ เผยให้เขาทั้งหลายประจักษ์ ณ แผ่นดินคิทธิม
- 2 โอ ชาวเกาะเอย์ จงนั่งเสีย เจ้าซึ่งพ่อค้าแห่งเมืองไซดอนที่ผู้ผ่านข้ามทะเลไป ได้ทำให้เจ้าเต็มบริบูรณ์
- 3 และข้ามน้ำมากหลายรายได้ของเมืองนั้นคือข้าวเมืองซีโหร์ เป็นผลเกี่ยวเก็บของแม่น้ำ เมืองนั้นเป็นพ่อค้าของบรรดาประชาชาติ
- 4 โอ ไซดอนเอ๋ย จงอับอายเถิด เพราะทะเลได้พัดแล้ว ที่กำบังเข้มแข็งของทะเลพูดว่า "ข้ามิได้ปวดครรภ์ หรือข้ามิได้คลอดบุตร ข้ามิได้เลี้ยงดูคนหนุ่ม หรือบารุงเลี้ยงหญิงพรหมจารี"
- 5 เขาทั้งหลายรับเรื่องราวเกี่ยวกับอียิปต์อย่างไร เขาจะแสนระทมอยู่ด้วยเรื่องราวเมืองไทระอย่างนั้น
- 6 จงข้ามไปยังทารซิชเถิด โอ ชาวเกาะเอย์ จงคร่ำครวญ
- 7 นี่เป็นเมืองที่สนุกสนานของเจ้าทั้งหลายหรือ ซึ่งกำเนิดมาแต่กาลโบราณ ซึ่งเท่าใดพามันไปตั้งอยู่ไกล
- 8 ผู้ใดได้มุ่งหมายไว้เช่นนี้ต่อเมืองไทระ คือเมืองที่ห้ามกฏ ซึ่งบรรดาพ่อค้าของมันเป็นเจ้านาย ซึ่งพวกพาณิชย์ของมันเป็นคนมีเกียรติของโลก
- 9 พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงมุ่งหมายไว้เพื่อจะหลั่งความเยอหยิ่งของสง่าราศีทั้งสิ้น เพื่อหลั่งเกียรติของผู้มีเกียรติทั้งสิ้นในแผ่นดินโลก
- 10 โอ ธิดาแห่งทารซิชเอ๋ย จงผ่านแผ่นดินของเจ้าข้ามไปเหมือนแม่น้ำ มันไม่มีกำลังอีกเลย
- 11 พระองค์ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์เหนือทะเล พระองค์ทรงบันดาลให้บรรดาราชอาณาจักรสิ้นสะเทือน พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาเกี่ยวกับเรื่องเมืองแห่งพาณิชย์ เพื่อจะทำลายที่กำบังเข้มแข็งของมันเสีย
- 12 และพระองค์ตรัสว่า "โอ ธิดาพรหมจารีผู้ถูกบีบบังคับแห่งไซดอนเอ๋ย เจ้าจะไม่ลงโลดต่อไปอีก จงลุกขึ้นข้ามไปคิทธิมเถิด แม้ที่นั่นเจ้าก็จะไม่มีความสงบ"

- 13 จงดูแผ่นดินแห่งคนเคลเดียเกิด ชนชาตินี้ยังไม่มีขึ้นมา จนกว่าคนอัสซีเรียสถาปนาแผ่นดินนั้นไว้สำหรับคนที่อาศัยอยู่ตามถิ่นทุรกันดาร พวกเขาได้ก่อเชิงเทินของเขาขึ้น พวกเขาก่อวังทั้งหลายของเขาขึ้น แต่ท่านกระทำให้มันเป็นที่สลักหักพัง
- 14 โอบรรดากำปั่นแห่งทารซัสเอ๋ย จงคร่ำครวญเถิด เพราะว่าที่กำบังเข้มแข็งของเจ้าถูกทิ้งร้างเสียแล้ว
- 15 ต่อมาในวันนั้น เขาจะลี้เมืองไทรเจ็ดสิบปี อย่างกับอายุของกษัตริย์องค์เดียว พอสิ้นเจ็ดสิบปีไทรจะร้องเพลงอย่างหญิงแพศยาว่า
- 16 "โอ หญิงแพศยาที่เขาลี้แล้วเอ๋ย จงหยิบพิณเขาคู่เดินไปทั่วเมือง จงบรรเลงเพลงไพเราะ ร้องเพลงหลายๆบท เพื่อเขาจะระลึกเจ้าได้"
- 17 ต่อมาเมื่อสิ้นเจ็ดสิบปี พระเยโฮวาห์จะทรงเยี่ยมเยียนเมืองไทร และเมืองนั้นจะกลับไปรับจ้างใหม่ และจะเล่นคูกับบรรดาราชอาณาจักรทั้งสี่บนพื้นโลก
- 18 สินค้าของมันและสินจ้างของมันจะเป็นของบริสุทธิ์ถวายแด่พระเยโฮวาห์ จะไม่สะสมไว้หรือเก็บนิ่งไว้ แต่สินค้าของมันจะอำนวยอาหารอุดมและเสื้อผ้างามแก่บรรดาผู้ที่อยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

บท 24

- 1 ภูเกิด พระเยโฮวาห์จะทรงทั้งโลกให้ร้าง และทรงกระทำให้ร้างเปล่า และพระองค์จะทรงคว่ำแผ่นดินโลกและกระจายผู้อาศัยของมัน
- 2 และจะเป็นอย่างนั้นต่อบุโรหิต อย่างเป็นกับประชาชน ต่อนายของเขา อย่างเป็นกับทาส ต่อนายผู้หญิงของเขา อย่างเป็นกับสาวใช้ ต่อผู้ชาย อย่างเป็นกับผู้ชาย ต่อผู้ยืม อย่างเป็นกับผู้ให้ยืม ต่อผู้ให้ยืมโดยคิดดอกเบี้ย อย่างเป็นกับผู้ยืมโดยคิดดอกเบี้ย
- 3 แผ่นดินนั้นจะถูกทิ้งร้างอย่างสิ้นเชิง และถูกปล้นหมดสิ้น เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสพระวจนะนี้แล้ว
- 4 โลกก็ไร้ทุกข์และเหี่ยวแห้งไป พืชก็อ่อนระทวยและเหี่ยวแห้ง คนสูงศักดิ์ของโลกก็อ่อนระทวยไป
- 5 โลกนี้มีราชาเพราะผู้อาศัยในนั้น เพราะเขาทั้งหลายละเมิดต่อพระราชาบัญญัติ ได้ฝ่าฝืนกฎ ได้หักพันธสัญญาอันรื้อนั้น
- 6 เพราะฉะนั้นคำสาปก็กลืนโลก และผู้ที่อาศัยในนั้นก็โดดเดี่ยว เพราะฉะนั้นผู้อาศัยในแผ่นดินโลกจึงถูกเผาผลาญ มีคนเหลือน้อย
- 7 น้าอู่นใหม่ก็ไร้ทุกข์ เถาอู่นก็อ่อนระทวย จิตใจที่รื้นแรงทั้งปวงก็ถอนหายใจ
- 8 เสียงสนุกสนานของร่าเมณาก็เงียบ เสียงของผู้เบิกบานก็หยุดเสีย เสียงสนุกสนานของพิณเขาคู่ก็เงียบ
- 9 เขาจะไม่ดื่มเหล้าอู่นพร้อมกับการร้องเพลงอีก เมรัยก็จะเป็นของขมแก่ผู้ที่ดื่ม
- 10 เมืองที่จลาจลแตกหักเสียแล้ว บ้านทุกหลังก็ปิดหมด ไม่ให้ใครเข้าไป
- 11 มีเสียงร้องที่กลางถนนด้วยเรื่องเหล้าอู่น ความขึ้นบานทั้งสี่ก็เยือกเย็นลงแล้ว ความยินดีของแผ่นดินก็หายสูญไป
- 12 มีการรกร้างว่างเปล่าทั้งไว้ในเมือง ประตูเมืองก็ถูกทุบทำลายเสีย
- 13 เพราะจะเป็นเช่นนั้นอยู่ท่ามกลางแผ่นดิน ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย อย่างกับเมื่อต้นมะกอกเทศถูกเขย่า อย่างเมื่อการเก็บเล็มตามเถาอู่นสิ้นสุดลง
- 14 เขาทั้งหลายจะเปล่งเสียงของเขาขึ้น เขาจะร้องเพลงฉลองความโอ้อวดระการการของพระเยโฮวาห์ เขาจะให้ร้องจากทะเล
- 15 เพราะฉะนั้นในรุ่งอรุณจงถวายสง่าราศีแด่พระเยโฮวาห์ ในเกาะทั้งหลายแห่งทะเลจงถวายแด่พระนามแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล
- 16 ตั้งแต่ที่สุดปลายโลกเราได้ยินเสียงเพลงสรรเสริญ ว่าสง่าราศีจะมีแก่ผู้ชอบธรรม แต่ข้าพเจ้าว่า "ข้าพเจ้าก็ฝ่ายผม ข้าพเจ้าก็ฝ่ายผม วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะคนทรยศประพฤติดังทรยศยิ่ง เอย คนทรยศประพฤติดังทรยศยิ่ง"
- 17 โอ ชาวแผ่นดินโลกเอ๋ย ความสยดสยองและหลุมพรางและกับก็มาทันเจ้าแล้ว
- 18 ต่อมาผู้ใดเห็นเมื่อได้ยินเสียงความสยดสยองนั้น จะตกในหลุมพราง และผู้ที่ปีนออกมาจากหลุมพรางก็จะติดกับ เพราะว่าหน้าตาของฟ้าสวรรค์ก็ถูกเปิด และรากฐานของแผ่นดินโลกก็หวั่นไหว

- 19 โลกแตกสลายสิ้นเชิงแล้ว โลกแตกเป็นเสี่ยงๆ โลกถูกเขย่าอย่างรุนแรง
- 20 โลกก็จะชวนเซไปอย่างคนเมา มันจะแกว่งไปอย่างเพิง การละเมิดของโลกจะหนีก้อยบนมัน และมันจะล้มและจะไม่ลุกอีก
- 21 ต่อมาในวันนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงลงโทษบริวารของฟ้าสวรรค์ในฟ้าสวรรค์ และบรรดาภักษัตริย์ของแผ่นดินโลกในแผ่นดินโลก
- 22 เขาทั้งหลายจะถูกรวบรวมไว้ด้วยกัน ต่งพักโทษในคุกมืด เขาทั้งหลายจะถูกกักขังไว้ในคุก และต่อมาหลายวันเขาจึงจะถูกลงโทษ
- 23 แล้วดวงจันทร์จะอดสู และดวงอาทิตย์จะอับอาย เพราะว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงราชย์บนภูเขาศิโยนและในเยรูซาเล็ม และสง่าราศีจะปรากฏต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ของพระองค์

บท 25

- 1 ้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะยกพระเกียรติพระองค์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระนามของพระองค์ เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำกรมหัศจรรย์ แผนงานที่พระองค์ทรงดำริไว้นานมาแล้วก็สัตย์ซื่อและเป็นความจริง
- 2 เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำให้เมืองเป็นกองขยะ เมืองมีป้อมเป็นที่สลักหักพัง วังของชนต่างด้าวไม่เป็นเมืองต่อไปอีก จะไม่ก่อสร้างขึ้นอีกเลย
- 3 เพราะฉะนั้นประชาชาติที่แข็งแรงจะถวายสง่าราศีแด่พระองค์ หัวเมืองของบรรดาประชาชาติที่ทารุณจะเกรงกลัวพระองค์
- 4 เพราะพระองค์ได้ทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งของคนยากจน ทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งของคนขัดสนเมื่อเขาทุกข์ใจ ทรงเป็นที่ลี้ภัยจากพายุ และเป็นร่มกันความร้อน เมื่อลมของผู้ที่ทารุณก็เหมือนพายุพัดกำแพง
- 5 เหมือนความร้อนในที่แห้ง พระองค์จะทรงระงับเสียงของคนต่างด้าว ร่มเมฆระงับความร้อนนั้นได้ กิ่งของผู้ทารุณก็จะถูกตัดลงนั้น
- 6 บนภูเขานี้พระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงจัดการเลี้ยงสำหรับบรรดาชนชาติทั้งหลาย เป็นการเลี้ยงด้วยของอ้วนพี เป็นการเลี้ยงด้วยน้ำองุ่นที่ตกตะกอนแล้ว ด้วยของอ้วนพีมีไขมันในกระดูกเต็ม ด้วยน้ำองุ่นตกตะกอนที่กรองแล้ว
- 7 และบนภูเขานี้พระองค์จะทรงทำลายผ้าคลุมหน้าซึ่งคลุมหน้าบรรดาชนชาติทั้งหลาย และม่านซึ่งกางอยู่เหนือบรรดาประชาชาติ
- 8 พระองค์จะทรงกลืนความตายด้วยการมีชัย และองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาจากหน้าทั้งปวง และพระองค์จะทรงเอาการลบลูชนชาติของพระองค์ไปเสียจากทั่วแผ่นดินโลก เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแล้ว
- 9 ในวันนั้นเขาจะกล่าวกันว่า "ดูเถิด นี่คือพระเจ้าของเราทั้งหลาย เราได้รอคอยพระองค์ เพื่อว่าพระองค์จะทรงช่วยเราให้รอด นี่คือพระเยโฮวาห์ เราได้รอคอยพระองค์ ให้เรายินดีและเปรมปรีดีในความรอดของพระองค์"
- 10 เพราะพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์จะพักอยู่บนภูเขานี้ และโมอับจะถูกเหยียบย่ำลงภายใต้พระองค์ เหมือนเหยียบฟางลงในหลุมมูลสัตว์
- 11 และพระองค์จะทรงกางพระหัตถ์ของพระองค์ท่ามกลางพวกเขา ดังคนว่ายน้ำกางมือว่ายน้ำ และพระองค์จะทรงให้ความเยือกเย็นของเขาต่ำลงพร้อมกับฝีมือชานาญของเขา
- 12 ป้อมสูงของกำแพงเมืองของเจ้านั้นพระองค์จะทรงให้ต่ำลง ทรงเหยียดลง และเหวี่ยงลงถึงดิน แม้กระทั่งถึงผงคลี

บท 26

- 1 ในวันนั้นเขาจะร้องเพลงนี้ในแผ่นดินยูดาห์ "เรามีเมืองเข้มแข็งเมืองหนึ่ง พระเจ้าจะทรงตั้งความรอดไว้เป็นกำแพงและป้อมปราการ
- 2 จงเปิดประตูเมืองเถิด เพื่อประชาชาติที่ชอบธรรมซึ่งรักษาความจริงไว้จะได้เข้ามา
- 3 ใจแน่วแน่ในพระองค์นั้น พระองค์ทรงรักษาไว้ในสันติภาพอันสมบูรณ์ เพราะเขาวางใจในพระองค์
- 4 จงวางใจในพระเยโฮวาห์เป็นนิรันดร์ เพราะพระเยโฮวาห์คือพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระกำลังนิรันดร์
- 5 เพราะพระองค์ทรงให้ชาวเมืองที่สูงส่งนั้น คือเมืองที่สูงส่งนั้นต่ำลง พระองค์ทรงให้มันต่ำลง พระองค์ทรงให้มันต่ำ

ลง ต่ำลงถึงดิน พระองค์ทรงให้มันลงที่ผงคลี

6 เท้าเหยียบมัน คือเท้าของคนยากจน คืออย่างเท้าของคนซัดสน"

7 หนทางของคนชอบธรรมก็ราบเรียบ พระองค์ผู้เที่ยงธรรมทรงกระทำให้อำนาจของคนชอบธรรมราบรื่น

8 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทั้งหลายรอคอยพระองค์อยู่ในวิถีแห่งคำตัดสินของพระองค์ พระนามอันเป็นที่ระลึกของพระองค์ เป็นที่จิตวิญญาณของข้าพระองค์ปรารถนา

9 จิตใจของข้าพระองค์อยากได้พระองค์ในกลางคืน จิตวิญญาณภายในข้าพระองค์แสวงหาพระองค์อย่างร้อนรน เพราะเมื่อคำตัดสินของพระองค์อยู่ในแผ่นดินโลก ชาวพิภพจะได้เรียนรู้ถึงความชอบธรรม

10 ถ้าสำแดงพระคุณแก่คนชั่ว เขาก็จะไม่เรียนรู้ความชอบธรรม เขาจะประพฤติอย่างอยุติธรรมในแผ่นดินที่เที่ยงธรรม และจะมองไม่เห็นความโอ้อวดระการการของพระเยโฮวาห์

11 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เมื่อพระหัตถ์ของพระองค์ชูขึ้น เขาก็จะมองไม่เห็น แต่เขาจะมองเห็น และจะได้อัปยศ เพราะเขามีความอิจฉาต่อชนชาติของพระองค์ เอย ไฟแห่งส่วนปฏิปักษ์ของพระองค์จะเผาผลาญเขาเสีย

12 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์จะสถาปนาสันติภาพเพื่อข้าพระองค์ทั้งหลาย เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำบรรดากิจการของพระองค์เพื่อข้าพระองค์เช่นเดียวกัน

13 ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ เจ้านายอื่นนอกเหนือพระองค์ได้ครอบครองพวกข้าพระองค์ แต่ข้าพระองค์จะกล่าวถึงพระนามของพระองค์เท่านั้น

14 เขาทั้งหลายตายแล้ว เขาจะไม่มีชีวิตอีก เขาเป็นชาวแดนคนตาย เขาจะไม่เป็นขึ้นอีก เพราะฉะนั้นพระองค์ได้ทรงเย็บเยียนและทรงทำลายเขา และทรงกวาดความระลึกถึงเขาทั้งสิ้นเสีย

15 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรงเพิ่มประชาชนขึ้น พระองค์ทรงเพิ่มประชาชนขึ้น พระองค์ได้ทรงรับสงสารที่พระองค์ทรงขยายเขตแดนของแผ่นดินไกลไปถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก

16 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ในยามทุกขใจเขาได้แสวงหาพระองค์ เขาทั้งหลายหลังคำอธิษฐานออกมาในเมื่อการติสสอนอยู่เหนือเขาทั้งหลาย

17 ดั่งหญิงมีครรภ์ เมื่อใกล้ถึงกำหนดเวลาคลอด ก็เจ็บปวดและร้องออกมาด้วยความเจ็บปวดราวราวอย่างนับปล้น ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทั้งหลายก็เป็นเช่นนั้นในสายพระเนตรของพระองค์

18 ข้าพระองค์มีครรภ์ ข้าพระองค์บีบตัว เป็นเหมือนข้าพระองค์คลอดลม ข้าพระองค์มิได้ทำการช่วยให้พ้นในแผ่นดินโลก และชาวพิภพมิได้สัมผัส

19 คนตายของพระองค์จะมีชีวิต ศพของเขาทั้งหลายจะลุกขึ้นพร้อมกับศพของข้าพระองค์ โอ ผู้อาศัยอยู่ในผงคลี จงตื่นเถิดและร้องเพลง เพราะน้ำค้างของเจ้าเป็นเหมือนน้ำค้างบนฝัก และแผ่นดินโลกจะให้ชาวแดนคนตายเป็นขึ้น

20 มาเถิด ชนชาติของข้าพเจ้าเอ๋ย จงเข้าในห้องของเจ้าและปิดประตูเสีย จงซ่อนตัวเจ้าอยู่ลึกพักหนึ่ง จนกว่าพระพิโรธจะผ่านไป

21 เพราะ ดูเถิด พระเยโฮวาห์กำลังเสด็จออกมาจากสถานที่ของพระองค์ เพื่อลงโทษชาวแผ่นดินโลก เพราะความชั่วช้าของเขาทั้งหลาย และแผ่นดินโลกจะเปิดเผยโลหิตซึ่งหลังอยู่บนมัน และจะไม่ปิดบังผู้ถูกฆ่าของมันไว้อีก

บท 27

1 ในวันนี้ พระเยโฮวาห์จะทรงลงโทษด้วยพระแสงอันร้ายกาจ ยิ่งใหญ่ และแข็งแกร่งของพระองค์ต่อเลวีอาธาน ซึ่งเป็นพญานาคที่ฉกกัด คือเลวีอาธานพญานาคที่ซัด และพระองค์จะทรงประหารมังกรที่อยู่ในทะเล

2 ในวันนี้ จงร้องเพลงถึงเธอว่า "สวนองุ่นแห่งน้ำองุ่นสีแดง

3 เราคือพระเยโฮวาห์ เป็นผู้รักษาดูแลมัน เราจะรดน้ำมันอยู่ทุกขณะ เกรงว่าผู้หนึ่งผู้ใดจะทำอันตรายมัน เราจะรักษามันไว้ทั้งกลางคืนกลางวัน

4 เราไม่มีความพิโรธ ใครเล่าจะให้มันนามย่อยหนามใหญ่ขึ้นมาสู้รบกับเรา เราจะออกรบกับมัน เราจะเผามันเสียด้วยกัน

5 หรือให้เขาเกาะอยู่กับกำลังของเราเพื่อให้เขาทำสันติภาพกับเรา แล้วเขาจะทำสันติภาพกับเรา"

6 พระองค์จะทรงกระทำให้คนที่ออกมาจากยาโคบหยั่งราก อิสราเอลจะผลิดอกและแตกหน่อ กระทำให้พื้นพิภพทั้งสิ้นมีผลเต็ม

7 พระองค์ทรงไยดีเขาอย่างที่ว่าพระองค์ไยดีเขาทั้งหลายที่ไยดีเขาหรือ หรือเขาถูกฆ่าอย่างคนทั้งหลายที่ถูกเขาฆ่าแล้ว

- 8 ด้วยการขับไล่ ด้วยการกวาดไปเป็นเกลียว พระองค์ทรงต่อสู้แย่งกับเขา พระองค์ทรงกวาดเขาไปด้วยลมดุเดือดของพระองค์ในวันแห่งลมตะวันตก
- 9 เพราะฉะนั้นจะลบความชั่วช้าของยาโคบอย่างนี้แหละ และนี่เป็นผลเต็มขนาดในการปลดบาปของเขา คือเมื่อเขาทำศิลาทั้งสี่ของแท่นบูชาให้เป็นเหมือนหินดินสอพองที่ถูกบดเป็นชิ้นๆ จะไม่มีเสารูปเคารพ หรือรูปเคารพตั้งอยู่ได้
- 10 เพราะเมืองหน้าด่านก็จะรกร้าง ที่อาศัยก็ถูกละทิ้งและทอดทิ้งอย่างกับถิ่นทุรกันดาร ลูกวัวจะหากินอยู่ที่นั่น มันจะนอนลงที่นั่นและกินกิ่งไม้ในที่นั้น
- 11 เมื่อถึงนั้นแหละ มันก็จะถูกหัก พวกผู้หญิงก็มาเอามันไปก่อไฟ เพราะนี่เป็นชนชาติที่ไร้ความเข้าใจ เพราะฉะนั้นผู้ที่ทรงสร้างเขาก็จะไม่ส่งสารเขา ผู้ที่ทรงปั้นเขาจะไม่ทรงสำแดงพระคุณแก่เขา
- 12 ต่อมาในวันนั้น พระเยโฮวาห์จะทรงนำเอาชาวตั้งแต่แม่น้ำไปจนถึงลำธารอียิปต์ โอ ประชาชนอิสราเอลเอ๋ย เจ้าจะถูกเก็บรวมเข้ามาที่ละคนๆ
- 13 และอยู่มาในวันนั้นเขาจะเป่าแตรใหญ่ และบรรดาผู้ที่กำลังพินาศอยู่ในแผ่นดินอัสซีเรีย และบรรดาผู้ถูกขับไล่ออกไปยังแผ่นดินอียิปต์จะมานมัสการพระเยโฮวาห์ บนภูเขาบาริสซัทท์ที่เยรูซาเล็ม

บท 28

- 1 วัชพืชแก่งกฏอันโอ้อ่า แก่งคนชีเมาแห่งเอฟราอิม ซึ่งความงามอันรุ่งเรืองของเขาเหมือนดอกไม้ที่กำลังร่วงโรย ซึ่งอยู่บนยอดเขาในที่ลุ่มอันอุดมของบรรดาผู้ที่เหล้าองุ่นมีชัย
- 2 ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีผู้หนึ่งที่มีกำลังและแข็งแรง เหมือนพายุลูกเห็บ อันเป็นพายุทำลาย เหมือนพายุหน้าที่กำลังไหลท่วม ซึ่งจะเหวี่ยงลงถึงดินด้วยพระหัตถ์
- 3 มงกฏอันโอ้อ่า คือคนชีเมาแห่งเอฟราอิม จะถูกเหยียบย่ำอยู่ใต้เท้า
- 4 และความงามอันรุ่งโรจน์ของเขา ซึ่งอยู่บนยอดเขาในที่ลุ่มอันอุดม จะเป็นดอกไม้ที่กำลังร่วงโรย จะเป็นเหมือนผลที่แรกสุกก่อนฤดูร้อน เมื่อคนเห็นเขาก็กินมันเสียพอถึงมือเขาเท่านั้น
- 5 ในวันนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธา จะเป็นมงกฏแห่งสง่าราศี และเป็นมงกฏแห่งความงาม แก่งคนที่เหลืออยู่แห่งชนชาติของพระองค์
- 6 และเป็นวิญญาณแห่งความยุติธรรมแก่เขาผู้หนึ่งพิพากษา และเป็นกำลังของผู้เหล่านั้นผู้ให้การสงครามกลับเสียที่ประตูเมือง
- 7 เขาเหล่านั้นชมชานไปด้วยเหล้าองุ่นเหมือนกัน และโซเซไปด้วยเมรัย ปุโรหิตและผู้พยากรณ์ก็ชมชานไปด้วยเมรัย เขาทั้งหลายถูกกลืนไปหมดด้วยเหล้าองุ่น เขาโซเซไปด้วยเมรัย เขาเห็นผิดไป เขาสะดุดในการให้คำพิพากษา
- 8 เพราะสำหรับทุกสำหรับก็มีอาเจียนและความโสโครกเต็ม ไม่มีที่ใดที่สะอาด
- 9 เขาจะสอนความรู้ให้แก่ใคร เขาจะให้ผู้ใดเข้าใจหลักคำสอน ให้แก่คนเหล่านั้นที่หยามหมิ่นหรือให้แก่คนเอามาจากอก
- 10 เพราะเป็นข้อบังคับซ้อนข้อบังคับ ข้อบังคับซ้อนข้อบังคับ บรรทัดซ้อนบรรทัด บรรทัดซ้อนบรรทัด ที่นี้มืด ที่นั่นหน้อย
- 11 เปล่า แต่พระองค์จะตรัสกับชนชาตินี้โดยต่างภาษาและโดยริมฝีปากของคนต่างด้าว
- 12 คือแก่บรรดาผู้ที่พระองค์ตรัสว่า "นี่คือการหยุดพัก จงให้การหยุดพักแก่คนเหน็ดเหนื่อย และนี่คือการพักผ่อน" ถึงกระนั้นเขาก็จะไม่ฟัง
- 13 เพราะฉะนั้นพระวณะของพระเยโฮวาห์จึงเป็นอย่างนี้แก่เขา เป็นข้อบังคับซ้อนข้อบังคับ ข้อบังคับซ้อนข้อบังคับ เป็นบรรทัดซ้อนบรรทัด บรรทัดซ้อนบรรทัด ที่นี้มืด ที่นั่นหน้อย เพื่อเขาจะไปและถอยหลัง และจะแตก และจะติดบ่วงและจะถูกจับไป
- 14 เพราะฉะนั้นเจ้าทั้งหลายคนมักเยาะเย้ยเอ๋ย จงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ คือเจ้าผู้ปกครองชนชาตินี้ในเยรูซาเล็ม
- 15 เพราะเจ้าทั้งหลายได้กล่าวแล้วว่า "เราได้กระทำพันธสัญญาไว้กับความตาย และเราทำความตกลงไว้กับนรก เมื่อภัยพิบัติอันท่วมท้นผ่านไป จะไม่มาถึงเรา เพราะเราทำให้ความเท็จเป็นที่ลี้ภัยของเรา และเราได้กำบังอยู่ในความมูสา"
- 16 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า "ดูเถิด เราวางศิลาไว้ในศิโยนเพื่อเป็นรากฐาน คือศิลาที่ทดสอบแล้ว เป็นศิลามุมเอกอย่างประเสริฐ เป็นรากฐานอันมั่นคง เขาผู้นั้นที่เชื่อจะไม่ริบร้อน

- 17 และเราจะกระทำความยุติธรรมให้เป็นเชือกมัด และความชอบธรรมให้เป็นลูกตั้ง และลูกเห็บจะกวาดเอาความเท็จอันเป็นที่ลี้ภัยไปเสีย และน้ำจะท่วมพื้นที่กำบัง"
- 18 แล้วพันธสัญญาของเจ้ากับความตายจะเป็นโมฆะ และข้อตกลงของเจ้ากับนรกจะไม่ดำรง เมื่อภัยพิบัติอันท่วมท้นผ่านไป เจ้าจะถูกเหยียบย่ำลงด้วยโทษนั้น
- 19 มันผ่านไปพอเยเท่าใด มันก็จะเอาตัวเจ้า เพราะมันจะผ่านไปเข้าแล้วเข้าเล่า ทั้งกลางวันและกลางคืน เมื่อเข้าใจข่าว ก็จะทำให้เกิดความสยดสยองเท่านั้น
- 20 เพราะที่นอนนั้นสั่นเกินที่คนหนึ่งคนใดจะเหยียดอยู่บนนั้น และผ้าห่มก็แคบไม่พอคลุมตัว
- 21 เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงลุกขึ้นอย่างที่ยบฏเขาเปรี๊มิ พระองค์จะพระพิโรธอย่างที่ไม่หุบเขากิเบโอน เพื่อกระทำพระราชกิจของพระองค์ พระราชกิจของพระองค์นั้นประหลาด และเพื่อกระทำงานของพระองค์ งานของพระองค์ก็แปลก
- 22 เพราะฉะนั้นบัดนี้อย่าเป็นคนเยาะเย้ย เกลือกว่าพันธะของเจ้าจะเข้มงวดขึ้น เพราะข้าพเจ้าได้ยินกฎฎีกากำหนดการทำลายเหนือแผ่นดินทั้งสิ้นแล้ว จากองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธา
- 23 เงี่ยหูลงซิ และฟังเสียงข้าพเจ้า สดับซี้ และฟังคำพูดของข้าพเจ้า
- 24 เขาผู้ใดนาเพื่อหว่าน ไถอยู่เสมอหรือ เขาเบิกดินและคราดอยู่เป็นนิตย์หรือ
- 25 เมื่อเขาปราบผิวลงแล้ว เขาไม่หว่านเทียมแดงและยี่หระ เขาไม่ใส่ข้าวสาลีเป็นแถว และข้าวบาร์ลีในที่อันเหมาะสมของมัน และหว่านข้าวสแปลตไ้เป็นคันแดนหรือ
- 26 เพราะพระเจ้าของเขาทรงสั่งสอนเขาถูกต้อง พระองค์ได้สอนเขา
- 27 เขาไม่รดเทียมแดงด้วยเลื่อนรดข้าว และเขาไม่เอาล้อเกวียนกลิ้งทับยี่หระ แต่เขาเอาไม้พลองตีเทียมแดงให้หลุดออก และเอาตะบองตียี่หระ
- 28 คนใดบดข้าวที่ทำขนมปังหรือ เปล่าเลย เขาไม่รดมันเป็นนิตย์ เมื่อเขาขับล้อเกวียนเทียมม้าทับมันแล้ว เขามิได้บดมันด้วยคนขี่ม้า
- 29 เรื่องนี้มาจากพระเยโฮวาห์จอมโยธาด้วย พระองค์มีศรัทธาในการปรึกษา และวิเศษในเรื่องการกระทำ

บท 29

- 1 าบัตแก่อารีเอล อารีเอล นครซึ่งดาวดวงหนึ่งตั้งค่าย จงเพิ่มปีเข้ากับปี จงให้มีเทศกาลถวายเครื่องบูชาตามรอบของมัน
- 2 เราจึงจะให้อารีเอลทุกข์ใจ จะมีการร้องคร่ำครวญและร้องทุกข์ และเมืองนั้นจะเป็นเหมือนอารีเอลแก่เรา
- 3 และเราจะตั้งค่ายอยู่รอบเจ้า และเราจะล้อมเจ้ากับบรรดาหอรบ และเราจะยกเชิงเทินขึ้นสู่เจ้า
- 4 และเจ้าจะถูกเหยียบย่ำ เจ้าจะพูดมาจากที่ลึกของแผ่นดินโลก คำของเจ้าจะมาจากที่ต่ำลงในผงคลี เสียงของเจ้าจะมาจากพื้นดินเหมือนเสียงผี และคำพูดของเจ้าจะกระซิบออกมาจากผงคลี
- 5 แต่มวลชาวต่างประเทศของเจ้าจะเหมือนผงคลีละเอียด และผู้นำกลัวทั้งมวลจะเหมือนแกลบที่ฟุ้งหายไป เออ ชั่วประเดี้ยวเดียวและในทันทีทันใด
- 6 พระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงเยียมเยียนเจ้าด้วยฟ้าร้องและด้วยแผ่นดินไหว และด้วยเสียงกัมปนาท ด้วยลมบ้าหมูและพายุ ด้วยเปลวแห่งเพลิงเผาผลาญ
- 7 และมวลประชาชาติทั้งสิ้นที่ต่อสู้กับอารีเอล ทั้งหมดที่ต่อสู้กับเขาและกับที่กำบังเข้มแข็งของเขาและทำให้เขาทุกข์ใจ จะเป็นเหมือนความฝันคือนิมิตในกลางคืน
- 8 อย่างเมื่อคนหิวฝันว่า ดูเถิด เขากำลังกินอยู่ และตื่นขึ้นก็ยังหิวอยู่ จิตใจเขาไม่อิ่ม หรือเหมือนเมื่อคนกระหายฝันว่า ดูเถิด เขากำลังดื่มอยู่ แล้วตื่นขึ้นมา ดูเถิด อ่อนเพลีย จิตใจของเขายังแห้งผาก มวลประชาชาติทั้งสิ้นที่ต่อสู้กับภูเขาศิโยนก็จะเป็นเช่นนั้น
- 9 จงร้องร่ำและงงววย จงร้องเรียกและร้องไห้ เขามีนเมา แต่ไม่ใช่ด้วยเหล้าองุ่น เขาโศกเศร้า แต่ไม่ใช่ด้วยเมรัย
- 10 เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงเทวิญญาณแห่งความหลับสนิทลงเหนือเจ้า และปิดตาของเจ้า และพระองค์ทรงคลุมตาของพวกผู้พยากรณ์ พวกเจ้านายและพวกผู้ทำนายของเจ้า
- 11 และแก่ท่านทั้งหลาย นิมิตนี้ทั้งสิ้นได้กลายเป็นเหมือนถ้อยคำในหนังสือที่ประทับตรา เมื่อคนให้แก่คนหนึ่งทีอ่านได้ กล่าวว่า "อ่านนี้ซิ" เขาว่า "ข้าอ่านไม่ได้เพราะมีตราประทับ"

- 12 และเมื่อเขาให้หนังสือแก่คนหนึ่งที่ไม่ได้อ่านไม่ได้ กล่าวว่า "อ่านนี่ซิ" เขาว่า "ข้าไม่รู้หนังสือ"
- 13 และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "เพราะชนชาตินี้เข้ามาใกล้เราด้วยปากของเขา และให้เกียรติเราด้วยริมฝีปากของเขา แต่เขาให้จิตใจของเขาห่างไกลจากเรา เขายำเกรงเราเพียงแต่เหมือนเป็นข้อบังคับของมนุษย์ที่สอนกันมา"
- 14 เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะกระทำสิ่งมหัศจรรย์กับชนชาตินี้ อีกประหลาดและอัศจรรย์ สถิติปัญญาของคนมีปัญญาของเขาจะพินาศไป และความเข้าใจของคนที่เขาใจจะถูกปิดบังไว้"
- 15 วิบัติแก่ผู้ที่พยายามซ่อนแผนงานของเขาไว้ไกลจากพระเยโฮวาห์ ซึ่งการกระทำของเขาอยู่ในความมืด ผู้ซึ่งกล่าวว่า "ใครเห็นเรา ใครจำเราได้"
- 16 แนนอนความวิปริตของเจ้าจะถือว่าช่วงปิ่นเท่ากับดินเหนียว และสิ่งที่ถูกสร้างจะพูดเรื่องผู้สร้างมันว่า "เขาไม่ได้สร้างข้า" หรือสิ่งที่ถูกปั้นขึ้นจะพูดเรื่องผู้ปั้นมันว่า "เขาไม่มีความเข้าใจอะไรเลย" อย่างนี้หรือ
- 17 ไม่ใช่อีกนิดหนอยเท่านั้นหรือ ที่เลบานอนจะถูกเปลี่ยนให้เป็นสวนผลไม้ และสวนผลไม้จะถือว่าเป็นป่า
- 18 ในวันนั้นคนหูหนวกจะได้ยินถ้อยคำของหนังสือ และตาของคนตาบอดจะเห็นออกมาจากความคลุ้มและความมืดของเขา
- 19 คนใจอ่อนสุภาพจะได้รับความชื่นบานสดใสในพระเยโฮวาห์เพิ่มขึ้น และคนยากจนท่ามกลางมนุษย์จะล็งโลดในองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล
- 20 เพราะว่าผู้นำกลัวจะสูญไป และผู้เยาะเย้ยจะถูกผลาญไป และคนทั้งปวงที่เฝ้ารอคอยที่จะกระทำการอันชั่วช้าจะถูกตัดขาด
- 21 คือผู้ที่ใส่ความคนอื่นด้วยถ้อยคำของเขา และวางบ่วงไว้ดักเขาผู้กล่าวคำขนาบที่ประตูเมือง และด้วยถ้อยคำที่ไม่เป็นแก่นสาร เขากีดกันคนชอบธรรมเสีย
- 22 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ผู้ทรงไถ้อับราฮัม ตรัสดังนี้เกี่ยวกับวงศ์วานของยาโคบว่า "ยาโคบจะไม่ต้องอับอายอีกหน้าของเขาจะไม่ซีดลงอีกต่อไป"
- 23 เพราะเมื่อเขาเห็นลูกหลานของเขาซึ่งเป็นผลงานแห่งมือของเราในหมู่พวกเขา เขาทั้งหลายจะถือว่านามของเราบริสุทธิ์ เขาทั้งหลายจะถือว่าองค์บริสุทธิ์ของยาโคบบริสุทธิ์ และจะกล่าวเกรงพระเจ้าแห่งอิสราเอล
- 24 และบรรดาผู้ที่ผิดฝ่ายจิตใจจะมาถึงความเข้าใจ และบรรดาผู้ที่บั่นทอนพินิจจะยอมเรียนรู้หลักคำสอน"

บท 30

พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "วิบัติแก่ลูกหลานที่ดื้อดึง ผู้กระทำแผนงาน แต่ไม่ใช่ของเรา ผู้ปกคลุมด้วยเครื่องปกปิด แต่ไม่ใช่ตามน้ำใจเรา เขาจะเพิ่มบาปซ้อนบาป"

- 2 ผู้ออกเดินลงไปยังอียิปต์ โดยไม่ขอคำปรึกษาจากปากของเรา เพื่อจะเข้มแข็งในการสู้รบกับฟาโรห์ เพื่อจะวางใจในร่มเงาของอียิปต์
- 3 เพราะฉะนั้นการสู้รบกับฟาโรห์จะกลับเป็นความอับอายของเจ้า และการวางใจในร่มเงาของอียิปต์จะกลับเป็นที่ขายหน้าของเจ้า
- 4 เพราะแม้ว่าข้าราชการของเขายู่ที่ไศอัน และทูตของเขาไปถึงฮานัน
- 5 ทุกคนได้รับความอับอายโดยชนชาติหนึ่งซึ่งช่วยเขาไม่ได้ ซึ่งมีได้มาความช่วยเหลือหรือประโยชน์มาให้ ได้แต่ความอับอายและความขายหน้า"
- 6 ภาระเรื่องสัตว์ป่าแห่งภาคใต้ เขาทั้งหลายบรรทุกทรัพย์สมบัติของเขากับหลังลาและบรรทุกทรัพย์สินของเขากับโหนดอูฐ ไปตลอดแผ่นดินแห่งความยากลำบากแสนระทม ที่ซึ่งสิงโตหนุ่มและสิงโตแก่ ูร่าย และงูแมวเซาออกมาไปยังชนชาติหนึ่งซึ่งจะช่วยเขาไม่ได้
- 7 เพราะความช่วยเหลือของอียิปต์นั้นไร้ค่าและเปล่าประโยชน์ เพราะฉะนั้น เราจึงเรียกเขาว่า "ความเข้มแข็งของเขา คือให้แง่เฉยเมย"
- 8 บัดนี้ ไปเถอะ เขียนลงไว้บนแผ่นจารึกต่อหน้าเขา และจดไว้ในหนังสือเพื่อในเวลาที่เขามาลัง จะเป็นสักขีพยานเป็นนิตย์
- 9 เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นชนชาติดื้อดึง เป็นลูกซัด เป็นหลานที่ไม่ยอมฟังพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์
- 10 ซึ่งกล่าวแก่พวกผู้ทนายว่า "อย่าเห็นเลย" และแก่ผู้พยากรณ์ว่า "อย่าพยากรณ์สิ่งที่ถูกต้องแก่เราเลย จงพูดสิ่งราบรื่นแก่เรา จงพยากรณ์มายา"
- 11 ออกจากทางเสีย หันเสียจากวิถี ในห้องบริสุทธิ์ของอิสราเอลพื้นหน้าพื้นตาของเราเสีย"

- 12 เพราะฉะนั้นองค์บริสุทธ์ของอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า "เพราะเจ้าดูหมิ่นถ้อยคำนี้ และวางใจในการบีบบังคับและการทุจริต และพึงอาศัยสิ่งเหล่านั้น
- 13 เพราะฉะนั้นความชั่วช้านี้จะเป็นแก่เจ้าเหมือนกำแพงสูงแยกออกไพล่ออกไปกำลังจะพัง ซึ่งจะพังอย่างปัจจุบันทันด่วนในพริบตาเดียว
- 14 พระองค์จะทรงกระทำให้แตกเหมือนภาชนะของช่างหม้อแตก ซึ่งแตกเป็นชิ้นๆอย่างไม่ปราณี ชิ้นที่แตกนั้นไม่พบชิ้นดีพอที่จะต่กไฟออกจากเตา หรือใช้ตักน้ำออกจากบ่อเก็บน้ำ"
- 15 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า องค์บริสุทธ์แห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า "ในการกลับและหยุดพัก เจ้าทั้งหลายจะรอด กำลังของเจ้าจะอยู่ในความสงบและความไว้วางใจ" และเจ้าก็ไม่ยอมทำตาม
- 16 แต่เจ้าทั้งหลายว่า "อย่าเลย เราจะขึ้นมาหนีไป" เพราะฉะนั้นเจ้าก็จะหนีไป และ "เราจะขึ้นมาเร็วจัด" เพราะฉะนั้นผู้ไล่ตามเจ้าทั้งหลายจะเร็วจัด
- 17 คนพินหนึ่งจะหนีเพราะคำขู่เชิญของคนคนเดียว เจ้าทั้งหลายจะหนีเพราะคำขู่เชิญของคนห้าคน จนจะเหลือแต่เจ้าเหมือนเสาธงบนยอดภูเขา เหมือนอาณัติสัญญาณบนเนิน
- 18 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงคอยที่จะทรงพระกรุณาเจ้าทั้งหลาย เพราะฉะนั้นพระองค์จึงทรงเป็นที่ยกย่องเพื่อจะเมตตาเจ้า เพราะพระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าแห่งความยุติธรรม บรรดาผู้ที่คอยทำพระองค์จะได้รับพระพร
- 19 เพราะประชาชนจะอาศัยในศิโยน ณ เยรูซาเล็ม เจ้าจะไม่ร้องให้อีกต่อไป เมื่อได้ยินเสียงเจ้าร้องทูล พระองค์จะทรงเมตตาต่อเจ้า เมื่อพระองค์ทรงได้ยิน พระองค์จะทรงตอบเจ้า
- 20 และถึงแม้องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานอาหารแห่งความยากลำบาก และน้ำแห่งความทุกข์ใจให้แก่เจ้า ถึงกระนั้นครุทั้งหลายของเจ้าจะไม่ซ่อนตัวในมุมอึกเลย แต่ตาของเจ้าจะเห็นครุของเจ้า
- 21 และเมื่อเจ้าหันไปทางขวาหรือหันไปทางซ้าย หูของเจ้าจะได้ยินวณะซึ่งหลังเจ้าว่า "นี่เป็นหนทาง จงเดินในทางนี้"
- 22 แล้วเจ้าจะทำลายรูปเคารพสลักอาบเงินของเจ้า และรูปเคารพหล่อซุบทองคำของเจ้า เจ้าจะกระจายมันไปอย่างผ่นามัย และเจ้าจะกล่าวแก่มันว่า "ไปให้พิน"
- 23 และพระองค์จะประทานฝนให้แก่เมล็ดพืชซึ่งเจ้าหว่านลงที่ดิน และประทานข้าวซึ่งเป็นผลิตผลของดิน และข้าวจะอุดมและสมบูรณ์ ในวันนั้นวัวของเจ้าจะกินอยู่ในลานหญ้าใหญ่
- 24 และวัวกับลาที่ใช้ทานจะกินข้าวสาลีเกลือ ซึ่งใช้พลั่วและส้อมชั้ด
- 25 และบนภูเขาสูงทุกแห่ง และบนเนินสูงทุกแห่งจะมีแม่น้ำลำธารที่มีน้ำไหลในวันที่มีการประหารประหารอย่างยิ่งใหญ่ เมื่อหอคอยพังลง
- 26 ยิ่งกว่านั้นอีก แสงสว่างของดวงจันทร์จะเหมือนแสงสว่างของดวงอาทิตย์ และแสงสว่างของดวงอาทิตย์จะเป็นเจ็ดเท่า และเป็นอย่างแสงสว่างของเจ็ดวัน ในวันที่พระเยโฮวาห์ทรงฟื้นรอยบาดเจ็บแห่งชนชาติของพระองค์ และรักษาบาดแผลซึ่งเขาถูกพระองค์ทรงตีนั้น
- 27 ดูกิจ พระนามของพระเยโฮวาห์มาจากที่ไกล ร้อนด้วยความกริ้วของพระองค์ ภาระนั้นก็หนักหนา ริมพระโอษฐ์ของพระองค์เต็มด้วยความกริ้ว และพระชีวหาของพระองค์เหมือนไฟเผาผลาญ
- 28 พระปัสสาสะของพระองค์เหมือนลำธารท่วมท้น ที่ท่วมถึงกลางคอ เพื่อจะร้อนบรรดาประชาชาติด้วยตะแกรงแห่งความไร้สาระ และจะมีบังเหียนซึ่งพาให้หลงไปที่ซากปรักหักพังของชนชาติทั้งหลาย
- 29 เจ้าจะมีบทเพลงอย่างคินที่มีเทศกาลศักดิ์สิทธิ์ และมีใจยินดี อย่างคนที่ออกเดินตามเสียงปี่ เพื่อไปยังภูเขาของพระเยโฮวาห์ ถึงผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของอิสราเอล
- 30 และพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้พระสุรเสียงกัมปนาทของพระองค์เป็นที่ได้ยิน และจะทรงให้เห็นพระกรฟาดลงของพระองค์ ด้วยความกริ้วอย่างเกรี้ยวกราด และเปลวแห่งเพลิงเผาผลาญ พร้อมกับฝนกระหน่ำและพายุ และลูกเห็บ
- 31 คนอัสซีเรียจะสยดสยองด้วยพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงโอบยตีด้วยพระคทาของพระองค์
- 32 และจิงหะวะไม้เรียวลงโทษทุกจิงหะวะซึ่งพระเยโฮวาห์โอบลงเหนือเขาจะเข้ากับเสียงร่ำมะนาและพิณเขาคู่ พระองค์จะทรงต่อสู้เขาด้วยสงครามฟาดฟัน
- 33 เพราะโทเฟทก็จัดไว้นานแล้ว เออ เตรียมไว้สำหรับกษัตริย์ เชิงตะกอนก็เล็กและกว้าง พร้อมไฟและฟืนมากมาย คือพระปัสสาสะของพระเยโฮวาห์เหมือนธารกามะถันมาจุดให้ลุก

- ว**ีปัติแก่คนเหล่านั้นผู้ลงไปที่ยีบัตเพื่อขอความช่วยเหลือ และหมายฟิงมา ผู้ที่วางใจในรทรบเพราะมีมาก และวางใจในพลมา เพราะเขาทั้งหลายแข็งแรงนัก แต่ไม่ได้หมายถึงองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล หรือแสวงหาพระเยโฮวาห์
- 2** แต่ถึงกระนั้น พระองค์ยังทรงเลี้ยวพลาดและจะนำภัยพิบัติมาให้ พระองค์จะได้ทรงเรียกพระวณะของพระองค์คืนมา แต่จะทรงลุกขึ้นต่อสู้กับบรรดาผู้กระทำความผิด และต่อสู้กับผู้ช่วยเหลือของคนเหล่านั้นที่กระทำความชั่วช้า
- 3** คนยีบัตเป็นคน และไม่ใช่พระเจ้า และมาทั้งหลายของเขาเป็นเนื้อหนัง และไม่ใช่วิญญาณ เมื่อพระเยโฮวาห์จะทรงเหยียดพระพิณของพระองค์ออก ทั้งผู้ช่วยเหลือก็จะสะดุด และผู้ที่รับการช่วยเหลือก็จะล้ม และเขาทั้งหลายจะล้มเหลวด้วยกัน
- 4** เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้ว่า "ดังสิงโตหรือสิงโตหนุ่มคำรามอยู่เหนือเหยื่อของมัน และเมื่อเขาเรียกผู้เลี้ยงแกะหมู่หนึ่งมาสู้มัน มันจะไม่คำรามกลัวต่อเสียงของเขาทั้งหลาย หรือยอญต่อเสียงอึงคะนึงของเขา ดังนั้นแหละพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะเสด็จลงมาเพื่อสู้รบเพื่อภูเขาศิโยนและเพื่อเนินเขาของมัน
- 5** เหมือนนกบินร่อนอยู่ ดังนั้นแหละพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงป้องกันเยรูซาเล็ม พระองค์จะทรงป้องกันและช่วยให้พ้น พระองค์จะทรงวันเสีย และสงวนชีวิตไว้
- 6** จงกลับมาหาพระองค์ผู้ที่ประชาชนอิสราเอลได้กบฏอย่างร้าย
- 7** เพราะในวันนั้น ทุกคนจะทิ้งรูปเคารพของตนที่ทำด้วยเงิน และรูปเคารพของตนที่ทำด้วยทองคำ ซึ่งมีของเจ้าได้ทำขึ้นอย่างบาปหนาสำหรับตัวเจ้า
- 8** และคนอัสซีเรียจะล้มลงด้วยดาบซึ่งไม่ใช่ของชายฉกรรจ์ และดาบซึ่งไม่ใช่ของคนต่ำต้อยจะกินเขาเสีย และเขาจะหนีจากดาบและคนหนุ่มของเขาจะพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิง
- 9** เขาจะข้ามที่กำบังของเขาไปเพราะความหวาดกลัว และพวกเจ้านายของเขาจะเกรงกลัวดังนี้" พระเยโฮวาห์ผู้ที่ไฟของพระองค์อยู่ในศิโยน และผู้ที่เตาหลอมของพระองค์อยู่ในเยรูซาเล็ม ตรัสดังนี้แหละ

บท 32

- ก**ูเกิด กษัตริย์องค์หนึ่งจะครอบครองด้วยความชอบธรรม และเจ้านายจะครอบครองด้วยความยุติธรรม
- 2** และผู้หนึ่งจะเหมือนที่กำบังจากลม เป็นที่คุ้มให้พ้นจากพายุฝน เหมือนธารน้ำในที่แห้ง เหมือนร่มเงาศิลาที่มากในแผ่นดินที่อ่อนเปลี้ย
- 3** แล้วตาของคนที่จะเห็นจะมีได้หลับ และหูของคนที่จะฟังจะได้ยิน
- 4** จิตใจของคนที่จะหุนหันจะเข้าใจความรู้ และลิ้นของคนติดอ่างจะพูดจะฉานอย่างทันควัน
- 5** เขาจะไม่เรียกคนเลวทรามว่าคนใจกว้างอีก หรือคนถ้อยว่าเป็นคนอารี
- 6** เพราะคนเลวทรามจะพูดอย่างเลวทราม และใจของเขาก็ป้องกันความชั่วช้า เพื่อประกอบความหน้าซื่อใจคด เพื่อออกปากพูดความผิดเกี่ยวกับพระเยโฮวาห์ เพื่อทำจิตใจของคนหิวให้อดอยากและจะไม่ให้คนกระหายได้ดื่ม
- 7** อุบายของคนถ้อยก็ชั่วร้าย เขาคิดขึ้นแต่กิจการชั่วเพื่อทำลายคนยากจนด้วยถ้อยคำเท็จ แม้ว่าเมื่อคำร้องของคนขัดสนนั้นถูกต้อง
- 8** แต่คนใจกว้างก็แนะนำแต่สิ่งที่ประเสริฐ เขาจะดำรงอยู่ด้วยสิ่งที่ประเสริฐ
- 9** หญิงทั้งหลายที่อยู่อย่างสบายเอ๋ย จงลุกขึ้นเถิด และฟังเสียงของข้าพเจ้า ท่านบุตรสาวที่ไม่ระมัดระวังเอ๋ย จงเงี่ยหูฟังคำพูดของข้าพเจ้า
- 10** อีกสักปึกว่า หญิงที่ไม่ระมัดระวังเอ๋ย ท่านจะสะดุ้งตัวสั่น เพราะไร่ของท่านก็จะไร้ผล ถูเก็บผลไม้ก็จะไม่มาถึง
- 11** หญิงที่อยู่สบายเอ๋ย จงตัวสั่นเถิด ท่านผู้ไม่ระมัดระวังเอ๋ย จงสะดุ้งตัวสั่นเถิด จงแก้ผ้า ปล่อยตัวล่อนจ้อน และเอาผ้ากระสอบคาดเอาไว้
- 12** เขาจะทบทวน ด้วยเรื่องไร่นาที่แสนสุข ด้วยเรื่องเถาองุ่นผลตก
- 13** ด้วยเรื่องแผ่นดินของชนชาติของเราซึ่งงอกแต่หนามใหญ่และหนามย่อย ด้วยเรื่องบ้านเรือนที่ขึ้นบานในนครที่สนุกสนาน
- 14** เพราะว่าพระราชวังจะถูกทอดทิ้ง เมืองที่มีคนหนาแน่นจะถูกทิ้งร้าง ป้อมปราการและหอคอยจะกลายเป็นถ้าเป็นนิตย เป็นที่ขึ้นบานของลาป่า เป็นลานหญ้าของฝูงแพะแกะ
- 15** จนกว่าพระวิญญาณจะเทลงมาบนเราจากเบืองบน และถิ่นทุรกันดารกลายเป็นสวนผลไม้ และสวนผลไม้เหล่านั้นจะถือว่าเป็นป่า

- 16 แล้วความยุติธรรมจะอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และความชอบธรรมพักอยู่ในสวนผลไม้
17 และผลของความชอบธรรมจะเป็นสันติภาพ และผลของความชอบธรรมคือความสงบและความวางใจเป็นนิตย์
18 ประชาชาติของเราจะอาศัยอยู่ในที่อย่างสันติ ในที่อาศัยอันปลอดภัย ในที่พักผ่อนสงบ
19 เมื่อป่าพังทลาย ลูกเห็บจะตกและเมืองจะยุบลงทีเดียว
20 ท่านที่หว่านอยู่ข้างห้วยน้ำทั้งปวงก็เป็นสุข ผู้ที่ปล่อยให้ดินว่างและดินลาที่เยวอยู่อย่างอิสระ

บท 33

- 1 บัดนี้แก่เจ้าผู้ทำลาย ผู้ซึ่งตัวเจ้าเองมิได้ถูกทำลาย เจ้าผู้เป็นคนทรยศ ซึ่งไม่มีผู้ใดได้ทรยศต่อเจ้าเลย เมื่อเจ้าจะหยุดทำลาย เจ้าจะถูกทำลาย และเมื่อเจ้าจะหยุดยั้งการประทุติทรยศเสีย เจ้าทั้งหลายจะทรยศต่อเจ้า
2 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพระกรุณาแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย ข้าพระองค์ทั้งหลายรอคอยพระองค์ ขอทรงเป็นแขนของเราทั้งหลายทุกเช้า เป็นความรอดของข้าพระองค์ทั้งหลายในยามทุกเช้าทุกค่ำด้วย
3 เมื่อได้ยินเสียงกัมปนาท ประชาชาติทั้งหลายหนีไป พระองค์ทรงลุกขึ้น บรรดาประชาชาติก็กระจัดกระจายไป
4 ของที่รีบได้ของเจ้าก็ถูกรวบรวมเหมือนตักแตนวัยคลานเก็บรวบรวม คนก็กระโดดตะครุบอย่างตักแตนวัยบินโฉบตะครุบ
5 พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่เอนโย เพราะพระองค์ประทับ ณ ที่สูง พระองค์ทรงให้ความยุติธรรมและความชอบธรรมเต็มศิโยน
6 สติปัญญาและความรู้อันอุดมจะเป็นเสถียรภาพแห่งเวลาของเจ้า และเป็นกำลังแห่งความรอด ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นทรัพย์สมบัติของเจ้า
7 ดูเถิด ผู้แกล้วกล้าของเจ้าจะร้องทูลอยู่ภายนอก คณะทูตสันติภาพจะรำไห้อย่างขมขื่น
8 ทางหลวงก็ร้าง คนสัญจรไปมาก็หยุดเดิน เขาหักพันธสัญญาเสีย เขาดูหมิ่นเมืองต่างๆ เขาไม่นับถือคน
9 แผ่นดินไว้ทุกข์และอ่อนระทวย เลบานอนอับอายและถูกโค่นลง ซาโรนเหมือนถิ่นทุรกันดาร บาซันและการเมลกีสลัดผลของเจ้า
10 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "บัดนี้เราจะลุกขึ้น บัดนี้เราจะเป็นที่ยกย่อง บัดนี้เราจะเป็นที่เชิดชู
11 เจ้าจะอ้อมท้องแต่กลับ เจ้าจะคลอแต่ต่อ ลมหายใจของเจ้าเป็นไฟที่จะเผาผลาญเจ้า
12 และประชาชาติทั้งหลายก็จะเหมือนถูกเผาเป็นปูน เหมือนหนามใหญ่ที่ถูกตัดลงที่เผาไหม้ไฟ"
13 เจ้าผู้อยู่ไกล ฟังสิ ว่าเราได้ทำอะไร เจ้าผู้อยู่ใกล้ จงรับรู้เรื่องกำลังของเรา
14 คนบาปในศิโยนก็กลัว ความสะทสะถ่านทำให้คนหน้าซื่อใจคดประหลาดใจ "ใครในพวกเราจะอยู่กับไฟที่เผาผลาญได้ ใครในพวกเราจะอาศัยอยู่กับการไหม้เป็นนิตย์ได้"
15 คือเขาผู้ดำเนินอย่างชอบธรรมและพูดอย่างซื่อตรง เขาผู้ดูหมิ่นผลที่ได้จากการบีบบังคับ ผู้สละมือของเขาจากการถือสินบนไว้ ผู้ดูหมิ่นจากการฟังเรื่องเล็ดตกยงออก และปิดตาจากการมองความชั่วร้าย
16 เขาจะอาศัยอยู่บนที่สูง ที่กำบังของเขาจะเป็นป้อมหิน จะมีผู้ให้อาหารเขา น้ำของเขาจะมีแน่
17 ตาของเจ้าจะเห็นกษัตริย์ทรงสง่าราศี จะเห็นแผ่นดินที่ยึดออกไกล
18 จิตใจของเจ้าจะคิดถึงความสยดสยอง "เขาผู้ที่ทำการนบอยู่ที่ไหน เขาผู้ที่ซึ่งบรรณาการอยู่ที่ไหน เขาผู้ที่นับหอคอยอยู่ที่ไหน"
19 ท่านจะไม่เห็นชนชาติที่ดูร้ายอีก ชนชาติที่พูดคลุมเครือซึ่งท่านฟังไม่ออก ที่พูดต่างภาษาซึ่งท่านเข้าใจไม่ได้
20 จงมองศิโยน เมืองแห่งเทศกาลของเรา ตาของท่านจะเห็นเยรูซาเล็ม เป็นที่อยู่ที่สงบ เป็นพลับพลาที่ไม่ต้องขนย้าย หลักลมุดพลับพลาจะไม่รู้จักถอนขึ้น เชือกผูกก็จะไม่รู้จักขาด
21 แต่นั้นพระเยโฮวาห์จะทรงอยู่กับเราด้วยความโอ้อำตะการ ในที่ที่มีแม่น้ำและลำธารกว้าง ที่จะไม่มีเรือกรรเชียงใหญ่แล่นไป ที่จะไม่มีเรืองามโอ้อำผ่านไป
22 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้พิพากษาของเรา พระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติให้เรา พระเยโฮวาห์ทรงเป็นบรมมหากษัตริย์ของเรา พระองค์จะทรงช่วยเราให้รอด

23 สายโยงของเจ้าห้อยหยอน มันจะยึดเสาให้แน่นไม่ได้ หรือยึดใบให้กางไม่ได้ แล้วเขาจะแบ่งเหยื่อและของที่รับได้เป็นอันมากนั้น แม้นกน้อยก็จะเอาเหยื่อได้

24 ไม่มีชาวเมืองคนใดจะกล่าวว่า "ข้าป่วยอยู่" ประชาชนผู้อาศัยอยู่ที่นั่นจะได้รับภัยความชั่วช้าของเขา

บท 34

โ บรรดาประชาชาติเอ๋ย จงเข้ามาใกล้จะได้ฟัง และ โอ ชนชาติทั้งหลายเอ๋ย ฟังซิ ขอให้แผ่นดินโลกและสรรพสิ่งในนั้นฟัง ทั้งพิภพและบรรดาสิ่งที่มาจากพิภพ

2 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเกรี้ยวกราดต่อประชาชาติทั้งสิ้น และดุเดือดต่อพลโยธาทั้งสิ้นของเขา พระองค์ทรงสั่งหารผลาญเขาอย่างเด็ดขาด และมอบเขาไว้แก่การฆ่า

3 คนที่ถูกฆ่าของเขาจะถูกเหวี่ยงออกไป และกลิ่นเหม็นแห่งศพของเขาจะฟุ้งไป ภูเขาจะละลายไปด้วยโลหิตของเขา

4 บริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์จะละลายไป และท้องฟ้าก็จะม้วนเหมือนหนังสือม้วน บริวารทั้งสิ้นของมันจะร่วงหล่นเหมือนใบไม้หล่นจากเถาองุ่น อย่างมะเดื่อหล่นจากต้นมะเดื่อ

5 เพราะว่าดาบของเราจะได้ตีมจนอิมในฟ้าสวรรค์ ดูกิด มันจะลงมาเพื่อพิพากษาเอโดมและชนชาติที่เราสาปแช่งแล้ว

6 พระแสงของพระเยโฮวาห์เต็มไปด้วยโลหิต เกราะกรังไปด้วยไขมัน กับเลือดของลูกแกะและแพะ กับไขมันของไทดะผู้ เพราะพระเยโฮวาห์มีการฆ่าบูชายันในเมืองโบสร่าห์ การฆ่าขนาดใหญ่ในแผ่นดินเอโดม

7 โคกระทิงจะล้มลงพร้อมกับเขาด้วย และวัวหนุ่มจะล้มอยู่กับวัวที่ถนกรรจ์ แผ่นดินของเขาจะโซกไปด้วยเลือด และดินจะได้อุดมด้วยไขมัน

8 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมีวันเพื่อการแก้แค้น มีปีแห่งการตอบแทนเพื่อการโต้เถียงกันของศิโยน

9 และลำธารแห่งเอโดมจะกลายเป็นยางมะตอย และดินของเมืองนี้จะกลายเป็นกำมะถัน แผ่นดินนี้จะกลายเป็นยางมะตอยที่ลุ่มอยู่

10 ทั้งกลางคืนและกลางวันจะไม่ดับ ควันของมันจะขึ้นอยู่เสมอเป็นนิตย์ มันจะถูกทิ้งร้างอยู่ทุกชั่วอายุ ไม่มีใครจะผ่านไปเนื่องนิตย์

11 แต่คนกระตุงและอีกาบ้านจะยึดมันเป็นกรรมสิทธิ์ นกทืดทื่อและกาจะอาศัยอยู่ที่นั่น พระองค์จะทรงชิงสายแห่งความยุ่งเหยิงเหนือนมัน และปล่อยลูกตึงแห่งความว่างเปล่า

12 เขาจะเรียกพวกขุนนางมายังราชอาณาจักร แต่ไม่มีเลย และบรรดาเจ้านายของมันจะไม่มีค่าเลย

13 หนามใหญ่จะงอกขึ้นในพระราชวังของมัน ตาแยและต้นหนามจะงอกขึ้นในป้อมปราการของมัน และจะเป็นที่อาศัยของมังกร และเป็นลานของนกเค้าแมว

14 และสัตว์ป่าจะพบกับหมาจิ้งจอก เมษปีศาจจะร้องหาเพื่อนของมัน เออ ผีจะลงมาที่นั่นและหาที่ตัวพัก

15 นกฮูกจะหารังและตดฟองที่นั่น และกกไซและรวบรวมลูกอ่อนไว้ในเงาของมัน เออ เหยี่ยวปีกดำจะรวมกันที่นั่น ต่างคู่ก็อยู่กับของมัน

16 จงเสาะหาและอ่านจากหนังสือของพระเยโฮวาห์ สัตว์เหล่านี้จะไม่ขาดไปสักอย่างเดียว ไม่มีตัวใดที่จะไม่มีคู่ เพราะหนังสือนั้นได้บัญชาปากของเราแล้ว และพระวิญญาณของพระองค์ได้รวบรวมไว้

17 พระองค์ทรงจับสลากให้มันแล้ว พระหัตถ์ของพระองค์ได้ปันส่วนให้ด้วยเชือกวัด มันทั้งหลายจะได้กรรมสิทธิ์เป็นนิตย์ มันจะอาศัยอยู่ที่นั่นทุกชั่วอายุ

บท 35

เ็นทูลกันดารและที่แห้งแล้งจะยินดีเพื่อเขาทั้งหลาย ทะเลทรายจะเปรมปรีดีและผลิดอกอย่างต้นดอกกุหลาบ

2 มันจะออกดอกอุดม และเปรมปรีดีด้วยความชื่นบานและการร้องเพลง สงราศีของเลบานอนก็จะประทานให้มัน ทั้งความโอ้อวดระการการของการเมลและซาโรน ที่เหล่านี้จะเห็นสงราศีของพระเยโฮวาห์ และความโอ้อวดระการการของพระเจ้าของพวกเขา

3 จงหนุนกำลังใจของมือที่อ่อน และกระทำหัวเข่าที่อ่อนให้มั่นคง

4 จงกล่าวกับคนที่มีใจคร้ามกลัวว่า "จงแข็งแรงเถอะ อย่างกลัว ดูกิด พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะเสด็จมาด้วยการแก้

แต่ัน พระองค์จะเสด็จมาและช่วยท่านให้รอด ด้วยการตอบแทนของพระเจ้า"

5 แล้วนัยน์ตาของคนตาบอดจะเปิดออก แล้วหูของคนหูหนวกจะเบิก

6 แล้วคนง่อยจะกระโดดได้อย่างกว้าง และล้นของคนใบ้จะร้องเพลง เพราะน้ำจะพุ่งขึ้นมาในถิ่นทุรกันดาร และลำธารจะพุ่งขึ้นในทะเลทราย

7 ดินที่แตกกระแหงจะกลายเป็นสระน้ำ และดินที่กระหายจะกลายเป็นน้ำพุ ในที่อาศัยของมังกรที่แต่ละตัวอาศัยนอนอยู่จะมีหญ้าพร้อมทั้งต้นอ้อและต้นกกงอกขึ้น

8 และจะมีทางหลวงที่นั่น และจะมีทางหนึ่ง และเขาจะเรียกทางนั้นว่า ทางแห่งความบริสุทธิ์ คนไม่สะอาดจะไม่ผ่านไปทางนั้น แต่จะเป็นทางเพื่อพวกเขา แล้วพวกที่เดินทางแม้นกก็จะไม่หลงในนั้น

9 จะไม่มีสิ่งใดที่นั่น หรือจะไม่มีสัตว์ร้ายมาบนทางนั้น จะหามันที่นั่นไม่พบ แต่ผู้ที่ไถ่ไว้แล้วจะเดินบนนั้น

10 ผู้ที่รับการไถ่แล้วของพระเยซูฮาวห์จะกลับ และจะมายังศิโยนด้วยร้องเพลง มีความชื่นบานเป็นนิตยบันศักระของ เขาทั้งหลาย เขาจะได้รับความชื่นบานและความยินดี ความโศกเศร้าและการถอนหายใจจะปลาตไปเสีย

บท 36

1 ต่อมาในปีที่สิบสี่แห่งรัชกาลกษัตริย์เฮเซคียาห์ เซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกขึ้นมาต่อสู้บรรดานครที่มีป้อมของยูดาห์และยึดได้

2 และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้รับสั่งให้รับซาเคห์ ไปจากเมืองลาคีซถึงกรุงเยรูซาเล็ม เข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์ พร้อมกับกองทัพอใหญ่ และท่านมาขึ้นอยู่ทางรางระบายน้ำสระบนที่ถนนลานชักฟอก

3 เอลียาคิมบุตรชายอิลคียาห์ก็ออกมาหาท่าน เอลียาคิมเป็นผู้บัญชาการราชสำนัก พร้อมกับเซบนาห์ราชเลขา และโยอาห์บุตรชายอาสาฟเจ้ากรมสารบรรณ

4 และรับซาเคห์พูดกับเขาว่า "จงทูลเฮเซคียาห์ว่า `พระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ตรัสดังนี้ว่า ท่านวางใจในอะไร

5 ท่านคิดว่า (แต่เป็นเพียงแต่ถ้อยคำไร้สาระ) "เรามียุทธศาสตร์และแสนยานุภาพ" หรือ เดียวนี้ท่านวางใจในใคร ท่านจึงได้กบฏต่อเรา

6 ดูเถิด ท่านวางใจในไม้เท้าอ้อที่เดาะ คืออียิปต์ ซึ่งจะตำมือของคนใดที่ไขไม้เท้านั้นขึ้น ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์เป็นเช่นนั้นต่อทุกคนที่วางใจในเขา

7 แต่ถ้าท่านจะบอกเราว่า "เราวางใจในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา" ก็ปูชนียสถานสูงและแท่นบูชาของพระองค์นั้นมิใช่หรือที่เฮเซคียาห์หรือทิ้งเสียแล้ว พลางกล่าวแก่ยูดาห์และเยรูซาเล็มว่า "ท่านทั้งหลายจงนมัสการที่หน้าแท่นบูชาขึ้น"

8 บัดนี้ มาเถิด มาทำสัญญากันกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรียนายของข้า เราจะให้ม้าสองพันตัวแก่เจ้า ถ้าฝ่ายเจ้าหาคนที่ขี่ม้าเหล่านั้นได้

9 แล้วอย่างนั้นเจ้าจะขับไล่สายกองแต่เพียงคนเดียวในหมู่ข้าราชการผู้น้อยที่สุดของนายของเรอย่างไรได้ แต่เจ้ายังวางใจพึ่งอียิปต์เพื่อรถรบและเพื่อพลม้า

10 ยิ่งกว่านั้นอีกที่เรามาต่อสู้แผ่นดินนี้เพื่อทำลายเสีย ก็ขึ้นมาโดยปราศจากพระเยโฮวาห์หรือ พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าว่า "จงขึ้นไปต่อสู้แผ่นดินนี้และทำลายเสีย"

11 แล้วเอลียาคิม เซบนาห์ และโยอาห์ เรียนรับซาเคห์ว่า "ขอทีเถอะ ขอพูดกับผู้รับใช้ของท่านเป็นภาษาอารัมเถิด เพราะเราเข้าใจภาษานั้น ขออย่าพูดกับเราเป็นภาษาฮีบรูให้ประชาชนผู้อยู่บนกำแพงนั้นได้ยินเลย"

12 แต่รับซาเคห์ว่า "นายของข้าใช้ให้เราพูดถ้อยคำเหล่านี้แก่นายของเจ้าและแก่เจ้า และไม่ให้พูดกับคนที่นั่งอยู่บนกำแพง ผู้ที่จะต้องกินชีและกินเยี้ยวของเขาพร้อมกับเจ้าอย่างนั้นหรือ"

13 แล้วรับซาเคห์ได้ยินร้องตะโกนเสียงดังเป็นภาษาฮีบรูว่า "จงฟังพระวจาณะของพระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

14 กษัตริย์ตรัสดังนี้ว่า `อย่าให้เฮเซคียาลงเจ้า เพราะเขาไม่สามารถที่จะช่วยเจ้าให้พ้น

15 อย่าให้เฮเซคียาห์กระทำให้เจ้าวางใจในพระเยโฮวาห์โดยกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราให้พ้นแน่ จะไม่ทรงมอบเมืองนี้ไว้ในมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย"

16 อย่าฟังเฮเซคียาห์ เพราะกษัตริย์แห่งอัสซีเรียตรัสดังนี้ว่า `จงทำสัญญาไมตรีกับเราด้วยของกำนัล และออกมาหาเรา แล้วทุกคนจะได้กินจากเถาองุ่นของตน และทุกคนจะกินจากต้นมะเดื่อของตน และทุกคนจะดื่มน้ำจากที่ขังน้ำ

ของตน

- 17 จนเราจะมานำเจ้าไปยังแผ่นดินที่เหมือนแผ่นดินของเจ้าเอง เป็นแผ่นดินที่มีข้าวและน้ำองุ่น แผ่นดินที่มีชนมปี้งและสวนองุ่น
- 18 จงระวังเกลือกว่าเฮเซคียาห์จะนำเจ้าผิดไปโดยกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราทั้งหลายให้พ้น" มีพระแห่งบรรดาประชาชาติองค์ใดเคยช่วยแผ่นดินของตนให้พ้นจากพระหัตถ์แห่งกษัตริย์ของอัสซีเรียได้หรือ
- 19 พระของเมืองฮามัทและเมืองอาร์ปัดอยู่ที่ไหน พระของเมืองเศฟารวามอยู่ที่ไหน เขาได้ช่วยสะมาเรียให้พ้นจากมือของเราหรือ
- 20 พระองค์ใดในบรรดาพระทั้งหลายของประเทศเหล่านี้ได้ช่วยประเทศของตนให้พ้นจากมือของเรา แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเยรูซาเล็มให้พ้นจากมือของเราหรือ"
- 21 แต่เขาทั้งหลายนี้ไม่ตอบเขาสักคำเดียว เพราะพระบัญชาของกษัตริย์มีว่า "อย่าตอบเขาเลย"
- 22 แล้วเอลียาхимบุตรชายอิสคียาห์ ผู้บัญชาการราชสำนัก และเซบนาห์ราชเลขา และโยอาห์บุตรชายอาสาฟ เจ้ากรมสารบรรณ ได้เข้าเฝ้าเฮเซคียาห์ด้วยเสื้อผ้านักขาด และกราบทูลถ้อยคำของรับชาเคห์

บท 37

- ต่อมาเมื่อกษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงได้ยิน พระองค์ก็ทรงนึกกลองพระองค์เสีย และทรงเอาผ้ากระสอบคลุมพระองค์ และเสด็จเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
- 2 และพระองค์ทรงใช้เอลียาхим ผู้บัญชาการราชสำนัก และเซบนาห์ราชเลขา และพวกบุโรหิตใหญ่คลุมตัวด้วยผ้ากระสอบ ไปหาอิสยาห์ผู้พยากรณ์ บุตรชายของอามอส
- 3 เขาทั้งหลายเรียนท่านว่า "เฮเซคียาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `วันนี้เป็นวันทุกขใจ วันถูกติเตียนและหมิ่นประมาท เด็กก็ถึงกำหนดคลอด แต่ไม่มีกาส่งเป้งให้คลอด
- 4 ชะรอยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านคงจะสดับถ้อยคำของรับชาเคห์ ผู้ซึ่งกษัตริย์แห่งอัสซีเรียนายของเขาได้สั่งมาให้เย้ยพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ และจะทรงชนาบถ้อยคำซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงสดับ เพราะฉะนั้นขอท่านถวายคำอธิษฐานเพื่อส่วนชนที่เหลือนอยู่นี้"
- 5 ดังนั้นข้าราชการของกษัตริย์เฮเซคียาห์มาถึงอิสยาห์
- 6 อิสยาห์ก็บอกเขาทั้งหลายว่า "จงทูลนายของท่านเถิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `อย่ากลัวเพราะถ้อยคำที่เจ้าได้ยินนั้น ซึ่งข้าราชการของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กล่าวหยาบช้าต่อเรา
- 7 ดูก่อน เราจะบรรจุจิตใจอย่างหนึ่งในเขา เพื่อเขาจะได้ยินข่าวลือ และกลับไปยังแผ่นดินของเขา และเราจะให้เขาล้มลงด้วยดาบในแผ่นดินของเขาเอง"
- 8 รับชาเคห์ได้กลับไป และได้พบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียผู้รับเมืองลิบนานห์ เพราะเขาได้ยินว่ากษัตริย์ออกจากลาคีซแล้ว
- 9 พระองค์ทรงได้ยินเกี่ยวกับที่ระหาคาห์กษัตริย์แห่งเอธิโอเปียว่า "เขาได้ออกมาสู้รบกับพระองค์แล้ว" และเมื่อพระองค์ทรงสดับแล้วจึงส่งผู้สื่อสารไปเฝ้าเฮเซคียาห์ทูลว่า
- 10 "เจ้าจงพูดกับเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ตั้งนี้ว่า `อย่าให้พระเจ้าของท่านซึ่งท่านวางใจนั้นลวงท่านว่า "เยรูซาเล็มจะมีได้ถูกมอบไว้ในมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย"
- 11 ดูก่อน ท่านได้ยินแล้วว่า บรรดากษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กระทำอะไรกับแผ่นดินทั้งสิ้นบ้าง ทำลายเสียหมดอย่างสิ้นเชิง ส่วนท่านเองจะรับการช่วยให้พ้นหรือ
- 12 บรรดาพระของบรรดาประชาชาติได้ช่วยเขาให้รอดพ้นหรือ คือประชาชาติซึ่งบรรพบุรุษของเราได้ทำลาย คือโกชาน ฮาราน เรเซฟ และประชาชนของเอเดนซึ่งอยู่ในเทลฮัสซาร์
- 13 กษัตริย์ของฮามัท กษัตริย์ของอาร์ปัด กษัตริย์ของเมืองเศฟารวาม เฮนาและอิฟวาทอยู่ที่ไหน"
- 14 เฮเซคียาห์ทรงรับจดหมายจากมือผู้สื่อสาร และทรงอ่าน และเฮเซคียาห์ได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรงคลั่งจดหมายนั้นออกต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์
- 15 และเฮเซคียาห์ทรงอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า
- 16 "ข้าแต่พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงประทับระหว่างพวกเครบู พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งบรรดาราชอาณาจักรของแผ่นดินโลก พระองค์แต่งตั้งเดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก
- 17 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเงี่ยพระกรรณสดับ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเบิกพระเนตรทอดพระเนตร และขอทรงสดับบรรดาถ้อยคำของเซบนาห์เคอริบ ซึ่งเขาได้ใช้มาเย้ยพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์

- 18 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เป็นความจริงที่บรรดาภักษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กระทำให้ประเทศทั้งสี่และแผ่นดินของเขานั้นร้างเปล่า
- 19 และได้เหวี่ยงพระของประชาชาตินั้นเข้าไฟ เพราะเขามีใช้พระ เป็นแต่ผลงานของมือมนุษย์ เป็นไม้และหิน เพราะฉะนั้นเขาจึงถูกทำลายเสีย
- 20 ฉะนั้นบัดนี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นมือของเขา เพื่อราชอาณาจักรทั้งสี่แห่งแผ่นดินโลกจะทราบว่ พระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์แต่พระองค์เดียว"
- 21 แล้วอิสยาห์บุตรชายของอามอสได้ใช้ให้ไปเฝ้าเฮเซคียาห์ทูลว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เพราะเจ้าได้อธิษฐานต่อเราเกี่ยวกับเซนาเคอริบภักษัตริย์แห่งอัสซีเรีย
- 22 ต่อไปนี้เป็นพระวจนะซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับท่านนั้นว่า `ธิดาพรหมจารีแห่งศิโยนดูหมิ่นเจ้า และหัวเราะเยาะเย้ยเจ้า ธิดาแห่งเยรูซาเล็มสิ้นศีรษะใส่เจ้า
- 23 เจ้าเย้ยและกล่าวหยาบข้าต่อผู้ใด เจ้าขึ้นเสียงของเจ้าต่อผู้ใด และเบี่ยงตาของเจ้าอย่างเยอหยิ่งต่อผู้ใด ต่อองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลนะซี
- 24 เจ้าได้เย้ยองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยผู้รับใช้ของเจ้า และเจ้าได้ว่า "ด้วยรถรบเป็นอันมากของข้า ข้าได้ขึ้นที่สูงของภูเขา ถึงที่ไกลสุดของเลบานอน ข้าจะโค่นต้นสนสีดาร์ที่สูงที่สุดของม้นลง ทั้งต้นสนสามใบที่ดีที่สุดของม้น ข้าจะเข้าไปยังที่ยอดลิบที่สุดในชายแดนของม้น ที่ป่าไม้แห่งการเมลง
- 25 ข้าขุดบ่อและดื่มน้ำ ข้าได้เอาฝาเท้าของข้ากวาดธารน้ำทั้งสี่ของสถานที่ที่ถูกล้อมโอบดีให้แห้งไป"
- 26 เจ้าไม่ได้ยินหรือว่า เราได้จัดไว้นานแล้ว เราได้กะแผนงานไว้แต่ดึกดำบรรพ์ ซึ่ง ณ บัดนี้เราให้เป็นไปแล้ว คือเจ้าจะทำเมืองที่มีป้อมให้พังลงให้เป็นกองสิ่งสลักหักพัง
- 27 ส่วนชาวเมืองนั้นมีอำนาจน้อย เขาสะดุ้งกลัวและอับอาย เขาเหมือนหญ้าที่ทุ่งนา และเหมือนหญ้าอ่อน เหมือนหญ้าที่บนยอดหลังคาเรือน เหมือนข้าวเกรียมไปก่อนที่มันจะออกงามอย่างนั้น
- 28 แต่เราได้รู้จักการที่เจ้านั่งลงกับการออกไปและเข้ามาของเจ้า และการเกรี้ยวกราดของเจ้าต่อเรา
- 29 เพราะเจ้าได้เกรี้ยวกราดต่อเรา และความจองหองของเจ้าได้มาเข้าหูของเรา ฉะนั้น เราจะเอาของของเราเกี่ยวจากเจ้า และบังเหียนของเราใส่ริมฝีปากเจ้า และเราจะหันเจ้ากลับไปตามทางซึ่งเจ้ามานั้น
- 30 และนี่จะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้า คือปีนี้เจ้าจะกินสิ่งที่ออกขึ้นเอง และในปีที่สองสิ่งที่ผลจากเดิม แล้วในปีที่สาม จงหว่าน และเกี่ยว และปลูกสวนองุ่นและกินผลของมัน
- 31 ส่วนที่รอดและเหลือแห่งงศ์วานของยูดาห์จะหยั่งรากลงไป และเกิดผลขึ้นบน
- 32 เพราะว่าส่วนคนที่เหลือจะออกไปจากเยรูซาเล็ม และส่วนที่รอดมาจะออกมาจากภูเขาศิโยน ความกระตือรือร้นของพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะกระทำการนี้'
- 33 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงตรัสเกี่ยวกับภักษัตริย์แห่งอัสซีเรียตั้งนี้ว่า `ท่านจะไม่เข้าในนครนี้หรือยิ่งลูกธนูไปที่นั่น หรือถือโล่เข้ามาข้างหน้านคร หรือสร้างเชิงเทินสู้มัน
- 34 ท่านมาทางใด ท่านจะต้องกลับไปทางนั้น ท่านจะไม่เข้ามาในนครนี้ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ
- 35 เพราะเราจะป้องกันนครนี้ไว้เพื่อให้รอด เพื่อเห็นแก่เราเอง และเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา"
- 36 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์จึงได้ออกไป และได้ประหารคนในค่ายแห่งคนอัสซีเรียเสียหนึ่งแสนแปดหมื่นห้าพันคน และเมื่อคนลุกขึ้นในเวลาเช้ามีด ดูเถิด พวกเหล่านั้นเป็นศพทั้งนั้น
- 37 แล้วเซนาเคอริบภักษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ไต่ยกไปและกลับบ้าน และอยู่ในนั้นนะเวห์
- 38 ต่อมาขณะที่ท่านนัมสการในนิเวศของพระนิสโรกพระของท่าน อัลดัมเมเลคและซาเรเซอร์ โอรสของท่าน ก็ประหารท่านเสียด้วยดาบ และหนีไปยังแผ่นดินอาร์มีเนีย และเอซารฮัดโดนโอรสของท่านขึ้นครอบครองแทนท่าน

บท 38

ในวันเหล่านั้นเฮเซคียาห์ทรงประหารไกล่จะสิ้นพระชนม์ และอิสยาห์ผู้พยากรณ์บุตรชายของอามอสเข้ามาเฝ้าพระองค์ และทูลพระองค์ว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า จงจัดการการบ้านการเมืองของเจ้าให้เรียบร้อย เจ้าจะต้องตาย เจ้าจะไม่ฟื้น"

2 แล้วเฮเซคียาห์ทรงหันพระพักตร์เข้าข้างฝา และอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์

3 ว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ขอวิงวอนต่อพระองค์ ขอทรงระลึกว่า ข้าพระองค์ดำเนินอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ด้วยความจริงและด้วยใจที่เพียบพร้อม และได้กระทำสิ่งที่ประเสริฐในสายพระเนตรของพระองค์มาอย่างไร"

และเฮเซคียาห์ทรงกันแสงอย่างปวดร้าว

4 แล้วพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงอิสยาห์ว่า

5 "จงไปบอกเฮเซคียาห์ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษของเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าแล้ว เราได้เห็นหน้าตาของเจ้าแล้ว ดูเถิด เราจะเพิ่มชีวิตให้เจ้าอีกสิบห้าปี

6 เราจะช่วยเจ้าและเมืองนี้ให้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และจะป้องกันเมืองนี้ไว้

7 นี่จะเป็นหมายสำคัญสำหรับพระองค์จากพระเยโฮวาห์ ที่พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำสิ่งนี้ตามที่พระองค์ได้ทรงตรัสไว้

8 ดูเถิด เราจะกระทำให้เงาที่ดวงอาทิตย์ทอดมาบนนาฬิกาแดดของอาหัสย้อนกลับมาสิบขึ้น" ดวงอาทิตย์ก็ได้ย้อนกลับบนนาฬิกาแดดสิบขึ้น ตามขึ้นที่ได้ตกไป

9 บทประพันธ์ของเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ หลังจากที่ได้ทรงประจักษ์และทรงฟื้นฟูจากการประจักษ์ของพระองค์นั้น มีว่า

10 ข้าพเจ้าว่า เมื่อชีวิตของข้าพเจ้ามาถึงกลางคน ข้าพเจ้าจะไปยังประตูแดนคนตาย ข้าพเจ้าต้องถูกตัดขาดจากปีที่เหลืออยู่ของข้าพเจ้า

11 ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าจะไม่เห็นพระเยโฮวาห์ คือพระเยโฮวาห์ ในแผ่นดินของคนเป็น ข้าพเจ้าจะมองไม่เห็นมนุษย์อีก ที่ในหมู่ชาวแผ่นดินโลก

12 อายุของข้าพเจ้าก็ถูกพรากและถูกถอนออกไปจากข้าพเจ้า อย่างกับเต็นท์ของผู้เลี้ยงแกะ ข้าพเจ้าได้ตัดชีวิตของข้าพเจ้าเหมือนอย่างคนทอผ้า พระองค์จะทรงตัดข้าพเจ้าด้วยโรคตรอมใจ พระองค์จะทรงนำข้าพเจ้ามาถึงอวสานทั้งวันและคืน

13 ข้าพเจ้าได้คิดจนรุ่งเช้าว่า พระองค์จะทรงหักกระดูกทั้งสิ้นของข้าพเจ้าเหมือนอย่างสิงโต พระองค์จะทรงนำข้าพเจ้ามาถึงอวสานทั้งวันและคืน

14 ข้าพเจ้าร้องอย่างนกนางแอ่นหรือนกกรอด ข้าพเจ้าพิลาปอย่างนกเขา ตาของข้าพเจ้าเหนื่อยอ่อนด้วยมองขึ้นข้างบน ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ถูกบีบบังคับ ขอพระองค์ทรงเป็นผู้ประกันของข้าพระองค์

15 แต่ข้าพเจ้าจะพูดอะไรได้ เพราะพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าแล้ว และพระองค์เองได้ทรงกระทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็จะดำเนินไปด้วยความสงบเสงี่ยมตลอดชีวิตของข้าพเจ้า เพราะความขมขื่นแห่งจิตใจของข้าพเจ้า

16 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า มนุษย์ดำรงชีพอยู่ได้ด้วยสิ่งเหล่านี้ และชีวิตแห่งวิญญาณของข้าพระองค์ก็อยู่ในบรรดาสิ่งเหล่านี้ พระองค์จะทรงให้ข้าพระองค์หายดีและทรงทำให้ข้าพระองค์มีชีวิต

17 ดูเถิด เพราะเห็นแก่สันติภาพ ข้าพระองค์จึงมีความขมขื่นมากยิ่งขึ้น แต่พระองค์ทรงรักชีวิตของข้าพระองค์จึงได้ทรงช่วยให้พ้นจากหลุมแห่งความพินาศ เพราะพระองค์ทรงเหวี่ยงบาปทั้งสิ้นของข้าพระองค์ไว้เบื้องพระปฤษฎางค์ของพระองค์

18 เพราะแดนคนตายสรรเสริญพระองค์ไม่ได้ ความมรณายกย่องพระองค์ไม่ได้ บรรดาคนที่ลงไปยังปากแดนคนตายนั้น จะหวังในความจริงของพระองค์ไม่ได้

19 คนเป็น คนเป็น เขาจะสรรเสริญพระองค์ อย่างที่ข้าพระองค์กระทำในวันนี้ บิดาจะได้สำแดงความจริงของพระองค์แก่ลูกของเขา

20 พระเยโฮวาห์ได้ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าทั้งหลายจะร้องเพลงและเล่นเครื่องสายของข้าพเจ้าตลอดวันเวลาแห่งชีวิตของข้าพเจ้าทั้งหลายที่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์

21 ฝ่ายอิสยาห์ได้กล่าวว่า "ให้เขาเอาขนมมะเดื่อมาแผ่นหนึ่ง และแปะไว้ที่พระยอดเพื่อพระองค์จะฟื้น"

22 เฮเซคียาห์ได้ตรัสด้วยว่า "อะไรจะเป็นหมายสำคัญว่า ข้าพเจ้าจะได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์"

บท 39

ครานั้น เมโรดคบาลาดัน โอรสของบาลาดัน กษัตริย์แห่งบาบิโลน ทรงส่งราชสารและเครื่องบรรณาการมายังเฮเซคียาห์ เพราะพระองค์ทรงได้ยินว่าเฮเซคียาห์ทรงประจักษ์และทรงหายประจักษ์แล้ว

2 และเฮเซคียาห์ทรงเปรมปรีดิ์เพราะเขาเหล่านั้น และทรงพาเขาชมคลังทรัพย์ของพระองค์ ชมเงิน ทองคำ และเครื่องเทศและน้ำมันประเสริฐ และคลังพระแสงทั้งสิ้นของพระองค์ ทุกอย่างซึ่งมีในห้องพระคลัง ไม่มีสิ่งใดที่ในพระราชวัง หรือในราชอาณาจักรทั้งสิ้นของพระองค์ซึ่งเฮเซคียาห์มิได้ทรงสำแดงแก่เขา

3 แล้วอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็เข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์และทูลพระองค์ว่า "คนเหล่านี้ทูลอะไรบ้าง และเขามาแต่ไหนเข้า

เฝ้าพระองค์" เฮเซคียาห์ตรัสว่า "เราได้มาหาเราจากเมืองไกล จากบาบิโลน"

⁴ ท่านทูลว่า "เขาเห็นอะไรในพระราชวังของพระองค์บ้าง" และเฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า "เขาเห็นทุกอย่างในวังของเรา ไม่มีสิ่งใดในพระคลังของเราซึ่งเรามิได้สำแดงแก่เขา"

⁵ แล้วอิสยาห์ทูลเฮเซคียาห์ว่า "ขอทรงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์จอมโยธา

⁶ ดูก่อนเจ้า วันเวลากำลังย่างเข้ามา เมื่อสรรพสิ่งทั้งสิ้นในวังของเจ้า และสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้สะสมจนถึงทุกวันนี้ จะต้องถูกเอาไปยังบาบิโลน จะไม่มีสิ่งใดเหลือเลย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

⁷ และลูกบางคนซึ่งถือกำเนิดจากเจ้า ผู้ซึ่งเกิดมาแก่เจ้าจะถูกนำเอาไป และเขาจะเป็นชนที่ในวังของกษัตริย์แห่งบาบิโลน"

⁸ แล้วเฮเซคียาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า "พระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งท่านกล่าวนั้นก็ดียิ่ง" เพราะพระองค์ดำริว่า "จะมีความอยู่เย็นเป็นสุขและความจริงในวันเวลาของเรา"

บท 40

พระเจ้าของเจ้าตรัสว่า "จงเล่าโลม จงเล่าโลมชนชาติของเรา

² จงพูดกับเยรูซาเล็มอย่างเห็นใจ และจงประกาศแก่เมืองนั้นว่า การสงครามของเธอสิ้นสุดลงแล้ว และความชั่วช้าของเธอก็อภัยเสียแล้ว เพราะเธอได้รับโทษจากพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์แล้ว เป็นสองเท่าของความบาปผิดของเธอ"

³ เสียงผู้ร้องในถิ่นทุรกันดารว่า "จงเตรียมมรรคาแห่งพระเยโฮวาห์ จงทำทางหลวงสำหรับพระเจ้าของเราให้ตรงไปในทะเลทราย

⁴ หุบเขาทุกแห่งจะถูกยกขึ้น ภูเขาและเนินทุกแห่งจะให้ต่ำลง ทางคดจะกลายเป็นทางตรง และที่ขรุขระจะกลายเป็นที่ราบ

⁵ และจะเผยสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ และบรรดาเนื้อหนังจะได้เห็นด้วยกัน เพราะพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์ตรัสไว้แล้ว"

⁶ เสียงหนึ่งร้องว่า "ร้องสิ" และเขาว่า "ข้าจะร้องว่าอะไร" บรรดาเนื้อหนังก็เป็นเสมือนต้นหญ้า และความงามทั้งสิ้นของมันก็เป็นเสมือนดอกไม้แห่งทุ่งนา

⁷ ต้นหญ้าเหี่ยวแห้งไป ดอกไม้นั้นก็ร่วงโรยไป เพราะพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์เป่ามาถูกมัน มนุษย์ชาติเป็นหญ้าแห้งทีเดียว

⁸ ต้นหญ้าเหี่ยวแห้งไป ดอกไม้นั้นก็ร่วงโรยไป แต่พระวจนะของพระเจ้าของเราจะยั่งยืนอยู่เป็นนิรันดร์

⁹ โอ ศิโยนเอ๋ย ผู้นำชาวดี เจ้าจงขึ้นไปบนภูเขาสูง โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย ผู้นำชาวดี จงเปล่งเสียงของเจ้าด้วยเต็มกำลัง จงเปล่งเสียงเถิด อย่ากลัวเลย จงกล่าวแก่หัวเมืองแห่งยูดาห์ว่า "ดูเถิด นี่พระเจ้าของเรา"

¹⁰ ดูก่อนเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะเสด็จมาด้วยพระหัตถ์อันเข้มแข็ง และพระกรของพระองค์จะครอบครองเพื่อพระองค์ ดูก่อนเจ้า ร่างวัลของพระองค์ก็อยู่กับพระองค์ และพระราชกิจของพระองค์ก็อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์

¹¹ พระองค์จะทรงเลี้ยงฝูงแพะแกะของพระองค์อย่างผู้เลี้ยงแกะ พระองค์จะทรงรวบรวมลูกแกะไว้ในพระกรของพระองค์ พระองค์จะทรงอุ้มไว้ที่พระทรง และทรงค้ำชูนำบรรดาที่มีลูกอ่อนไป

¹² ผู้ใดได้เคยดวงหน้าทั้งสิ้นด้วยอุ้งมือของตน และวัดฟ้าสวรรค์ด้วยคืบเดียว บรรจุผงกลืนของแผ่นดินโลกไว้ในถังเดียว และชั่งภูเขาในตาชั่งและชั่งเนินด้วยตราชู

¹³ ผู้ใดได้ค้นหาพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ หรือเป็นที่ปรึกษาของพระองค์ได้สั่งสอนพระองค์

¹⁴ พระองค์ทรงปรึกษาผู้ใด ผู้ใดสั่งสอนพระองค์ และผู้ใดสอนทางแห่งความยุติธรรมให้พระองค์ และสอนความรู้แก่พระองค์ และสำแดงให้พระองค์เห็นทางแห่งความเข้าใจ

¹⁵ ดูก่อนเจ้า บรรดาประชาชาติก็เหมือนน้ำหยดหนึ่งจากถัง และนับว่าเหมือนผงบนตาชั่ง ดูก่อนเจ้า พระองค์ทรงหยิบเกาะทั้งหลายขึ้นมาเหมือนสิ่งเล็กน้อย

¹⁶ เลบานอนไม่พอเป็นฟืน และสัตว์ป่านั้นก็ไม่พอเป็นเครื่องเผาบูชา

¹⁷ ต่อพระพักตร์พระองค์บรรดาประชาชาติทั้งสิ้นก็เหมือนไม่มีอะไรเลย พระองค์ทรงนับว่าเขาน้อยยิ่งกว่าสุนัขและสุนัขป่า

¹⁸ ท่านจะเปรียบพระเจ้าเหมือนผู้ใด หรือเปรียบพระองค์คล้ายกับอะไร

¹⁹ รูปเคารพสลักโลหะหรือ ช่างเขาหล่อมันไว้ ช่างทองเอาทองคำปิดไว้และหล่อสร้อยเงินให้

- 20 เขาผู้ที่ยากจนจนเขาไม่มีเครื่องบูชาเลยก็เลือกต้นไม้ที่จะไม่ผุ เขาเสาะหาช่างที่มีฝีมือมาตกแต่งให้เป็นรูปเคารพสลักที่ไม่หวั่นไหว
- 21 ท่านทั้งหลายไม่เคยรู้หรือ ท่านไม่เคยได้ยินหรือ ไม่มีผู้ใดบอกท่านตั้งแต่แรกแล้วหรือ ท่านไม่เข้าใจตั้งแต่รากฐานของแผ่นดินโลกหรือ
- 22 คือพระองค์ผู้ประทับเหนือปริมณฑลของแผ่นดินโลก และชาวแผ่นดินโลกก็เหมือนอย่างตักแตน ผู้ทรงซึ่งฟ้าสวรรค์เหมือนขี้เถ้า และกางออกเหมือนเต็นท์ที่อาศัย
- 23 ผู้ทรงกระทำเจ้านายให้เป็นเหมือนเปล่า และทรงกระทำให้ผู้ครอบครองแผ่นดินโลกเป็นเหมือนสุนัขภาพ
- 24 พอปลูกเขาเหล่านั้นเสร็จ พอหว่านเสร็จ พอที่รากหยั่งลง พระองค์ก็จะเป่ามาบนเขา เขาก็จะเหี่ยวแห้งไป และลมบ้าหมูก็จะพัดพาเขาไปเหมือนตอข้าว
- 25 องค์บริสุทธ์ตรัสว่า "เจ้าจะเปรียบเรากับผู้ใดเล่าซึ่งเราจะเหมือนเขา"
- 26 จงแหงนหน้าขึ้นดูว่า ผู้ใดสร้างสิ่งเหล่านี้ พระองค์ผู้ทรงนำบริวารออกมาตามจำนวน เรียกชื่อมันทั้งหมดโดยอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเพราะพระองค์ทรงฤทธิ์เข้มแข็งจึงไม่ขาดไปสักดวงเดียว
- 27 โอ ยาโคบเอ๋ย ทำไมเจ้าจึงว่า โอ อิสราเอลเอ๋ย ทำไมจึงพูดว่า "ทางของข้าพเจ้าปิดบังไว้จากพระเยโฮวาห์ และความยุติธรรมอันควรตกแก่ข้าพเจ้านั้นก็ผ่านพระเจ้าของข้าพเจ้าไปเสีย"
- 28 ท่านไม่เคยรู้หรือ ท่านไม่เคยได้ยินหรือ พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าเนืองนิตย์ คือพระผู้สร้างที่สุดปลายแผ่นดินโลก พระองค์มิได้ทรงอ่อนเปลี้ย หรือเหน็ดเหนื่อย ความเข้าพระทัยของพระองค์ก็เหลือที่จะหยั่งรู้ได้
- 29 พระองค์ทรงประทานกำลังแก่คนอ่อนเปลี้ย และแก่ผู้ที่ไม่มีความกล้า พระองค์ทรงเพิ่มแรง
- 30 แม้คนหนุ่มๆจะอ่อนเปลี้ยและเหน็ดเหนื่อย และชายฉกรรจ์จะล้มลงทีเดียว
- 31 แต่เขาทั้งหลายผู้รอคอยพระเยโฮวาห์จะเสริมริ้วแรงใหม่ เขาจะบินขึ้นด้วยปีกเหมือนนกอินทรี เขาจะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย เขาจะเดินและไม่อ่อนเปลี้ย

บท 41

- โอ เกาห์ทั้งหลายเอ๋ย จงสงบใจต่อหน้าเรา จงให้ชนชาติทั้งหลายพินาศของเขาสลายไหม ให้เขาเข้ามาใกล้ แล้วให้เขาพูด ให้เราพากันเข้ามาใกล้เพื่อการพิพากษา
- 2 ใครได้เร้าใจให้คนชอบธรรมมาจากตะวันออก ได้เรียกท่านให้ติดตาม ได้มอบบรรดาประชาชาติต่อหน้าท่าน และให้ท่านครอบครองเหนือกษัตริย์ทั้งหลาย ได้มอบพวกเขาไว้แก่ดาบของท่านเหมือนผงคลี และแก้คันธนูของท่านเหมือนตอข้าวที่ถูกพัดไป
- 3 ท่านไล่ตามพวกเขาและผ่านเขาไปอย่างปลอดภัย ตามทางที่เท้าของท่านไม่เคยเหยียบ
- 4 ผู้ใดได้ประกอบกิจและกระทำเช่นนี้ เรียกบรรดาชั่วอายุทั้งหลายออกมาตั้งแต่เดิม เราเองคือพระเยโฮวาห์ผู้เป็นปฐม และกับกาลอวสาน เราคือผู้นั้น
- 5 เกาห์ทั้งหลายเห็นแล้วก็เกรงกลัว ปลายแผ่นดินโลกก็กลัว เขาทั้งหลายได้เข้ามาใกล้
- 6 ทุกคนช่วยเพื่อนบ้านของตน และทุกคนกล่าวแก่พี่น้องของตนว่า "จงกล้าเถิด"
- 7 ช่างไม้ก็หุนหันใจช่างทอง ผู้ที่ทำให้เรียบด้วยค้อนก็หุนหันใจผู้ที่ตีทั่งว่า "พร้อมแล้วสำหรับการปิดกริ" และเขาก็เอาดาบุดริงไว้เพื่อไม่ให้หวั่นไหว
- 8 แต่เจ้า อิสราเอล เป็นผู้รับใช้ของเรา ยาโคบผู้ซึ่งเราได้เลือกไว้ เชื้อสายของอับราฮัมสหายของเรา
- 9 เจ้าผู้ซึ่งเรายุดไว้จากที่สุดปลายแผ่นดินโลก และเรียกเจ้ามาจากพวกผู้ใหญ่ของโลก กล่าวแก่เจ้าว่า "เจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา เราได้เลือกเจ้าและไม่เหวี่ยงเจ้าออกไป"
- 10 อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าชยาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะหนุนกำลังเจ้า เออ เราจะช่วยเจ้า เออ เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาแห่งความชอบธรรมของเรา
- 11 ดูเถิด บรรดาผู้ที่ขัดเคืองกับเจ้าจะต้องได้รับความอายและอดสู เขาจะเป็นศูนย์ คนเหล่านั้นที่ฝันสัจจะพินาศไป
- 12 เจ้าจะแสวงหาพวกเขา แต่เจ้าจะไม่พบเขา คือผู้ที่ต่อสู้กับเจ้า ผู้ที่ทำสงครามกับเจ้า จะเป็นศูนย์และศูนย์ภาพ
- 13 เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า จะยุद्धิมือขวาของเจ้าไว้ คือเราเองพูดกับเจ้าว่า "อย่ากลัวเลย เราจะช่วยเจ้า"
- 14 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "อย่ากลัวเลย เจ้าหนอนยาโคบ เจ้าคนอิสราเอล เราจะช่วยเจ้า ผู้ใดของเจ้าคือองค์บริสุทธ์"

แห่งอิสราเอล"

15 ดุเถิด เราจะกระทำเจ้าให้เป็นเลื่อนนวดข้าวใหม่ คม และมีฟัน เจ้าจะนวดและบดภูเขา และเจ้าจะทำเนินเขาให้เหมือนเกลบ

16 เจ้าจะขัดมันและลมจะพัดมันไปเสีย และลมบ้าหมูจะกระจายมัน และเจ้าจะเปรมปรีดีในพระเยโฮวาห์ เจ้าจะอวดอ้างในองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล

17 เมื่อคนจนและคนขัดสนแสวงหาและไม่มี และสิ้นของเขาก็แห้งผากเพราะความกระหาย เราคือพระเยโฮวาห์จะได้ยินเขาเอง เรา พระเจ้าของอิสราเอล จะไม่ละทิ้งเขา

18 เราจะเปิดแม่น้ำบนที่สูงทั้งหลาย และน้ำพุที่ท่ามกลางหุบเขา เราจะทำถิ่นทุรกันดารให้เป็นสระน้ำ และที่ดินแห้งเป็นน้ำพุ

19 ในถิ่นทุรกันดารเราจะปลูกต้นสนสีดาร์ ต้นกระถินเทศ ต้นน้ำมันเขียว และต้นมะกอกเทศ ในทะเลทรายเราจะวางต้นสนสามใบ ทั้งต้นสนเขาและต้นซีดร้าพันด้วยกัน

20 เพื่อคนจะได้เห็นและทราบ เขาจะใคร่ครวญและเข้าใจด้วยกัน ว่าพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำการนี้ องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลได้สร้างสิ่งนี้

21 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "จงนำข้อคดีของเจ้าขึ้นมา" กษัตริย์ของยาโคบตรัสว่า "จงนำข้อพิพจน์ของเจ้ามา"

22 ให้เขานามา และแจ้งแก่เราว่าจะเกิดอะไรขึ้น จงแจ้งสิ่งล่วงแล้วให้เราทราบว่ามิอะไรบ้าง เพื่อเราจะพิจารณา เพื่อเราจะทราบถึงอวสานของสิ่งเหล่านั้น หรือจงเล่าให้เราฟังถึงสิ่งที่จะบังเกิดมา

23 จงแจ้งแก่เราว่าต่อไปนี้จะอะไรจะเกิดขึ้น เพื่อเราจะรู้ว่าเจ้าเป็นพระ เออ จงทำดีหรือจงทำร้าย เพื่อเราจะได้ชยาดและดูกัน

24 ดุเถิด เจ้าไม่มีคำอะไรเลยและการงานของเจ้าก็สูญเปล่า ผู้ที่เลือกเจ้าก็เป็นที่น่าสะอิดสะเอียน

25 เราได้รู้ผู้หนึ่งจากทิศเหนือและเขาจะมา จากที่ดวงอาทิตย์ขึ้น เขาจะเรียกนามของเรา เขาจะเหยียบผู้ครอบครองเหมือนเหยียบปูนสอ เหมือนช่างหม้อย่ำดินเหนียว

26 ใครแจ้งไว้ตั้งแต่เริ่มแรก เพื่อเราจะทราบ และล่วงหน้าเพื่อเราจะพูดว่า "เขาชอบธรรม" เออ ไม่มีผู้ใดได้แจ้งให้ทราบ เออ ไม่มีผู้ใดได้เล่าให้ฟัง เออ ไม่มีผู้ใดได้ยินถ้อยคำของเจ้า

27 คนแรกจะกล่าวแก่ศิโยนว่า "ดุเถิด ดูเขาทั้งหลาย" และเราจะส่งผู้นำชาวดีให้แก่เยรูซาเล็ม

28 แต่เมื่อเรามองก็ไม่มีใคร ไม่มีที่ปรึกษาในหมู่พวกคนเหล่านี้ คือผู้ที่เมื่อเราถามก็ได้ให้คำตอบ

29 ดุเถิด พระเหล่านั้นเป็นศูนย์ทั้งหมด บรรดากิจการของมันก็เป็นที่สูญภาพ รูปเคารพพลั่วของมันก็เป็นที่ล้มและความยุ่งเหยิง

บท 42

1 จงดูผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งเราเชิดชู ผู้เลือกสรรของเรา ผู้ซึ่งใจเราปิติยินดี เราได้เอาวิญญาณของเราสามท่านไว้แล้ว ท่านจะส่งความยุติธรรมออกไปให้แก่บรรดาประชาชาติ

2 ท่านจะไม่ร้องหรือเปล่งเสียงของท่าน หรือกระทำให้ได้ยินเสียงของท่านตามถนน

3 ไม่อ้อฮ้อแล้วท่านจะไม่หึก และใส่ตะเกียงที่ลูกรีบหรืออยู่ท่านจะไม่ดับ ท่านจะส่งความยุติธรรมออกไปด้วยความจริง

4 ท่านจะไม่ล้มเหลวหรือท้อแท้จนกว่าท่านจะสถาปนาความยุติธรรมไว้ในโลก และเกาะทั้งหลายจะรอคอยพระราชบัญญัติของท่าน

5 พระเจ้า คือ พระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และทรงซังมัน ผู้ทรงแผ่แผ่นดินโลกและสิ่งที่บังเกิดจากโลกออกไป ผู้ทรงประทานลมหายใจแก่ประชาชนที่บนโลก และจิตวิญญาณแก่ผู้ดำเนินอยู่บนโลก ตรัสดังนี้ว่า

6 "เราคือพระเยโฮวาห์ เราได้เรียกเจ้ามาด้วยความชอบธรรม เราจะยึดมือเจ้าและจะรักษาเจ้าไว้ เราจะให้เจ้าเป็นตัวแทนสัญญาของมนุษย์ชาติ เป็นความสว่างแก่บรรดาประชาชาติ

7 เพื่อเบิกตาคนที่ตาบอด เพื่อนำผู้ถูกจำจองออกมาจากคุก นำผู้ที่นั่งในความมืดออกมาจากเรือนจำ

8 เราคือเยโฮวาห์ นั่นเป็นนามของเรา สง่าราศีของเรา เรามีได้ให้แก่ผู้อื่น หรือให้คำที่สรรเสริญเราแก่รูปแกะสลัก

9 ดุเถิด สิ่งล่วงแล้วนั้นก็สำเร็จแล้ว และเราก็แจ้งสิ่งใหม่ๆ ก่อนที่สิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นเราก็ได้เล่าให้ฟังแล้ว"

10 จงร้องเพลงบทใหม่ถวายพระเยโฮวาห์ จงสรรเสริญพระองค์จากปลายแผ่นดินโลก ทั้งผู้ที่ลงไปยังทะเล และบรรดาสิ่งที่อยู่ในนั้น ทั้งเกาะทั้งหลายและชาวถิ่นนั้น

- 11 จงให้ถิ่นทุรกันดารและหัวเมืองในนั้นเปล่งเสียง ทั้งชนบทที่เคदारอาศัยอยู่ จงให้ชาวศิลาร้องเพลง ให้เขาให้ร้องมาจากยอดภูเขา
- 12 จงให้เขาถวายสง่าราศีแด่พระเยโฮวาห์ และถวายสรรเสริญพระองค์ในเกาะทั้งหลาย
- 13 พระเยโฮวาห์จะเสด็จออกไปอย่างคนแก่ล้าช้า พระองค์จะทรงเร้าความหึงหวงของพระองค์ขึ้นอย่างนักรบ พระองค์จะทรงร้อง พระองค์จะทรงโห่ดัง พระองค์จะทรงมีชัยต่อศัตรูของพระองค์
- 14 เราได้นั่งอยู่นานแล้ว เราเงยบอญและร้องตนเองไว้ บัดนี้เราจะร้องออกมาเหมือนผู้หญิงกำลังคลอดบุตร เราจะสังหารผลาญและทำลายสิ้นทันที
- 15 เราจะทิ้งภูเขาและเนินให้ร้าง และให้บรรดาพืชผักบนนั้นแห้งไป เราจะให้แม่น้ำกลายเป็นเกาะ และจะให้สระแห้งไป
- 16 เราจะจูงคนตามอดไปในทางที่เขาทั้งหลายไม่รู้จัก เราจะนำเขาไปในทางทั้งหลายที่เขาไม่รู้จัก เราจะให้ความมืดข้างหน้าเขากลับเป็นสว่าง สิ่งที่ดีคือโดยตรง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราจะกระทำแก่พวกเขา และเราจะไม่ละทิ้งพวกเขา
- 17 เขาทั้งหลายจะหันกลับ และจะต้องขายหน้าอย่างที่สุด คือผู้ที่วางใจในรูปแกะสลัก ผู้ที่กล่าวแก่รูปเคารพพลั่วว่า "ท่านเป็นพระของเรา"
- 18 ท่านผู้หุนหวกเอ๋ย ฟิงซิ และท่านผู้ตามอดเอ๋ย มองซิ เพื่อท่านจะเห็นได้
- 19 ใครเป็นคนตามอด ก็ผู้รับใช้ของเรานะซิ หรือใครหุนหวกอย่างกับบุตรของเราที่เราใช้ไป ใครตามอดอย่างผู้ที่สมบูรณ์แล้ว หรือตามอดอย่างผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์
- 20 เจ้าเห็นหลายอย่าง แต่มิได้สังเกต หูของเขาเปิดแล้ว แต่เขามิได้ยิน
- 21 เพราะเห็นแก่ความชอบธรรมของพระองค์ พระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัย ที่จะเชิดชูพระราชบัญญัติและกระทำให้พระราชบัญญัตินั้นมีเกียรติ
- 22 แต่เป็นชนชาติที่ถูกขโมยและถูกปล้น เขาทุกคนติดอยู่ในรูและซ่อนอยู่ใน窟 เขาตกเป็นเหยื่อซึ่งไม่มีผู้ใดช่วยให้พ้น เป็นของริบซึ่งไม่มีผู้ใดพูดว่า "คืนซิ"
- 23 ผู้ใดในพวกเจ้าจะเจี่ยหูฟังในเรื่องนี้ ที่จะมุ่งหน้าตั้งใจฟังในอนาคต
- 24 ใครมอบยาโคบให้แก่ผู้รับ และอิสราเอลให้แก่ผู้ปล้น ไม่ให้พระเยโฮวาห์หรือ ผู้ซึ่งเราได้ทำบาปต่อ ซึ่งเขาไม่ยอมดำเนินในทางของพระองค์ และซึ่งเขามิได้เชื่อฟังพระราชบัญญัติของพระองค์
- 25 ฉะนั้นพระองค์จึงทรงหลังความโกรธจัดลงมาบนเขา และหลังจากภาพของสงคราม ทำให้เขาติดเพลิงอยู่โดยรอบ แต่เขาไม่รู้ มันไหม้เขา แต่เขามิได้เอาใจใส่

บท 43

- บัดนี้ พระเยโฮวาห์ผู้ได้สร้างท่าน โอ ยาโคบ พระองค์ผู้ได้ทรงปั้นท่าน โอ อิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า "อย่ากลัวเลย เพราะเราได้ไถ่เจ้าแล้ว เราได้เรียกเจ้าตามชื่อ เจ้าเป็นของเรา
- 2 เมื่อเจ้าลุยข้ามน้ำ เราจะอยู่กับเจ้า เมื่อข้ามแม่น้ำ น้ำจะไม่ท่วมเจ้า เมื่อเจ้าลุยไฟ เจ้าจะไม่ไหม้และเปลวเพลิงจะไม่เผาผลาญเจ้า
- 3 เพราะเราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล ผู้ช่วยให้รอดของเจ้า เราให้อียิปต์เป็นค่าไถ่ของเจ้า ให้เอธิโอเปียและเส-บาเพื่อแลกกับเจ้า
- 4 เพราะว่าเจ้าประเสริฐในสายตาของเรา เจ้าได้รับเกียรติและเรารักเจ้า เราจึงให้คนเพื่อแลกกับเจ้า และให้ชนชาติทั้งหลายเพื่อแลกกับชีวิตของเจ้า
- 5 อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า เราจะนำเชื้อสายของเจ้ามาจากตะวันออก และเราจะรวบรวมเจ้ามาจากตะวันตก
- 6 เราจะพูดกับทิศเหนือว่า 'ปล่อยเถิด' และกับทิศใต้ว่า 'อย่ายึดไว้' จงนำบรรดาบุตรชายของเรามาแต่ไกล และเหล่าธิดาของเราจากปลายแผ่นดินโลก
- 7 คือทุกคนที่เขาเรียกตามนามของเรา เพราะเราได้สร้างเขาเพื่อสง่าราศีของเรา เราได้ปั้นเขา เออ เราได้สร้างเขาไว้"
- 8 จงนำประชาชาติทั้งหลายผู้ตามอดแต่ยังมีตา ผู้ที่หุนหวกแต่เขายังมีหู ออกมา
- 9 ให้บรรดาประชาชาติประชุมพร้อมกัน และให้ชนชาติทั้งหลายชุมนุมกัน ในท่ามกลางเขามีผู้ที่แจ้งอย่างนี้ได้ และเล่าสิ่งล่วงแล้วให้เราฟังได้ ให้เขาทั้งหลายนำพยานของเขามาพิสูจน์ตัวเขา และให้เขาได้ยินและกล่าวว่า "จริงแล้ว"
- 10 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เจ้าทั้งหลายเป็นพยานของเรา และเป็นผู้รับใช้ของเราซึ่งเราได้เลือกไว้แล้ว เพื่อเจ้าจะรู้จัก

และเชื้อถือเรา และเข้าใจว่าเราเป็นผู้นั้นแหละ ก่อนหน้าเรา ไม่มีพระเจ้าใดถูกป็นขึ้น และภายหลังเราก็จะไม่มี

11 เรา เราคือพระเยโฮวาห์ และนอกจากเราไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

12 เมื่อไม่มีพระอื่นในหมู่พวกเจ้า เราจึงให้ทราบและช่วยให้รอดและพิสูจน์ให้เห็น ฉะนั้นเจ้าทั้งหลายเป็นพยานของเราว่าเราเป็นพระเจ้า" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

13 "เออ ตั้งแต่เดิมเราก็คือพระองค์นั้นอยู่ ไม่มีผู้ใดช่วยให้พ้นจากมือของเราได้ เราจะประกอบกิจใดๆ ใครจะขัดขวางกิจการนั้นได้"

14 พระเยโฮวาห์ผู้ไถ่ของเจ้า องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า "เพื่อเห็นแก่เจ้า เราจะส่งไปยังบาบิโลน และเราจะนำบรรดาขุนนางของเขาลงมา คือพวกเคลเดียในกำปั้นที่เขาทั้งหลายเคยให้ร้อง

15 เราคือพระเยโฮวาห์ องค์บริสุทธิ์ของเจ้า เป็นผู้สร้างของอิสราเอล เป็นกษัตริย์ของเจ้า"

16 พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงสร้างทางในทะเล สร้างวิถีในน้ำที่มีอาณาภาพ

17 ผู้ทรงนำรถรบและม้า กองทัพ และอานาพาออกมา เขาทั้งหลายนอนลงด้วยกันและลุกขึ้นไม่ได้ เขาทั้งหลายสูญญไปและดับเสียเหมือนไม้ตะเกียง ตรัสดังนี้ว่า

18 "อย่าจดจำสิ่งล่วงแล้วนั้น อย่าพิเคราะห์สิ่งเก่าก่อน

19 ดูเถิด เราจะกระทำการสิ่งใหม่ บัดนี้จะยกขึ้นมาแล้ว เจ้าจะไม่เห็นหรือ เราจะทำทางในถิ่นทุรกันดารและแม่น้ำในที่แห้งแล้ง

20 สัตว์ป่าในทุ่งจะให้เกียรติเรา คือมังกรและนกเค้าแมว เพราะเราให้น้ำในถิ่นทุรกันดาร ให้แม่น้ำในที่แห้งแล้ง เพื่อให้หน้าดื่มแก่ชนชาติผู้เลือกสรรของเรา

21 คือชนชาติที่เราปั้นเพื่อเราเอง เพื่อเขาจะถวายสรรเสริญเรา

22 โอ ยาโคบเอ๋ย ถึงกระนั้นก็ไม่ใช่เราที่เจ้าเรียกหา โอ อิสราเอลเอ๋ย เจ้าเหน็ดเหนื่อยเราแล้ว

23 เจ้ามิได้นำแพะแกะของเจ้ามาเป็นเครื่องเผาบูชาแก่เรา หรือให้เกียรติเราด้วยเครื่องสักการบูชาของเจ้า เรามิได้ให้เป็นภาระแก่เจ้าด้วยเรื่องเครื่องบูชา หรือให้เจ้าเหน็ดเหนื่อยด้วยเรื่องกายาน

24 เจ้ามิได้เอาเงินซื้ออ้อยให้เรา หรือให้เราพอใจด้วยไขมันของเครื่องสักการบูชาของเจ้า แต่เจ้าได้ให้เราเป็นภาระด้วยเรื่องบาปของเจ้า เจ้าให้เราเหน็ดเหนื่อยด้วยเรื่องความชั่วช้าของเจ้า

25 เรา เราคือพระองค์นั้นผู้ลบล้างความละเมิดของเจ้าด้วยเห็นแก่เราเอง และเราจะไม่จดจำบรรดาบาปของเจ้าไว้

26 จงฟื้นความให้เราฟัง ให้เรามาโต้ด้วยกัน เจ้าจงให้การมา เพื่อจะพิสูจน์ว่าเจ้าถูก

27 บิดาเดิมของเจ้าทำบาป และผู้สอนทั้งหลายของเจ้าได้ละเมิดต่อเรา

28 ฉะนั้น เราจึงถอดเจ้านายแห่งสถานบริสุทธิ์เสีย เรามอบยาโคบให้ถูกสาปแช่ง และอิสราเอลให้แก่การกล่าวหยาบซ้ำ"

บท 44

"โอ ยาโคบผู้รับใช้ของเรา อิสราเอลผู้ซึ่งเราเลือกสรรไว้ จงฟังซิ"

2 พระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้างเจ้า ผู้ทรงปั้นเจ้าตั้งแต่ในครรภ์และจะช่วยเจ้า ตรัสดังนี้ว่า "โอ ยาโคบผู้รับใช้ของเรา เยชูรูน ผู้ซึ่งเราเลือกสรรไว้ อย่างกลัวเลย

3 เพราะเราจะเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย และสาธารลงบนดินแห้ง เราจะเทวิญญาณของเราเหนือเชื้อสายของเจ้า และพรของเราเหนือลูกหลานของเจ้า

4 เขาทั้งหลายจะยกขึ้นมาท่ามกลางหญ้า เหมือนต้นไค้ข้างลำธารน้ำไหล

5 ผู้นี้จะว่า `ข้าเป็นของพระเยโฮวาห์' และอีกผู้หนึ่งจะเรียกชื่อตนเองด้วยนามของยาโคบ และอีกผู้หนึ่งจะเขียนไว้บนมือของตนว่า `ของพระเยโฮวาห์' และขนานนามสกุลของตนด้วยนามของอิสราเอล"

6 พระเยโฮวาห์ พระบรมมหากษัตริย์แห่งอิสราเอล และผู้ไถ่ของเขา พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสดังนี้ว่า "เราเป็นผู้ต้นและเราเป็นผู้ปลาย นอกจากเราแล้วไม่มีพระเจ้า

7 ใครเหมือนเรา จะปาวร้องได้ ให้เขาแจ้งให้ทราบ และให้เขาลำดับเรื่องต่อหน้าเรา ตั้งแต่เราได้สถาปนาประชาชนโบราณ และให้เขาบอกแก่เขาทั้งหลายถึงสิ่งต่างๆที่จะเป็นมาและอะไรจะเกิดขึ้นนั้น

8 อย่างกลัวเลย และอย่าขามเลย เรามิได้เล่าให้เจ้าฟังตั้งแต่ดึกดำบรรพ์และแจ้งให้ทราบแล้วหรือ และเจ้าเป็นพยานทั้งหลายของเรา มีพระเจ้าอื่นนอกเหนือเราหรือ เออ ไม่มีพระเจ้า เราไม่รู้จักเลย"

- 9 บรรดาผู้ที่ทำรูปเคารพสลักก็เป็นศูนย์ และสิ่งที่เขาปิตินั้นก็ไม่ใช่ประโยชน์ เขาเป็นพยานของเขาเอง พยานเหล่านั้นทั้งไม่เห็นและไม่รู้ เพื่อเขาจะต้องอับอาย
- 10 ใครเล่าปั้นพระหรือหล่อรูปเคารพสลักซึ่งไม่ใช่ประโยชน์อะไรเลย
- 11 ดูก่อนเพื่อนทั้งสี่ของเขาสองต้องอับอาย และช่างฝีมือนั้นก็เป้นแต่มนุษย์ ให้เขาชุมนุมกันทั้งหมด ให้เขายืนขึ้น เขาจะสยดสยอง เขาจะรับความอับอายด้วยกัน
- 12 ช่างเหล็กใช้คีมทำงานอยู่เหนือก้อนถ่าน และใช้ค้อนทุบมันด้วยแขนที่แข็งแรงของเขา เออ เขาหิวและกำลังของเขาอ่อนลง เขาไม่ได้ดื่มน้ำเลย และอ่อนเปลี้ย
- 13 ช่างไม้ซึ่งเชือกมัด เขาเอาดินสอดขีดไว้ เขาแต่งมันด้วยกบ และขีดไว้ด้วยวงเวียน เขาแต่งรูปนั้นให้เป็นรูปคน ตามความงามของคน ให้อยู่ในเรือน
- 14 เขาตัดต้นสนสีดาร์ลง เขาเลือกต้นสนฉัตรและต้นโอ๊ก และปล่อยให้มันงอกขึ้นอย่างแข็งแรงท่ามกลางต้นไม้นป่า เขาปลูกต้นเทพทาร์และฝิ่นก็เลี้ยงมัน
- 15 แล้วมนุษย์จะเอาไปเผาเสีย เขาเอามันมาส่วนหนึ่งและให้อบอุ่นตัวเขา เออ เขาก่อไฟและปิ้งขนมปัง และเขาเอามาทำพระองค์หนึ่งและนมัสการมันด้วย เออ เขาทำเป็นรูปแกะสลักและกราบรูปนั้น
- 16 เขาเผาในกองไฟครั้งหนึ่ง บนครั้งนี้เขาได้กินเนื้อ เขาย่างเนื้อและกินอิม และเขาอบอุ่นตัวของเขาด้วย แล้วว่า "อาฮา ข้าอุ่นจัง ข้าเห็นไฟแล้ว"
- 17 และที่เหลือนั้นเขาทำเป็นพระองค์หนึ่ง เป็นรูปเคารพสลักของเขา และกราบลงนมัสการรูปนั้น และอธิษฐานต่อรูปนั้นและว่า "ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้น เพราะพระองค์เป็นพระของข้าพระองค์"
- 18 เขาทั้งหลายไม่รู้ หรือเขาทั้งหลายไม่เข้าใจ เพราะตาของเขาถูกปิด เขาจึงเห็นอะไรไม่ได้ และจิตใจของเขาเขาก็ถูกปิด เขาจึงเข้าใจไม่ได้
- 19 ไม่มีใครพินิจพิเคราะห์ในใจของตนเลย และไม่มีความรู้หรือความเข้าใจ ที่จะกล่าวว่า "ข้าได้เผามันเสียส่วนหนึ่งในกองไฟ และข้าก็เอาถ่านมันมาปิ้งขนมปัง ข้าย่างเนื้อกินแล้ว และควรหรือที่ข้าจะทำส่วนที่เหลือให้เป็นสิ่งน่าเกลียดน่าชัง ควรหรือที่ข้าจะกราบลงต่อท่อนไม้ท่อนหนึ่ง"
- 20 เขากินขึ้นเถา ใจที่หลอกลวงนาเขาให้เจ็น เขาช่วยจิตใจตัวเองให้พ้นหรือพูดว่า "ไม่มีความมูสาอยู่ในมือข้างขวาของข้าหรือ" ก็ไม่ได้
- 21 โอ ยาโคบและอิสราเอลเอ๋ย จงจำสิ่งเหล่านี้ เพราะเจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา เราได้ปั้นเจ้า เจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา โอ อิสราเอลเอ๋ย เราจะไม่ลืมเจ้า
- 22 เราได้ลบล้างการละเมิดของเจ้าเสียเหมือนเมฆทึบ และลบล้างบาปของเจ้าเหมือนเมฆ จงกลับมาหาเรา เพราะเราได้ไถ่เจ้าแล้ว
- 23 โอ ฟาสะวรรคเอ๋ย จงร้องเพลงเพราะพระเยโฮวาห์ทรงกระทำการนี้ โอ ห่วงลึกของแผ่นดินโลกเอ๋ย จงโห่ร้อง โอภูเขาเอ๋ย จงร้องเป็นเพลงออกมา โอ ป่าไม้เอ๋ย และต้นไม้ทุกต้นในนั้นด้วย เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงไถ่ยาโคบ และจะทรงรับเกียรติในอิสราเอล
- 24 พระเยโฮวาห์ผู้ไถ่ของเจ้า ผู้ปั้นเจ้าตั้งแต่ในครรภ์ ตรัสดังนี้ว่า "เราคือพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงสร้างสิ่งสารพัด ผู้ทรงชิงฟาสะวรรคแต่สาฟง ผู้ทรงกางแผ่นดินโลกด้วยตัวเราเอง
- 25 ผู้กระทำให้กลางของคนมูสาไม่ซลัง และกระทำพวกโหรีให้บ่ๆบอญ ผู้หันคนฉลาดให้กลับหลัง และกระทำให้ความรู้ของเขาเขลาไป
- 26 ผู้รับรองถ้อยคำของผู้รับใช้ของพระองค์ และให้สัมฤทธิ์ผลตามแผนงานแห่งทูตของพระองค์ ผู้กล่าวถึงเยรูซาเล็มว่า 'จะมีคนอาศัยอยู่' และถึงหัวเมืองยูดาห์ว่า 'จะมีคนมาสร้างขึ้น และเราจะยกสิ่งสลักหักพังของมันขึ้น'
- 27 ผู้กล่าวแก่ที่ลี้กว่า 'จงแห่งเสีย เราจะให้แม่น้ำของเจ้าแห่ง'
- 28 ผู้กล่าวถึงไซรัสว่า 'เขาเป็นเมษบาลของเรา และเขาจะให้ความมุ่งหมายทั้งสิ้นของเราสำเร็จ' กล่าวถึงเยรูซาเล็มว่า 'จะมีคนมาสร้างเจ้าขึ้น' และถึงพระวิหารว่า 'จะวางรากฐานของเจ้า'"

บท 45

พระเยโฮวาห์ตรัสกับผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้คือไซรัส ผู้ซึ่งเราได้จับมือขวาไว้ เพื่อปราบหลายประชาชาติให้อยู่ข้างหน้าท่าน และให้ปลดปล่อยประเทศจากพันธนาการของบรรดาอัสตรีย์ ให้เปิดประตูทั้งสองที่อยู่ข้างหน้าท่านและมีให้ประตูเมืองปิด ดังนั้นว่า

- 2 "เราจะไปข้างหน้าเจ้า และปราบที่คิดให้เป็นที่ยึด เราจะทำประตูดวงสมุทรให้เป็นขึ้นๆ และตัดลูกกรงเหล็กให้ขาด
- 3 เราจะให้ทรัพย์สมบัติแห่งความมิดแก่เจ้า และชุมทรัพย์ในที่ล้นลับ เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่า คือเรา พระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ซึ่งเรียกเจ้าตามชื่อของเจ้า
- 4 เพื่อเห็นแก่ยาโคบผู้รับใช้ของเรา และอิสราเอลผู้เลือกสรรของเรา เราจึงเรียกเจ้าตามชื่อของเจ้า เราให้นามสกุลเจ้าทั้งหลายที่เจ้าไม่รู้จักเรา
- 5 เราเป็นพระเยโฮวาห์ และไม่มีอื่นใดอีก นอกจากเราไม่มีพระเจ้า เราคาดเอาเจ้า แม้เจ้าไม่รู้จักเรา
- 6 เพื่อคนจะได้รู้ตั้งแต่ที่ตะวันขึ้น และจากที่ตะวันตก ว่าไม่มีใครนอกจากเรา เราเป็นพระเยโฮวาห์ และไม่มีอื่นใดอีก
- 7 เราเป็นความสว่างและสร้างความมิด เราทำสันติภาพและสร้างวิบัติ เราคือพระเยโฮวาห์ ผู้กระทำการเหล่านี้ทั้งสิ้น
- 8 โอ ฟาสุวรรณค์เอ๋ย จงไปรยฝนมาจากเบื้องบน และให้ท้องฟ้าหลั่งความชอบธรรมลงมา ให้แผ่นดินโลกเปิดออก เพื่อความรอดจะได้งอกขึ้นมา และยังความชอบธรรมให้พลุ่งขึ้นมาด้วย เรา คือพระเยโฮวาห์ได้สร้างมัน"
- 9 วิบัติแก่ผู้ที่ขึ้นสู้กับผู้สร้างของเขา จงให้หม้อดินสู้กับบรรดาช่างปั้นหม้อแห่งแผ่นดินโลก ดินเหนียวจะพุดกับผู้ที่ปั้นมันหรือว่า "ท่านกำลังทำอะไร" หรือผลงานของท่านจะว่า "ท่านไร้มือ"
- 10 วิบัติแก่ผู้ที่พุดกับบิดาว่า "ท่านให้เกิดอะไร" หรือกับผู้หญิงว่า "เธอคลอดอะไร"
- 11 พระเยโฮวาห์ องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล ผู้สร้างของเขาตรัสดังนี้ว่า "เจ้าถามเราถึงสิ่งที่จะเกิดมีมาถึงลูกหลานของเรา และถึงการงานแห่งมือของเรา เจ้าสั่งเราเสีย"
- 12 เราสร้างแผ่นดินโลก และเนรมิตมนุษย์บนนั้น เราเอง มือของเราซึ่งฟาสุวรรณค์ และเราบัญญัติชาววิวารทั้งสิ้นของมัน
- 13 ด้วยความชอบธรรมเราได้เราท่าน และเราจะกระทำทางทั้งสิ้นของท่านให้ตรง ท่านจะสร้างนครของเรา และให้พวกเชลยของเราเป็นอิสระ ไม่ใช่เพื่อสินจ้างหรือเพื่อสินบน" พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ
- 14 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "ผลแรงงานของอียิปต์และสินค้ำกำไรของเอธิโอเปีย และคนเสบา คนร่างสูงจะมาหาเจ้า และจะเป็นของเจ้า เขาจะติดตามเจ้า เขาจะติดตามมาหาและกราบไหว้เจ้า เขาจะวิงวอนเจ้าว่า `พระเจ้าอยู่กับท่านแน่ และไม่มีอื่นใดอีก ไม่มีพระเจ้าอื่น'"
- 15 แท้จริงพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงซ่อนพระองค์ ซ้ำแต่พระเจ้าแห่งอิสราเอล พระผู้ช่วยให้รอด
- 16 เขาทุกคนต้องอับอายและขายหน้า ผู้สร้างรูปเคารพก็อดสู่ไปด้วยกัน
- 17 แต่อิสราเอลนั้นพระเยโฮวาห์ทรงช่วยให้รอด ด้วยความรอดเนื่องในนิยต์ เจ้าจะไม่ต้องอับอายหรือขายหน้าตลอดไปเป็นนิยต์
- 18 เพราะพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงสร้างฟาสุวรรณค์ พระเจ้าเองทรงปั้นแผ่นดินโลกและทำมันไว้ พระองค์ทรงสถาปนามันไว้ พระองค์มิได้ทรงสร้างมันไว้ให้ยุ่งเหยิง พระองค์ทรงปั้นมันไว้ให้มีคนอาศัย ตรัสดังนี้ว่า "เราคือพระเยโฮวาห์ และไม่มีอื่นใดอีก
- 19 เรามีได้พุดในที่ล้นลับ ในที่มิดแห่งแผ่นดินโลก เรามีได้กล่าวแก่เชื้อสายของยาโคบว่า `จงแสวงเราในที่ยุ่งเหยิง' เราคือพระเยโฮวาห์พุดความชอบธรรม เราแจ้งสิ่งที่ถูกต้องให้ทราบ
- 20 จงชุมนุม และมา มาให้ใกล้กันเข้า คือเจ้าทั้งหลายผู้รอดพ้นแห่งบรรดาประชาชาติ เขาทั้งหลายไม่มีความรู้ คือผู้ที่ยกรูปเคารพสลักไม้ของเขาไป และอธิษฐานต่อพระซึ่งช่วยเขาให้รอดไม่ได้
- 21 จงแจ้งเรื่องและนำเข้ามาใกล้ เออ ให้เขาทั้งหลายปรึกษาหารือกัน ใครเล่าสิ่งนี้ให้ฟังนมนานแล้ว ใครแจ้งให้ทราบมาตั้งแต่เก่าก่อน ไม่ใช่เราหรือ คือพระเยโฮวาห์ นอกจากเราไม่มีพระเจ้าอื่นเลย พระเจ้าผู้ชอบธรรมและพระผู้ช่วยให้รอด ไม่มีอื่นใดนอกเหนือเรา
- 22 มวลมนุษย์ทั่วแผ่นดินโลกเอ๋ย จงหันมาหาเราและรับการช่วยให้รอด เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดอีก
- 23 เราได้บัญญัติโดยตัวเราเอง ถ้อยคำได้ออกไปจากปากของเราด้วยความชอบธรรมซึ่งจะไม่กลับว่า `หว่าเขาทุกหว่าเขาจะต้องคุกกราบลงต่อเรา และลั่นทุกลั่นจะต้องปฏิญาณต่อเรา'
- 24 แนนอนผู้หนึ่งจะพุดว่า `ในพระเยโฮวาห์ข้ามีความชอบธรรมและอนุภาพ' มนุษย์ทั้งหลายจะมาหาพระองค์ บรรดาผู้ที่แค้นเคืองต่อพระองค์จะอับอายขายหน้า
- 25 เชื้อสายทั้งสิ้นของอิสราเอลจะชอบธรรมและสดุดีภูมิในพระเยโฮวาห์"

- "**พระเบลก็เลื่อนลง พระเนโบก็ทรุดลง ปฏิมากรของพระนี้อยูบนสัตว์และวัว สิ่งเหล่านี้ที่เจ้าหามอยู่ก็มาบรรทุกเป็นภาระ บนหลังสัตว์ที่เหน็ดเหนื่อย
- 2** มันทรุดลงและมันเลื่อนลงด้วยกัน มันช่วยป้องกันภาระนั้นไม่ได้ มันเองก็ตกไปเป็นเชลย
- 3** โอ วงศ์วานของยาโคบเอ๋ย จงฟังเรา คือบรรดาคนที่เหลืออยู่ในวงศ์วานของอิสราเอล ผู้ซึ่งเรารู้มาตั้งแต่กำเนิด ชูมาตั้งแต่ในครรภ์
- 4** จนกระทั่งเจ้าแก่ เราก็คือพระองค์นั้น เราจะอุ้มเจ้าจนเจ้าถึงम्मหงอก เราได้สร้าง เราจะชูไว้ เราจะอุ้มและเราจะช่วยให้พ้น
- 5** เจ้าจะเทียบเราและทำให้เราให้เท่ากับผู้ใด และเปรียบเรา ว่าเราเหมือนกัน
- 6** บรรดาผู้ที่โกยทองคำออกจากใต้และชั่งเงินในตาชั่ง จ้างช่างทองคนหนึ่ง และเขาก็ทำให้เป็นพระ แล้วเขาทั้งหลายก็กราบลง เออ นมัสการเลย
- 7** เขาทั้งหลายเอารูปนั้นใส่บา เขาหามไป เขาตั้งไว้ประจำที่ รูปนั้นก็อยู่ที่นั่น รูปนั้นไปจากที่ไม่ได้ แม้ผู้ใดจะมาร้องขอ รูปนั้นก็ไม่ตอบ หรือช่วยเขาให้รอดจากความยากลำบากของเขาได้
- 8** จำชื่อนี้ไว้และจงเป็นลูกผู้ชายแท้ เจ้าผู้ละเมิดทั้งหลาย จงนึกไว้ในใจ
- 9** จงจำสิ่งล่วงล้ำในสมัยก่อนไว้ เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดอีก เราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดเหมือนเรา
- 10** ผู้แจ้งตอนจบให้ทราบตั้งแต่เริ่มต้น และแจ้งถึงสิ่งที่ยังไม่ได้ทำเลย ให้ทราบตั้งแต่กาลโบราณกล่าวว่า 'แผนงานของเราจะยั่งยืน และเราจะกระทำให้ความประสงค์ของเราสำเร็จทั้งสิ้น'
- 11** เรียกเหยี่ยวมาจากตะวันออก คือเรียกชายที่ทำตามแผนงานของเราจากเมืองไกล เออ เราพูดแล้ว และเราจะให้เป็นไป เรามุ่งแล้ว และเราจะกระทำด้วย
- 12** เจ้าผู้จิตใจตื้อตึง เจ้าผู้ห่างไกลจากความชอบธรรม จงฟังเราสิ
- 13** เราจะหาความชอบธรรมของเรามาใกล้ มันจะไม่ไกลเลย และความรอดของเราจะไม่รอช้า เราจะใส่ความรอดที่ศิโยน เพื่ออิสราเอล สงาราศีของเรา"

บท 47

- โ**ธิดาพรหมจารีแห่งบาบิโลนเอ๋ย จงลงมานั่งในผงคลี โธธิดาแห่งชาวเคลเดียเอ๋ย จงนั่งลงบนพื้นดิน ไม่มีบัลลังก์ เพราะเขาจะไม่เรียกเจ้าอีกว่า แม่เนื้ออ่อนนุ่มเนื้อละเอียด
- 2** จับโมเซา โมเปียงซี เอาผ้าคลุมหน้าของเจ้าออกเสีย ถอดเสื้อคลุมของเจ้าเสีย ไม่ต้องคลุมขาของเจ้า ลุยน้ำไป
- 3** เจ้าจะต้องถูกเปลือยและเขาจะเห็นความอายของเจ้า เราจะทำการแก้แค้น และเราจะไม่พบเจ้าอย่างมนุษย์
- 4** พระผู้ไถ่ของเรา พระนามของพระองค์คือ พระเยโฮวาห์จอมโยธา ทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล
- 5** โธธิดาแห่งชาวเคลเดียเอ๋ย นั่งเงียบบ่ และจงเข้าไปในความมิด เพราะเขาจะไม่เรียกเจ้าอีกว่า นางพญาแห่งราชอาณาจักรทั้งหลาย
- 6** เรารู้ว่าต่อชนชาติของเรา เราทำให้มรดกของเราเป็นมลทิน เรามอบเขาไว้ในมือของเจ้า เจ้ามิได้แสดงความกรุณาต่อเขา เจ้าวางแอกอย่างหนักไว้บนปากของคนชรา
- 7** เจ้าว่า "ข้าจะเป็นนางพญาเป็นนิตย์" เจ้าจึงมิได้เอาเรื่องเหล่านี้เป็นที่สอนใจ หรือจดจำบันปลายของเรื่องเหล่านี้ไว้
- 8** ฉะนั้น เจ้าผู้รักความเพลิดเพลิน จงฟังเรื่องนี้ คือผู้หนึ่งอย่างไร้กังวล ผู้คิดในใจของตนว่า "ข้านี้แหละ และไม่มีผู้ใดอื่นอีก ข้าจะไม่นั่งอยู่เป็นแม่ม่าย หรือรู้จักที่จะพรากจากลูก"
- 9** ทั้งสองเรื่องนี้จะมาถึงเจ้าในขณะเดียวกันในวันเดียว คือความที่ต้องพรากจากลูกและความที่เป็นแม่ม่าย จะมาถึงเจ้าอย่างเต็มขนาดทั้งที่มีวิทยาคมเป็นอันมาก และอาณาพลาใหญ่ยิ่งในเวทมนตร์ของเจ้า
- 10** ด้วยว่าเจ้ารู้สึกมั่นคงอยู่ในความชั่วของเจ้า เจ้าว่า "ไม่มีผู้ใดเห็นข้า" สติปัญญาของเจ้าและความรู้ของเจ้า ทำให้เจ้าเงินไป และเจ้าจึงว่าในใจของเจ้าว่า "ข้านี้แหละ และไม่มีผู้ใดอื่นอีก"
- 11** ฉะนั้นความชั่วร้ายจะมาเหนือเจ้า ซึ่งเจ้าจะไม่รู้ว่ามันขึ้นมาจากไหน ความเลวร้ายจะตกใส่เจ้า ซึ่งเจ้าจะไม่สามารถถอยถอนได้ และความพินาสจะมาถึงเจ้าทันทีทันใด ซึ่งเจ้าไม่รู้เรื่องเลย
- 12** จงตั้งมั่นอยู่ในเวทมนตร์ของเจ้า และวิทยาคมเป็นอันมากของเจ้า ซึ่งเจ้าทำมาหนักหนาตั้งแต่สาว ๆ ชะรอยมันจะเป็นประโยชน์แก่เจ้าได้ ชะรอยเจ้าจะมีชัย
- 13** เจ้าเหน็ดเหนื่อยกับที่ปรึกษาเป็นอันมากของเจ้า ให้เขาลุกขึ้นออกมาและช่วยเจ้าให้รอด คือบรรดาผู้ที่แบ่งฟ้า

สวรรค์และเฟงดูดวงดาว ผู้ซึ่งทำนายให้เจ้าในวันขึ้นค่ำว่า จะเกิดอะไรขึ้นแก่เจ้า

14 ดูเถิด เขาจะเป็นเหมือนตอข้าว ไฟจะเผาผลาญเขา เขาจะช่วยตัวเองให้พ้นจากกำลังของเปลวเพลิงไม่ได้ นี่ไม่ใช่ถ่านที่จะให้ใครอุ่น ไม่ใช่ไฟที่จะให้ใครผิง

15 บรรดาที่เจ้าทำงานด้วยกันนั้นจะเป็นเช่นนี้แก่เจ้า ผู้ซึ่งคำมากับเจ้าตั้งแต่สาว ๆ เขาต่างจะพเนจรไปมาในทางของเขาเอง ไม่มีผู้ใดจะช่วยเจ้าให้รอดได้

บท 48

ฟังข้อนี้สิ โอ วงศ์วานของยาโคบเอ๋ย ผู้ซึ่งเขาเรียกด้วยนามของอิสราเอล และผู้ซึ่งออกมาจากน้ำฟุ้งหลายของยูดาส ผู้ซึ่งปฏิญาณในพระนามของพระเยโฮวาห์ และกล่าวถึงพระเจ้าของอิสราเอล แต่มีใจด้วยสัจจะและความชอบธรรม

2 เพราะเขาขนานนามของเขาเองตามนครบิสุทธี และฟังอาศัยพระเจ้าของอิสราเอล พระนามของพระองค์ว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธา

3 "สิ่งล่วงแล้วเราได้แจ้งให้ทราบแต่เก่าก่อน เออ มันไปจากปากของเรา และเราได้เล่าให้ฟังทั่วแล้ว ในทันใดนั้นเราก็ได้กระทำและก็เป็นไปตามนั้น

4 เพราะเรารู้ยู่ว่าเจ้าคือด้านและคอของเจ้าก็คือเอ็นเหล็ก และหน้าผากของเจ้าเป็นทองสัมฤทธิ์

5 เราก็อ้างเรื่องเหล่านั้นแก่เจ้าให้ทราบตั้งแต่เก่าก่อน ก่อนที่มันจะเกิดขึ้นเราก็คงได้ทำให้เจ้าฟังแล้ว เกรงเจ้าจะว่า 'รูปเคารพของข้ากระทำเอง รูปเคารพสลักและรูปเคารพหล่อของข้าบัญชามันมา'

6 เจ้าได้ยินแล้ว จงคอยดูสิ่งทั้งปวงนี้ และเจ้าจะไม่แจ้งให้ทราบหรือ ตั้งแต่เวลานี้ไปเราเล่าสิ่งใหม่ให้เจ้าฟัง เป็นสิ่งที่ปิดซ่อนไว้ซึ่งเจ้าไม่รู้

7 เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นใหม่ ไม่ใช่ตั้งแต่เก่าก่อน ก่อนวันนั้นเจ้าไม่เคยได้ยินถึง เกรงเจ้าจะพูดว่า 'ดูเถิด เรารู้แล้ว'

8 เออ เจ้าไม่เคยได้ยิน เออ เจ้าไม่เคยรู้ เออ ตั้งแต่เวลานั้นหูของเจ้ายังไม่เปิด เพราะเรารู้ว่าเจ้าจะประพฤติด้อย่างทรยศหนัก และรู้ว่า ตั้งแต่กำเนิดเขาเรียกเจ้าว่า ผู้ละเมิด

9 เพราะเห็นแก่นามของเรา เราจะห่มห่อเหี่ยวความกริ้วของเราไว้ เพราะเห็นแก่ความสรรเสริญของเรา เราจะระงับไว้เพื่อเจ้า เพื่อเราจะมีได้สดเจ้าออกไปเสีย

10 ดูเถิด เราได้คลุ้งเจ้าแล้ว แต่ไม่ใช่ด้วยเงิน เราได้เลือกสรรเจ้าในเตาของความทุกข์ใจ

11 เราจะกระทำเช่นนั้นเพราะเห็นแก่เราเอง เพราะเห็นแก่เราเอง เพราะนามของเราจะถูกเหยียดหยามอย่างไรได้สงราศีของเรา เราจะไม่ให้ใครอื่น

12 ฟังเราสิ โอ ยาโคบเอ๋ย และอิสราเอล ผู้ซึ่งเราเรียก เราคือพระองค์ที่เดียว เราเป็นต้นและเราเป็นปลายด้วย

13 เออ มือของเราได้วางรากฐานแผ่นดินโลก และมือขวาของเราได้กางฟ้าสวรรค์ออก เมื่อเราเรียกมัน มันก็ออกมาอยู่ด้วยกัน

14 เจ้าทั้งปวง จงชุมนุมกันและคอยฟัง ผู้ใดในท่ามกลางพวกนั้นได้ประกาศสิ่งเหล่านี้ พระเยโฮวาห์ทรงรักท่าน ท่านจะกระทำตามพระทัยของพระองค์ตอบบิโลน และพระกรของพระองค์จะต่อสู้กับชาวเคลเดีย

15 เรา นี่เราเองได้พูด เออ เราได้เรียกท่าน เราได้นำท่านมา และท่านจะจำเริญในทางของท่าน

16 จงเข้ามาใกล้เรา ฟังเรื่องนี้ ตั้งแต่เริ่มต้นเราได้พูดในที่ลับ ตั้งแต่มันเกิดมา เราก็คงได้อยู่ที่นั่นแล้ว" และบัดนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าและพระวิญญาณของพระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามา

17 พระเยโฮวาห์ ผู้ไถ่ของเจ้า องค์บิสุทธีของอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า "เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้สั่งสอนเจ้าเพื่อประโยชน์ของเจ้า ผู้นำเจ้าในทางที่ควรเจ้าจะไป

18 โอ ถ้าเจ้าได้เชื่อฟังบัญญัติของเราแล้ว ความสุขสมบูรณ์ของเจ้าจะเป็นเหมือนแม่น้ำ และความชอบธรรมของเจ้าจะเป็นเหมือนคลื่นทะเล

19 เชื้อสายของเจ้าจะเป็นเหมือนทรายเช่นกัน และลูกหลานจากบั้นเอวของเจ้าเหมือนเม็ดทราย ชื่อของเขาส่งไม่ถูกตัดออกเลย หรือถูกทำลายเสียจากหน้าเรา"

20 จงไปเสียจากบิโลน จงหนีออกจากคนเคลเดีย จงประกาศข้อนี้ด้วยเสียงร้องเพลง จงเล่าให้ฟัง จงส่งออกไปถึงสุดปลายแผ่นดินโลก ว่า "พระเยโฮวาห์ทรงไถ่ยาโคบผู้รับใช้ของพระองค์แล้ว"

21 เมื่อพระองค์ทรงนำเขาทั้งหลายไปทางทะเลทราย เขาก็มิได้กระหาย พระองค์ทรงกระทำให้น้ำไหลจากศิลาเพื่อเขา พระองค์ทรงฝ่าหินและน้ำก็ทะลักออกมา

22 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ไม่มีสันติสุข แก่คนชั่ว"

บท 49

โอ เกาะทั้งหลายเอ๋ย จงฟังข้าพเจ้า เจ้าชนชาติทั้งหลายแต่ไกลเอ๋ย จงฟัง พระเยโฮวาห์ทรงเรียกข้าพเจ้าตั้งแต่ในครรภ์ พระองค์ทรงกล่าวถึงชื่อข้าพเจ้าตั้งแต่อยู่ในท้องมารดาข้าพเจ้า

2 พระองค์ทรงทำปากของข้าพเจ้าเหมือนดาบคม พระองค์ทรงซ่อนข้าพเจ้าไว้ในร่มพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงทำข้าพเจ้าให้เป็นลูกศรชัศม์ พระองค์ทรงซ่อนข้าพเจ้าไว้ในสายในแง่ของพระองค์

3 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "เจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา โอ อิสราเอล ซึ่งเราจะได้รับเกียรติในเจ้า"

4 แต่ข้าพเจ้าว่า "ข้าพเจ้าได้ทำงานเปล่าดาย ข้าพเจ้าเปลืองแรงของข้าพเจ้าเปล่าๆ อนิจจัง แต่แน่ละ ความยุติธรรมอันควรตกแก่ข้าพเจ้าอยู่กับพระเยโฮวาห์ และงานของข้าพเจ้าอยู่กับพระเจ้าของข้าพเจ้า"

5 และบัดนี้พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงปั้นข้าพเจ้าตั้งแต่ในครรภ์ให้เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อจะนำยาโคบกลับมาหาพระองค์ก็ ตรัสว่า "ถึงแม้อิสราเอลจะไม่ถูกรวบรวมเข้ามา ข้าพเจ้าก็ยังได้รับเกียรติในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงเป็นกำลังของข้าพเจ้า"

6 พระองค์ตรัสว่า "ซึ่งเจ้าจะเป็นผู้รับใช้ของเรา เพื่อจะยกบรรดาตระกูลของยาโคบขึ้น เพื่อจะให้อิสราเอลที่เหลืออยู่กลับสู่สภาพดีนั้น ดูเป็นการเล็กน้อยเกินไป เราจะมอบให้เจ้าเป็นความสว่างแก่บรรดาประชาชาติ เพื่อความรอดของเราจะถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลกทางเจ้า"

7 พระเยโฮวาห์ ผู้ไถของอิสราเอลและองค์บริสุทธิ์ ตรัสแก่ผู้ที่คนดูหมิ่นและแก่ผู้ที่ประชาชาติรังเกียจ ผู้เป็นผู้รับใช้ของผู้ครอบครองทั้งหลาย ดังนี้ว่า "กษัตริย์ทั้งหลายจะทอดพระเนตรและทรงลุกขึ้น บรรดาเจ้านายจะกราบลง เพราะเหตุพระเยโฮวาห์ผู้สัจย์ชื่อ องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล จะทรงเลือกสรรเจ้า"

8 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "ในเวลาอันชอบ เราได้ฟังเจ้า ในวันแห่งความรอด เราได้ช่วยเจ้า เราจะรักษาเจ้าไว้ และมอบให้เจ้าเป็นพันธสัญญาของมนุษยชาติ เพื่อสถาปนาแผ่นดิน เพื่อเป็นเหตุให้ได้รับมรดกที่ร้างเปล่านั้น

9 เพื่อเจ้าจะกล่าวแก่ผู้ถูกจำจองว่า 'ออกไปเถิด' ต่อบรรดาผู้ที่อยู่ในความมืดว่า 'จงปรากฏตัว' เขาทั้งหลายจะเลี้ยวชีวิตตามทาง และตามที่สูงทั้งหลายจะเป็นที่พำนักของเขา

10 เขาทั้งหลายจะไม่หิวหรือกระหาย ความร้อนหรือดวงอาทิตย์จะไม่ทำลายเขา เพราะพระองค์ซึ่งเมตตาเขาจะทรงนำเขาไป และจะนำเขาไปตามน้ำพุ

11 เราจะทำภูเขาของเราทั้งหมดเป็นทางเดิน และทางหลวงของเราจะสูง

12 ดูเถิด พวกเหล่านี้จะมาจากเมืองไกล และดูเถิด บ้างมาจากเหนือและจากตะวันตก และบ้างมาจากแผ่นดินสวเน"

13 โอ ฟาสุวรรณเอ๋ย จงร้องเพลง โอ แผ่นดินโลกเอ๋ย จงลั่นโลดเถิด โอ ภูเขาเอ๋ย จงเปรมปรีดิ์ร้องเพลง เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงเล่าโลมชนชาติของพระองค์แล้ว และจะทรงเมตตาแก่คนของพระองค์ ผู้ที่ถูกข่มใจ

14 แต่ศิโยนกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ได้ทรงละทิ้งข้าพเจ้าแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงลืมข้าพเจ้าเสียแล้ว"

15 ผู้หญิงจะลืมบุตรที่ยังกินนมของนาง และจะไม่เมตตาบุตรชายจากครรภ์ของนางได้หรือ "แม้ว่าคนเหล่านี้ยังลืมได้ กระนั้นเราก็จะไม่ลืมเจ้า

16 ดูเถิด เราได้สลักเจ้าไว้บนฝ่ามือของเรา กำแพงเมืองของเจ้าอยู่ต่อหน้าเราเสมอ

17 ลูกหลานของเจ้าก็จะเร่งรีบ ผู้ทำลายเจ้าและบรรดาผู้ที่ทำให้เจ้าถูกทิ้งร้างก็จะออกไปจากเจ้า

18 จงเงยหน้าเงยตาขึ้นดูรอบๆ เขาทั้งหลายข่มขู่กัน เขาทั้งหลายมาหาเจ้า" พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เรามีชีวิตอยู่ตราบใด เจ้าจะสวมเขาทั้งหลายไว้หมดอย่างเครื่องอาภรณ์ เจ้าจะผูกเขาไว้อย่างเจ้าสาวประดับอาภรณ์

19 เพราะว่าผู้ที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและที่รกร้างของเจ้า และแผ่นดินที่ถูกทำลายของเจ้าจะแคบเกินไปด้วยเหตุมิชชา เมืองอยู่กันมาก และคนทั้งหลายที่กลืนเจ้าจะอยู่ห่างไกล

20 เด็กที่เกิดแก่เจ้าหลังจากถูกเสียไปแล้ว จะพูดที่หูของเจ้าอีกว่า 'ที่นี่แคบเกินไปสำหรับฉันแล้ว จงหาที่ให้ฉันอยู่'

21 แล้วเจ้าจะกล่าวในใจของเจ้าว่า 'ใครหนอได้ให้กำเนิดคนเหล่านี้แก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าสูญเสียลูกๆ ไปแล้ว และข้าพเจ้าก็โดดเดี่ยว ถูกกวาดไปเป็นเชลยและย้ายไปโน่นมานี้ แต่ใครหนอข่มขู่คนเหล่านี้ ดูเถิด ข้าพเจ้าถูกทิ้งอยู่ตามลำพัง แล้วคนเหล่านี้มาจากไหนกัน"

22 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า "ดูเถิด เราจะยกมือของเราไว้กับบรรดาประชาชาติ และยกสัญญาณของเรา

ต่อชนชาติทั้งหลาย และเขาทั้งหลายจะอุ้มบรรดาบุตรชายของเจ้ามา และบรรดาบุตรสาวของเจ้านั้น เขาจะใส่บาบแบกมา

23 บรรดาภักษัตริย์จะเป็นพ่อเลี้ยงของเจ้า และพระราชินีทั้งหลายจะเป็นแม่เลี้ยงของเจ้า เขาเหล่านั้นจะก้มหน้าลงถึงดินกราบเจ้า เขาจะเลี้ยผงคลีที่เท้าของเจ้า แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ ผู้ที่รอคอยเราจะไม่ประสบความอาย"

24 จะเอาเหยื่อไปจากผู้มีกำลัง หรือจะช่วยเชลยของผู้ชอบธรรมให้พ้นได้หรือ

25 แน่นอนละ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า "แม่เชลยของผู้มีกำลังก็ต้องเอาไป และเหยื่อของผู้ยากลำบากก็ต้องช่วยให้พ้น เพราะเราจะต่อสู้กับผู้ต่อสู้เจ้า และจะช่วยบุตรของเจ้าให้รอด

26 เราจะให้ผู้บีบบังคับเจ้ากินเนื้อของตนเอง และเขาจะเมาโลหิตของเขาเองเหมือนเมาเหล้าองุ่น แล้วเนื้อหนังทั้งปวงจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเจ้า และพระเจ้าผู้ไถ่ของเจ้า องค์อานาภาพของยาโคบ"

บท 50

พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า "หนังสือหย่าของแม่เจ้า ผู้ซึ่งเราได้ไล่ไปเสียนั้น อยู่ที่ไหนเล่า หรือเจ้านั้นของเราคนไหนเล่าที่เราได้ขายตัวเจ้าไป ดูกูเกิด เพราะความชั่วช้าของเจ้า เจ้าจึงถูกขาย และเพราะความละเมิดของเจ้า แม่ของเจ้าจึงถูกไล่ไป

2 ทำไมนะ เมื่อเรามาจึงไม่มีใครเลย เมื่อเราร้องเรียกจึงไม่มีใครตอบ มือของเราสิ้น ไม้ไม่ได้หรือ และเราไม่มีกำลังที่จะช่วยให้พ้นหรือ ดูกูเกิด เราให้หน้าทะเลแห้งด้วยการขนาบของเรา เรากระทำให้แม่น้ำเป็นถิ่นทุรกันดาร ปลาของแม่น้ำนั้นก็เหิมนเพราะขาดน้ำ และตายเพราะกระหาย

3 เราหม่ฟ้าสวรรค์ไว้ด้วยความดำมืด และเอาผ้ากระสอบมาคลุม"

4 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ประทานให้ข้าพเจ้ามีล้นของบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงสอน เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้ที่จะกลัวผู้ที่เหน็ดเหนื่อยไว้ด้วยถ้อยคำ ทุกๆเช้าพระองค์ทรงปลุก ทรงปลุกหูของข้าพเจ้าเพื่อให้ฟังอย่างผู้ที่พระองค์ทรงสอน

5 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ทรงเบิกหูข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ไม่ตื้อตัน ข้าพเจ้าไม่หันกลับ

6 ข้าพเจ้าหันหลังให้แก่ผู้ที่โเบยตีข้าพเจ้า และหันแก้มให้แก่คนที่ดิงเคราข้าพเจ้าออก ข้าพเจ้าไม่หนีหน้าจากความอายแก่การถ่มน้ำลายรด

7 เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงช่วยข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงจะไม่ขายหน้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงตั้งหน้าของข้าพเจ้าอย่างหินเหล็กไฟ และข้าพเจ้าทราบว่าข้าพเจ้าจะไม่ได้อาย

8 พระองค์ผู้ทรงแก้แทนข้าพเจ้าก็อยู่ใกล้ ใครจะสู้คดีกับข้าพเจ้า ก็ให้เรายืนอยู่ด้วยกัน ใครเป็นปฏิปักษ์ของข้าพเจ้า ก็ให้เขามาใกล้ข้าพเจ้า

9 ดูกูเกิด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงช่วยข้าพเจ้า ใครจะกล่าวโทษข้าพเจ้าว่ามีความผิด ดูกูเกิด บรรดาเขาทุกคนจะร่อยหรอไปเหมือนอย่างเสื้อผ้า ตัวมอดจะกินเขาเหล่านั้นเสีย

10 ใครบ้างในพวกเจ้าเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ และเชื่อฟังเสียงของผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ดำเนินในความมืด และไม่มีแสงสว่าง จงให้เขาวางใจในพระนามพระเยโฮวาห์ และพึ่งอาศัยพระเจ้าของเขา

11 ดูกูเกิด เจ้าทั้งสี่คนผู้ก่อไฟ ผู้เอาดุ้นไฟลาดตัวเจ้าไว้ จงเดินด้วยแสงไฟของเจ้า และด้วยแสงดุ้นไฟซึ่งเจ้าได้ก่อ เจ้าจะได้รับการบอกลักษณะจากมือของเรา คือเจ้าจะต้องนอนลงด้วยความเศร้าโศก

บท 51

"จงฟังเราสิ เจ้าทั้งหลายผู้ติดตามความชอบธรรม เจ้าผู้แสวงหาพระเยโฮวาห์ จงมองดูหินซึ่งได้ทรงสกัดตัวเจ้ามา และจงมองดูบ่อหินซึ่งทรงขุดเอาตัวเจ้าทั้งหลายมา

2 จงมองอับราฮัมบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลาย และดูซาร่าห์ผู้คลอดเจ้า เพราะเมื่อมีเขาอยู่แต่คนเดียว เราได้ร้องเรียกเขา และเราอวยพรเขา และกระทำให้เป็นคนมากมาย

3 เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงเล่าโลมศิโยน พระองค์จะทรงเล่าโลมที่ทั้งร่างทั้งสิ้นของเธอ และจะทำถิ่นทุรกันดารของเธอเหมือนสวนเอเดน และทะเลทรายของเธอเหมือนอุทยานของพระเยโฮวาห์ จะพบความชื่นบานและความยินดีในเธอ ทั้งการไถ่บาปและเสียงเพลง

4 ชนชาติของเราเอ๋ย จงฟังเสียงของเรา ชาติของเราเอ๋ย จงเงี่ยหูฟังเรา เพราะราชบัญญัติจะออกไปจากเรา และความยุติธรรมจะออกไปเป็นความสว่างของชนชาติทั้งหลาย

- 5 ความชอบธรรมของเราใกล้เข้ามาแล้ว และความรอดของเราได้ออกไปแล้ว แขนของเราจะพิพากษาชนชาติทั้งหลาย เกาะทั้งหลายจะรอคอยเรา และเขาจะหวังคอยแขนของเรา
- 6 จงแหงนตาดูฟ้าสวรรค์ และมองดูโลกเบื้องล่าง เพราะว่าฟ้าสวรรค์จะศูนย์สั่นไปเหมือนควัน และแผ่นดินโลกจะร่อยหรอไปเหมือนอย่างเสื้อผ้า และเขาทั้งหลายผู้อาศัยอยู่ในนั้นจะตายไปเหมือนกัน แต่ความรอดของเราจะอยู่นิรันดร์ และความชอบธรรมของเราจะไม่สิ้นสุดเลย
- 7 จงฟังเรา เจ้าทั้งหลายผู้รู้ถึงความชอบธรรม ชนชาติซึ่งราชบัญญัติของเราอยู่ในใจ อย่ากลัวการตำหนิของมนุษย์ และอย่าวิตกต่อการกล่าวหาของข้าของเขา
- 8 เพราะว่าตัวมอดจะกินเขาเหมือนกินเสื้อผ้า และตัวหนอนจะกินเขาเหมือนกินขนแกะ แต่ความชอบธรรมของเราจะอยู่นิรันดร์ และความรอดของเราจะอยู่ตลอดทุกชั่วอายุ
- 9 ข้าแต่พระกรของพระเยโฮวาห์ จงตื่นเถิด ตื่นเถิด จงสวมกำลัง จงตื่นอย่างสมัยโบราณในชั่วอายุนานมาแล้ว ท่านไม่ใช่หรือที่ฟืนราหับ และทำให้พญานาคได้รับบาดเจ็บ
- 10 ท่านไม่ใช่หรือที่ทำให้ทะเลแห้งไป คือน้ำของมหาสมุทรใหญ่ด้วย ซึ่งท่าที่ลึกของทะเลให้เป็นหนทาง เพื่อให้ผู้ที่ได้ไถ่ไว้แล้วเดินผ่านไป
- 11 ฉะนั้นผู้ที่ไถ่ไว้แล้วของพระเยโฮวาห์จะกลับ และร้องเพลงมาسیโยน ความชื่นบานเป็นนิรันดร์จะอยู่บนศิรชะของเขา เขาจะได้รับความชื่นบานและความยินดี ความโศกเศร้าและการไว้ทุกข์จะหนีไปเสีย
- 12 เรา คือเราเอง ผู้เล้าโลมเจ้า เจ้าเป็นผู้ใดเล่าที่กล้ำมนุษย์ผู้ซึ่งต้องตาย คือกลัวบุตรของมนุษย์ซึ่งถูกทำให้เหมือนหญ้า
- 13 และที่ได้ลิ้มพระเยโฮวาห์ผู้สร้างของตนเสีย ผู้ทรงซึ่งฟ้าสวรรค์และวางรากฐานของแผ่นดินโลก และที่กล้ำอยู่เรื่อยไปตลอดวัน เพราะความเกรี้ยวกราดของผู้บีบบังคับ เมื่อเขาตั้งตัวเขาที่จะทำลาย และความเกรี้ยวกราดของผู้บีบบังคับอยู่ที่ไหนเล่า
- 14 ผู้ใดที่เป็นเชลยเร่งรีบเพื่อจะได้รับการปลดปล่อย เพื่อเขาจะไม่ตายในหลุม ทั้งอาหารของเขาจะไม่ขาด
- 15 เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้แบ่งแยกทะเลและคลื่นก็คะนอง พระนามของพระองค์คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา
- 16 และเราได้ใส่ถ้อยคำของเราในปากของเจ้า และซ่อนเจ้าไว้ในร่มมือของเรา ซึ่งตั้งฟ้าสวรรค์ และวางรากฐานของแผ่นดินโลก และกล่าวแก่ศิโยนว่า "เจ้าเป็นชนชาติของเรา"
- 17 โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย จงปลุกตัวเอง จงปลุกตัวเอง จงยืนขึ้นเถิด เจ้าผู้ได้ดื่มจากพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ ซึ่งถ้วยแห่งพระพิโรธของพระองค์ ผู้ได้ดื่มถึงตะกอน ซึ่งถ้วยแห่งความโศกเศร้า และดูดมนั่นออก
- 18 ในบรรดาบุตรชายที่นางคลอดมาก็ไม่มีผู้ใดนาง ในบรรดาบุตรชายที่นางชุบเลี้ยงมาก็ไม่มีใครจู๋มือนาง
- 19 สองสิ่งนี้ได้มาถึงเจ้า ผู้ใดเล่าจะเศร้าโศกเสียใจเพื่อเจ้า ได้แก่การล้างผลาญและการทำลาย การกันดารอาหารและดาบ
- 20 บุตรชายของเจ้าสลบไปแล้ว เขาอนอนอยู่ที่ทุกหัวถนนเหมือนวัวราชาวอดตาย เขาทั้งหลายโศกโศกด้วยพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ และการขนาบของพระเจ้าของเจ้า
- 21 ฉะนั้นเจ้าผู้ถูกข่มใจ ผู้ซึ่งมีนมแต่มีไข้ด้วยเหล้าองุ่น จงฟังข้อนี้เถิด
- 22 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงผู้ดีแห่งชนชาติของพระองค์ ตรัสดังนี้ว่า "ดูเถิด เราได้เอาถ้วยแห่งความโศกเศร้าจากมือของเจ้า แล้วตะกอนในถ้วยแห่งความพิโรธของเรา เจ้าจะไม่ต้องดื่มอีก
- 23 แต่เราจะใส่มันไว้ในมือของผู้ทรمانเจ้า ผู้ได้พูดกับจิตใจเจ้าว่า 'ก้มลง เราจะได้เข้าไป' และเจ้าได้กระทำให้หลังของเจ้าเหมือนพื้นดิน และเหมือนถนนเพื่อให้เขาเข้าไป"

บท 52

- โอ ศิโยนเอ๋ย ตื่นเถิด ตื่นเถิด จงสวมกำลังของเจ้า โอ เยรูซาเล็ม กรุงบริสุทธิเอ๋ย จงสวมเสื้อผ้างามของเจ้า เพราะผู้ที่ไม่เข้าสู่หนัดและผู้ไม่สะอาดจะไม่เข้ามาในเจ้าอีกเลย
- 2 โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย จงสลัดตัวจากผงโคลน จงลุกขึ้น และนั่งลง โอ ธิดาแห่งศิโยนที่เป็นเชลยเอ๋ย จงแก้พันธนะออกจากคอของเจ้า
- 3 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "เจ้าถูกขายเปล่าๆ และเจ้าจะถูกไถ่โดยไม่ใช่เงิน"
- 4 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า "แต่ก่อนนั้นชนชาติของเราลงไปสู่อียิปต์เพื่ออาศัยอยู่ที่นั่น และชาวอัส

ซึ่งเรียบเรียงด้วยเขาโดยปราศจากสาเหตุ"

5 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "บัดนี้เรามีอะไรอยู่ที่นี้ ด้วยว่าชนชาติของเราถูกนำเอาไปเสียเปล่าๆ" พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ผู้ครอบครองของเขาทำให้เขาร้อง และเขากล่าวหยาบหยามต่อนามของเราทุกวันตลอดไป

6 เหตุฉะนั้นชนชาติของเรารู้จักนามของเรา เพราะฉะนั้นในวันนั้นเขาจะรู้ว่า คือเรานี้แหละผู้พูด ดูก่อน คือเราเอง"

7 เท้าของผู้ประกาศข่าวประเสริฐมา กังวามสั่นเทาใต้ที่บนภูเขา ผู้โฆษณาสันติภาพ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐแห่งสิ่งอันประเสริฐ ผู้โฆษณาความรอด ผู้กล่าวแก่ศิโยนว่า "พระเจ้าของเจ้าทรงครอบครอง"

8 พวกยามของเจ้าจะเปล่งเสียง เขาจะร้องเพลงกัน เพราะเขาจะได้เห็นกับตาอย่างชัด เมื่อพระเยโฮวาห์จะทรงนำศิโยนกลับมา

9 เจ้าคือที่ทั้งร้างแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย จงเปล่งเสียงร้องเพลงด้วยกัน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงเล้าโลมชนชาติของพระองค์ พระองค์ได้ทรงไถ่เยรูซาเล็มแล้ว

10 พระเยโฮวาห์ทรงเปลี่ยนพระกรอันบริสุทธิ์ของพระองค์ท่ามกลางสายตาของบรรดาประชาชาติ และที่สุดปลายแผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะเห็นความรอดของพระเจ้าของเรา

11 เจ้าทั้งหลายผู้ถือเครื่องภาชนะของพระเยโฮวาห์ ไปซิ จงไป ออกไปจากที่โน้น อย่าจะต้องสิ่งซึ่งไม่สะอาด จงออกไปจากท่ามกลางเธอ จงชำระตัวของเจ้าให้บริสุทธิ์

12 เพราะเจ้าจะไม่ต้องรีบออกไป และเจ้าจะไม่ต้องหลบหนีไป เพราะพระเยโฮวาห์จะเสด็จนำหน้าเจ้า และพระเจ้าแห่งอิสราเอลจะทรงระวังหลังเจ้า

13 ดูก่อน ผู้รับใช้ของเราย่างไรจะมีสติปัญญา ท่านจะสูงเด่นและเป็นที่เกิดทุน และท่านจะสูงนัก

14 ด้วยคนเป็นอันมากตะลึงเพราะท่านนั้นใด หน้าตาของท่านเสียโฉมมากกว่ามนุษย์คนใด และรูปร่างของท่านก็เสียโฉมมากกว่าบุตรทั้งหลายของมนุษย์คนใด

15 ท่านก็จะกระทำให้บรรดาประชาชาติเป็นอันมากตกตะลึงนั้นนั้น บรรดาภักษัตริย์ก็จะปิดพระโอษฐ์เพราะท่านนั้น เพราะเขาทั้งหลายจะเห็นสิ่งที่ไม่มีการบอกเขา และเขาจะพิจารณาถึงสิ่งซึ่งเขาไม่เคยได้ยิน

บท 53

1 ใครเล่าได้เชื่อสิ่งที่เขาได้ยินจากเราทั้งหลาย พระกรของพระเยโฮวาห์ได้ทรงสำแดงแก่ผู้ใด

2 เพราะท่านจะเจริญขึ้นต่อพระพักตร์พระองค์อย่างต้นไม้อ่อน และเหมือนรากแตกหน่อมาจากพื้นดินแห้ง ท่านไม่มีรูปร่างหรือความสวยงาม และเมื่อเราทั้งหลายจะมองท่าน ไม่มีความงามที่เราจะพึงปรารถนาท่าน

3 ท่านได้ถูกมนุษย์ดูหมิ่นและทอดทิ้ง เป็นคนที่รับความเศร้าโศกและคุ้นเคยกับความระทมทุกข์ และดังผู้หนึ่งซึ่งคนทนมองดูไม่ได้ ท่านถูกดูหมิ่น และเราทั้งหลายไม่ได้นับถือท่าน

4 แท้ที่เดียวท่านได้แบกความระทมทุกข์ของเราทั้งหลาย และหอบความเศร้าโศกของเราไป กระนั้นเราทั้งหลายก็ยังถือว่าท่านถูกดี คือพระเจ้าทรงโอบอ้อมและสนใจ

5 แต่ท่านถูกบาดเจ็บเพราะความละเมิดของเราทั้งหลาย ท่านพลซ้เพราะความชั่วช้าของเรา การดีสอนอันทำให้เราทั้งหลายปลอดภัยนั้นตกแก่ท่าน ที่ต้องพลซ้ช้านั้นก็ให้เราหายดี

6 เราทุกคนได้เจ็บไปเหมือนแกะ เราทุกคนต่างได้หันไปตามทางของตนเอง และพระเยโฮวาห์ทรงวางลงบนท่านซึ่งความชั่วช้าของเราทุกคน

7 ท่านถูกบีบบังคับและท่านถูกข่มใจ ถึงกระนั้นท่านก็ไม่ปริปาก เหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า และเหมือนแกะที่เป็นใบ้อยู่หน้าผู้ตัดขนของมันนั้นใด ท่านก็ไม่ปริปากของท่านเลยนั้นนั้น

8 ท่านถูกนำไปจากคุกและท่านไม่ได้รับความยุติธรรมเสียเลย และผู้ใดเล่าจะประกาศเกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของท่าน เพราะท่านต้องถูกตัดออกไปจากแผ่นดินของคนเป็น ต้องถูกตีเพราะการละเมิดของชนชาติของเรา

9 และเขาจัดหลุมศพของท่านไว้กับคนชั่ว ในความตายของท่านเขาจัดไว้กับเศรษฐี แม้ว่าท่านมิได้กระทำการทารุณประการใดเลย และไม่มีการหลอกลวงในปากของท่าน

10 แต่ก็ยังเป็นน้ำพระทัยของพระเยโฮวาห์ที่จะให้ท่านพลซ้ด้วยความระทมทุกข์ เมื่อพระองค์ทรงกระทำวิญญูณของท่านเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ท่านจะเห็นเชื้อสายของท่าน ท่านจะยึดวันทั้งหลายของท่าน น้ำพระทัยของพระเยโฮวาห์จะเจริญขึ้นในมือของท่าน

11 ท่านจะเห็นความทุกข์ลำบากแห่งจิตวิญญูณของท่าน และจะพอใจ โดยความรู้ของท่าน ผู้รับใช้อันชอบธรรมของเราจะกระทำให้คนเป็นอันมากนับได้ว่าเป็นคนชอบธรรม เพราะท่านจะแบกบรรดาความชั่วช้าของเขาทั้งหลาย

12 ฉะนั้นเราจะแบ่งส่วนหนึ่งให้ท่านกับผู้ยิ่งใหญ่ และท่านจะแบ่งรางวัลกับคนแข็งแรง เพราะท่านเทจิตวิญญาณของท่านถึงความมรณะ และถูกหนีบเข้ากับบรรดาผู้ละเมิด ท่านก็แบกบาปของคนเป็นอันมาก และทำการอ่อนน้อมเพื่อผู้ละเมิด

บท 54

"จริงร้องเพลงเกิด โอ หญิงหมั้นเอ๋ย ผู้ไม่คลอบุตร จงเปล่งเสียงร้องเพลงและร้องเสียงดัง เจ้าผู้ไม่ได้เจ็บครรภ์ ด้วยวาบุตรของผู้อยู่อย่างโดดเดี่ยวก็ยังมีมากกว่าบุตรของภรรยาที่ได้แต่งงาน" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้

2 "จงขยายสถานที่แห่ง TENT ของเจ้า และให้เขาซึ่งมานของที่อาศัยของเจ้าออก อย่าหน่วงไว้ ต่อเชือกของเจ้าให้ยาว และเสริมกำลังหลักหมุดของเจ้า

3 เพราะเจ้าจะกระจายออกไปทางขวาและทางซ้าย และเชื้อสายของเจ้าจะได้พวกต่างชาติเป็นมรดก และจะกระทำให้หัวเมืองที่รกร้างมีคนอาศัยอยู่

4 อย่างกลัวเลย เพราะเจ้าจะไม่ต้องอับอาย อย่าอดสูเลย เพราะเจ้าจะไม่ต้องละอาย เพราะเจ้าจะลืมนความอายในวัยสาวของเจ้า และเจ้าจะไม่จำที่เขาคิดความเป็นมาของเจ้าอีก

5 เพราะผู้สร้างเจ้าเป็นสามีมองเจ้า พระนามของพระองค์คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา และองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลเป็นผู้ไถ่ของเจ้า เขาจะเรียกพระองค์ว่าพระเจ้าของสากลโลก

6 เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงเรียกเจ้า ดังภรรยาผู้ถูกละทิ้งและโหม่นสไนใจ เหมือนภรรยาสาวเมื่อนางถูกทิ้ง" พระเจ้าของเจ้าตรัสดังนี้

7 "เราได้ละทิ้งเจ้าอยู่หนึ่งเดียว แต่เราจะรวบรวมเจ้าด้วยความเมตตาอย่างยิ่ง

8 เราได้ซ่อนหน้าของเราจากเจ้า ด้วยความพิโรธอันท่วมท้นอยู่ครู่หนึ่ง แต่ด้วยความกรุณาริษย์ เราจะมี ความเมตตาต่อเจ้า" พระเยโฮวาห์พระเจ้าผู้ไถ่เจ้าตรัสดังนี้

9 "สำหรับเราเรื่องนี้เหมือนน้ำของโนอาห์ เพราะเราได้ปฏิญาณว่าน้ำของโนอาห์จะไม่ท่วมแผ่นดินโลกอีกเลยฉันใด เราจึงได้ปฏิญาณว่า เราจะไม่โกรธเจ้า และจะไม่ขนาบเจ้าฉันนั้น

10 เพราะภูเขายะพราจากไป และเนินจะคลอนแคลน แต่ความกรุณาของเราจะไม่พราหายไปจากเจ้า และพันธสัญญาแห่งสันติภาพของเราจะไม่คลอนแคลนไป" พระเยโฮวาห์ผู้มีความเมตตาต่อเจ้าตรัสดังนี้

11 "โอ เจ้าผู้ถูกข่มใจ ถูกพายุพัดพา และขาดการเล่าโลม ดูเถิด เราจะวางศิลาของเจ้าไว้ในพลวง และวางรากฐานของเจ้าไว้ด้วยไพฑูรย์

12 เราจะทำหน้าต่างของเจ้าด้วยโมรา และประตูเมืองของเจ้าด้วยพลอยสีแดงเข้ม และชายแดนทั้งสิ้นของเจ้าด้วยเพชรนิลจินดา

13 บุตรทั้งสิ้นของเจ้านั้นจะเรียนรู้จากพระเยโฮวาห์ และบุตรของเจ้าจะมีความปลอดภัยอย่างยิ่ง

14 เจ้าจะได้รับสถาปนาไว้ในความชอบธรรม เจ้าจะห่างไกลจากการบีบบังคับ เพราะเจ้าจะไม่ต้องกลัว และห่างจากความสยดสยองเพราะมันจะไม่มาใกล้เจ้า

15 ดูเถิด พวกเขาจะปลุกปั่นให้เกิดการแก่งแย่งเป็นแน่ แต่ก็มิใช่เพราะมาจากเรา ผู้ใดปลุกปั่นให้เกิดการแก่งแย่งกับเจ้า ผู้นั้นจะล้มลงเพราะเจ้า

16 ดูเถิด เราได้สร้างช่างเหล็กผู้เป่าไฟถ่าน และทำให้เกิดอาวุธเหมาะกับงานของมัน เราได้สร้างผู้ผลาญเพื่อทำลายด้วย

17 "ไม่มีอาวุธใดที่สร้างเพื่อต่อสู้เจ้าจะจำเริญได้ และเจ้าจะปรับโทษล้นทุกครั้งที่ลุกขึ้นต่อสู้เจ้าในการพิพากษา นี่เป็นมรดกของบรรดาผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ และความชอบธรรมของเขามาจากเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้

บท 55

"โอ เชิญทุกคนที่กระหายจงมาถึงน้ำ และผู้ที่ไม่มีเงินมาซื้อกินเถิด มาซื้อน้ำองุ่นและน้ำนมเถิด โดยไม่ต้องเสียเงินเสียค่า

2 ทำไมเจ้าจึงใช้เงินของเจ้าเพื่อของซึ่งไม่ใช่อาหาร และใช้ผลแรงงานซื้อสิ่งซึ่งมิให้อิ่มใจ จงเอาใจใส่ฟังเรา และรับประทานของดี และให้จิตใจปีติยินดีในไขมัน

3 เอียงหูของเจ้า และมาหาเรา จงฟัง เพื่อจิตวิญญาณของเจ้าจะมีชีวิต และเราจะทำพันธสัญญาริษย์กับเจ้า คือ

ความเมตตาอันแน่นอนของเราต่อดาวิด

- 4 ดาวิด เราจะทำให้ท่านเป็นพยานต่อชนชาติทั้งหลาย เป็นหัวหน้าและเป็นผู้บัญชาการเพื่อชนชาติทั้งปวง
- 5 ดาวิด เราจะร้องเรียกประชาชาติซึ่งเจ้าไม่รู้จัก และประชาชาติซึ่งไม่รู้จักเจ้าจะวิ่งมาหาเจ้าเหตุด้วยพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้า และเพราะองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล เพราะพระองค์ทรงให้เจ้าได้รับเกียรติ
- 6 จงแสวงหาพระเยโฮวาห์ เมื่อจะพบพระองค์ได้ จงทูลพระองค์ ขณะพระองค์ทรงอยู่ใกล้
- 7 ให้คนชั่วละทิ้งทางของเขา และคนไม่ชอบธรรมสลัดความคิดของเขา ให้เขากลับยังพระเยโฮวาห์ เพื่อพระองค์จะทรงเมตตาเขา และยังพระเจ้าของเรา เพราะพระองค์จะทรงอภัยอย่างล้นเหลือ
- 8 เพราะความคิดของเราไม่เป็นความคิดของเจ้า ทั้งทางของเจ้าไม่เป็นวิถีของเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้
- 9 "เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกพันใด วิถีของเราสูงกว่าทางของเจ้า และความคิดของเราก็นับสูงกว่าความคิดของเจ้านั้น
- 10 เพราะฝนและหิมะลงมาจากฟ้าสวรรค์ และไม่กลับที่นั่น เว้นแต่รดแผ่นดินโลก กระทำให้มันบังเกิดผลและแตกหน่อ อำนวยเมล็ดแก่ผู้หว่านและอาหารแก่ผู้กินนั้น
- 11 คำของเราซึ่งออกไปจากปากของเราจะไม่กลับมาสู่เราเปล่า แต่จะสัมฤทธิ์ผลซึ่งเรามุ่งหมายไว้ และให้สิ่งซึ่งเราใช้ไปทำนั้นสำเร็จขึ้นนั้น
- 12 เพราะเจ้าจะออกไปด้วยความขึ้นบาน และถูกนำไปด้วยสันติภาพ ภูเขาและเนินเขาจะเปล่งเสียงร้องเพลงข้างหน้าเจ้า และต้นไม้ทั้งสิ้นในท้องทุ่งจะตบมือของมัน
- 13 แทนต้นหนามใหญ่ ต้นสนสามใบจะงอกขึ้น แทนต้นหนามย่อย ต้นน้ำมันเขียวจะงอกขึ้นและแด่พระเยโฮวาห์ มันจะเป็นชื่อ เพื่อเป็นหมายสำคัญนิรันดร์ ซึ่งจะไม่ถูกตัดออกเลย"

บท 56

- พ**ระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "จงรักษาความยุติธรรมไว้ และกระทำความเที่ยงธรรม เพราะความรอดของเราใกล้จะมาถึง และความชอบธรรมของเราจะเผยออก
- 2 ความสุขย่อมมีแก่ผู้กระทำเช่นนี้ และแก่บุตรของมนุษย์ผู้ยึดไว้มั่น ผู้รักษาวินัยสะบาโตไม่เหยียดหยามวันนั้น และระวังมือของเขาจากการกระทำชั่วร้ายใดๆ"
 - 3 อย่าให้บุตรชายของคนต่างชาติผู้เข้าจารีตถือพระเยโฮวาห์กล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ได้ทรงแยกข้าแ่จากชนชาติของพระองค์" และอย่าให้ชนที่พูดว่า "ดาวิด ข้าเป็นต้นไม้แห่ง"
 - 4 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "เรื่องซึ่งทั้งหลายผู้รักษาวินัยสะบาโตของเรา ผู้เลือกบรรดาสิ่งที่พอใจเรา และยึดพันธสัญญาของเราไว้มั่น
 - 5 ภายในนิเวศของเราและภายในกำแพงของเรา เราจะให้สถานที่และชื่อแก่เขาเหล่านั้น ที่ดีกว่าบุตรชายและบุตรสาว เราจะให้ชื่อนิรันดร์แก่เขาทั้งหลายซึ่งจะไม่ตัดออกเลย
 - 6 และบรรดาบุตรชายของคนต่างชาติผู้เข้าจารีตถือพระเยโฮวาห์ ประณิบัติพระองค์และรักพระนามของพระเยโฮวาห์ และเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ทุกคนผู้รักษาวินัยสะบาโต และได้เหยียดหยาม และยึดพันธสัญญาของเรามั่นไว้
 - 7 คนเหล่านี้เราจะนำมายังภูเขาบริสุทธิ์ของเรา และกระทำให้เขาขึ้นบานอยู่ในนิเวศอธิษฐานของเรา เครื่องเผาบูชาของเขาและเครื่องสักการบูชาของเขา จะเป็นที่ยอมรับปรานบนแท่นบูชาของเรา เพราะนิเวศของเราเขาจะเรียกว่าเป็นนิเวศอธิษฐาน สำหรับบรรดาชนชาติทั้งหลาย"
 - 8 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงรวบรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจาย ตรัสว่า "เราจะรวบรวมคนอื่นมาไว้กับเขานอกจากคนเหล่านั้นที่ได้รวบรวมไว้แล้ว"
 - 9 เจ้า บรรดาสัตว์ป่าทุ่ง มากินชี ทั้งเจ้าบรรดาสัตว์ในป่า
 - 10 ยามของเขาตาบอด เขาทั้งปวงไร้ความรู้ เขาทั้งปวงเป็นสุนัขบ้า เขาหาไม่ได้ ได้แต่หลับ ได้แต่นอน รักแต่ว่าง
 - 11 เออ เขาเป็นสุนัขตะกละซึ่งไม่รู้จักอ้อม เขาเป็นผู้เลี้ยงแกะที่เข้าใจไม่ได้ เขาทุกคนกลับไปตามทางเขาเอง ต่างก็หากำไรใส่ตนเอง ไม่เว้นสักคน
 - 12 เขาทั้งหลายว่า "มาเถิด ให้เราเอาเหล่าอู่น ให้เราเติมเมรัยให้เต็มตัวเรา และพวงนี้ก็จะเหมือนวันนี้ใหญ่โตเกินขนาด"

คนชอบธรรมพิณาส และไม่มีใครเอาใจใส่ คนที่มีใจเมตตาถูกเอาไปเสีย ไม่มีใครพิจารณาว่าคนชอบธรรมถูกเอาไปเสียจากความชั่วร้ายที่จะมา

- 2 เขาจะเข้าไปในสันติภาพ ผู้ดำเนินในความเที่ยงธรรมของเขา ก็จะพักอยู่บนที่นอนของเขา
- 3 แต่เจ้าทั้งหลาย บรรดาบุตรชายของแม่มด เชื้อสายของคนลวงประเวณีและหญิงแพศยา จงเข้ามาใกล้ที่นี่
- 4 เจ้าทั้งหลายพูดเย้ยหยันใคร เจ้าอ้าปากเย้ยแกล้งล้อล่อผู้ใด เจ้าเป็นลูกแห่งการละเมิด เป็นเชื้อสายแห่งความมุสามิใช่หรือ
- 5 คือเจ้าผู้ร่อนเร่ด้วยรูปเคารพภายใต้ต้นไม้เขียวทุกต้น ผู้ฆ่าลูกของเจ้าในหุบเขาได้ชอกหิน
- 6 สวนของเจ้าอยู่ท่ามกลางหินเกลี้ยงเกลากแห่งลำธาร มันเป็นส่วนของเจ้า เจ้าได้เทเครื่องดื่มบูชาและถวายสัตวนุชาให้แก่มัน เราจะรับการเล่าโลมในเรื่องสิ่งเหล่านี้หรือ
- 7 บนภูเขาสูงเด่น เจ้าได้ตั้งที่นอนของเจ้าไว้ และที่นั่นเจ้าไปถวายเครื่องสักการบูชา
- 8 เจ้าได้ตั้งอนุสาวรีย์ของเจ้าไว้หลังประตูและเสาประตู เจ้าจึงเปิดฝาคูลมที่นอนของเจ้า เจ้าขึ้นไปบนนั้น เจ้าทำให้มันกว้าง และเจ้าตกลงกับมันเพื่อตัวเอง เจ้ารักที่นอนของมัน และเจ้าได้มองดูการเปลือย
- 9 เจ้าเดินทางไปหากษัตริย์พร้อมกับน้ำมัน และทวน้ำหอมของเจ้า เจ้าได้ส่งทูตของเจ้าไปไกล แม้ให้ลงไปจนถึงนรก
- 10 เจ้าเหน็ดเหนื่อยเพราะระยะทางไกลของเจ้า แต่เจ้ามิได้พูดว่า "หมดหวัง" เจ้าประสบชีวิตแห่งมือของเจ้า และเจ้าจึงมิได้โศกเศร้า
- 11 เจ้าครั่นคร้ามและกลัวใคร เจ้าจึงได้มูสาอยู่นั่นเองและไม่นึกถึงเรา และไม่เอาใจใส่เราสักนิด เรามิได้ระงับปากอยู่เป็นเวลานานแล้วดอกหรือ อย่างนั้นซึ่งเจ้าจึงไม่ยำเกรงเรา
- 12 เราจะบอกถึงความชอบธรรมและการกระทำของเจ้า แต่มันก็จะเป็นประโยชน์แก่เจ้า
- 13 เมื่อเจ้าร้องออกมาทำให้สิ่งที่เจ้าสะสมไว้ช่วยเจ้าให้พ้นซึ่ง แต่ลมจะพัดมันไปเสียหมด เพียงลมหายใจจะหอบมันออกไป แต่ผู้ที่วางใจในเราจะได้แผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ และจะได้ภูเขาบริสุทธิของเราเป็นมรดก
- 14 และจะมีเสียงว่า "พูนดิน พูนดินขึ้น และจงเตรียมทาง รื้อถอนอุปสรรคเสียจากทางของชนชาติของเรา"
- 15 องค์ผู้สูงเด่น คือผู้อยู่ในนิรันดร์กาล ผู้ทรงพระนามว่าบริสุทธิ ตรัสตั้งนี้ว่า "เราอยู่ในที่สูงและบริสุทธิ และอยู่กับผู้ที่มีจิตใจสำนึกผิดและถ่อม เพื่อจะรื้อฟื้นจิตใจของผู้ใจถ่อม และรื้อฟื้นใจของผู้สำนึกผิด
- 16 เพราะเราจะไม่ต่อสู้แย้งอยู่เป็นนิตย์ หรือโกรธอยู่เสมอ เพราะจิตวิญญาณจะอ่อนลงต่อหน้าเรา คือบรรดาจิตวิญญาณที่เราได้สร้างแล้ว
- 17 เราโกรธเพราะความชั่วช้าแห่งความโลภของเขา เราตีเขา เราซ่อนตัวและโกรธ แต่เขายังหันกลับเดินตามชอบใจของเขาอยู่
- 18 เราได้เห็นวิธีการของเขาแล้ว แต่เราจะรักษาเขาให้หาย เราจะนำเขา และสนองเขากับผู้ไว้ทุกข์ให้เขาด้วยการเล่าโลม"
- 19 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราสร้างผลของริมฝีปาก สันติภาพ สันติภาพแก่คนไกลและคนใกล้ และเราจะรักษาเขาให้หาย"
- 20 แต่คนชั่วนั้นเหมือนทะเลที่กำเริบ เพราะมันนิ่งอยู่ไม่ได้ และน้ำของมันก็กวนตมและเลนขึ้นมา
- 21 พระเจ้าของข้าพเจ้าตรัสว่า "ไม่มีสันติสุขแก่คนชั่ว"

บท 58

"จ ร้องดังๆ อย่าอ้อมไ้ จงเปล่งเสียงของเจ้าเหมือนเป่าแตร จงแจ้งแก่ชนชาติของเราให้ทราบถึงเรื่องการละเมิดของเขา แก้วควานของยาโคบเรื่องบาปของเขา

2 แต่เขายังแสวงเราทุกวันและปิติยินดีที่จะรู้จักทางของเรา เหมือนกับว่าเขาเป็นประชาชาติที่ได้ทำความชอบธรรม และมีได้ละทิ้งกฎแห่งพระเจ้าของเขา เขาก็ขอช้อกฏอันเที่ยงธรรมจากเรา เขาทั้งหลายก็ปิติยินดีที่จะเข้ามาใกล้พระเจ้า

3 พวกเขากล่าวว่า `ทำไมข้าพระองค์ทั้งหลายได้อดอาหาร และพระองค์มิได้ทอดพระเนตร ทำไมข้าพระองค์ทั้งหลายได้ถ่อมตัวลง และพระองค์มิได้ทรงสนพระทัย' ดูเถิด ในวันที่เจ้าอดอาหาร เจ้าทำตามใจของเจ้า และบีบบังคับคนงานของเจ้าทั้งหมด

- 4 ดูเถิด เจ้าอดอาหารเพียงเพื่อวิวาทและต่อสู้ และเพื่อต้อยด้วยหมัดชั่วร้าย การอดอาหารอย่างของเจ้าในวันนี้จะไม่กระทำให้เสียงของเจ้าได้ยินไปถึงที่สูง
- 5 อย่างนี้หรือเป็นการอดอาหารที่เราเลือก คือวันที่คนข่มตัว การก้มศีรษะของเขาลงเหมือนอ้อเล็ก และปูผ้ากระสอบ และชี้เถำรองใต้เขา อย่างนี้หรือเจ้าจะเรียกการอย่างนี้ว่าการอดอาหาร และเป็นวันที่พระเยโฮวาห์โปรดปรานอย่างนั้นหรือ
- 6 การอดอาหารอย่างนี้ไม่ใช่หรือที่เราต้องการ คือการแก้พันธะของความชั่ว การปลดเปลื้องภาระหนัก และการปล่อยให้ผู้ถูกบีบบังคับเป็นอิสระ และการหักแอกเสียทุกอัน
- 7 ไม่ใช่การที่จะปันอาหารของเจ้าให้กับผู้หิว และนำคนยากจนไร้บ้านเข้ามาในบ้านของเจ้า เมื่อเจ้าเห็นคนเปลือยกายก็คลุมกายเขาไว้ และไม่ซ่อนตัวของเจ้าจากญาติของเจ้าเอง ดอกหรือ
- 8 แล้วความสว่างของเจ้าจะพุ่งออกมาอย่างอรุณ และแสงของเจ้าจะเรียกเนื้อขึ้นมาอย่างรวดเร็ว ความชอบธรรมของเจ้าจะเดินนำหน้าเจ้า และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์จะระงับหลังเจ้า
- 9 แล้วเจ้าจะทูล และพระเยโฮวาห์จะทรงตอบ เจ้าจะร้องทูล และพระองค์จะตรัสว่า 'เราอยู่นี้' ถ้าเจ้าจะเอาออกไปจากท่ามกลางเจ้าเสีย ซึ่งแอก ซึ่งการขี่หน้า และซึ่งการพุดอย่างไร้สาระ
- 10 ถ้าเจ้าทรมานชีวิตของเจ้าแก่คนหิว และให้ผู้ถูกข่มใจได้อิ่มใจ แล้วความสว่างของเจ้าจะโผล่ขึ้นในความมืด และความมืดคลุ้มของเจ้าจะเป็นเหมือนเที่ยงวัน
- 11 และพระเยโฮวาห์จะนำเจ้าอยู่เป็นนิตย์ และให้จิตใจเจ้าอิ่มในฤดูแล้ง และกระทำให้กระดูกของเจ้าอ้วนพี และเจ้าจะเป็นเหมือนสวนที่มีน้ำรด เหมือนน้ำพุ ที่น้ำของมันไม่ขาด
- 12 และพวกเจ้าจะได้สร้างสิ่งสลักหักพังโบราณขึ้นใหม่ เจ้าจะได้ซ่อมเสริมรากฐานของคนหลายชั่วอายุมาแล้วขึ้น เจ้าจะได้ชื่อว่า 'เป็นผู้ซ่อมกำแพงที่พัง ผู้ซ่อมแซมถนนให้ลื่นคงเพื่อจะได้อาศัยอยู่'
- 13 ถ้าเจ้าหยุดเหยียบย่ำวันสะบาโต คือจากการทำตามใจของเจ้าในวันบริสุทธิ์ของเรา และเรียกสะบาโตว่า วันปิติยินดี และเรียกวันบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์ว่า วันมีเกียรติ ถ้าเจ้าให้เกียรติมัน ไม่ไปตามทางของเจ้าเอง หรือทำตามใจของเจ้า หรือพุดถ้อยคำของเจ้าเอง
- 14 แล้วเจ้าจะได้ความปิติยินดีในพระเยโฮวาห์ และเราจะให้เจ้าขึ้นชื่อยูบนที่สูงของแผ่นดินโลก และเราจะเลี้ยงเจ้าด้วยมรดกของยาโคบบิดาของเจ้า เพราะโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแล้ว"

บท 59

- ดูเถิด พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์มิได้สั้นลง ที่จะช่วยไถ่รอดไม่ได้ หรือพระกรรณตึง ซึ่งจะไม่ทรงได้ยิน
- 2 แต่ว่าความชั่วช้าของเจ้าทั้งหลายได้กระทำให้เกิดการแยกระหว่างเจ้ากับพระเจ้าของเจ้า และบาปของเจ้าทั้งหลายได้บังพระพิทรรของพระองค์เสียจากเจ้า พระองค์จึงมิได้ยิน
- 3 เพราะมือของเจ้ามลทินด้วยโลหิต และนิ้วมือของเจ้าด้วยความชั่วช้า ริมฝีปากของเจ้าได้พุดคำเท็จ ลิ้นของเจ้าเพิ่มพูนความอธรรม
- 4 ไม่มีผู้ใดพิงอย่างยุติธรรม ไม่มีผู้ใดขึ้นศาลอย่างสัตย์จริง เขาทั้งหลายวางใจอยู่กับสิ่งที่ไม่เป็นสาระ เขาพุดเท็จ เขาตั้งครมความชั่วและคลอเคลียความชั่วช้า
- 5 เขาฟกไขว่ทั้งทาง เขาทอใยแมงมุม เขาผู้กินไข่นั้นก็ตาย แม้ไข่ถูกใจถูกทูป จูร้ายก็เป็นตัวขึ้นมา
- 6 โยของมันเป็นใช้เป็นเสื้อผ้าไม่ได้ คนจะเอาสิ่งที่มันทำมาคลุมตัวไม่ได้ กิจการของมันเป็นการชั่วช้า และการกระทำอันทารุณก็อยู่ในมือของเขา
- 7 เท้าของเขาวิ่งไปหาความชั่ว และเขาเร่งไปหลังโลหิตไร้ความผิดให้ถึงตาย ความคิดของเขาเป็นความคิดชั่วช้า การล้างผลาญและการทำลายอยู่ในหนทางของเขา
- 8 เขาไม่รู้จักทางแห่งสันติสุข ไม่มีความยุติธรรมในวิถีของเขา เขาได้ทำให้ถนนของเขาคดโค้ง ผู้ใดที่เดินในนั้นจะไม่รู้จักสันติสุข
- 9 เพราะฉะนั้นความยุติธรรมจึงอยู่ห่างจากเราทั้งหลาย และความเที่ยงธรรมตามเราไม่พ้น เราทั้งหลายคอยทำความสว่างและ ดูเถิด ความมืด คอยทำความสุกใส แต่เราดำเนินในความมืดคลุ้ม
- 10 เราทั้งหลายคล้ายากำแพงเหมือนคนตาบอด เราคล้ายราวกับว่าเราไม่มีลูกตา เราสะดุดในเวลาเที่ยงเหมือนในเวลากลางคืน เราอยู่ในที่โดดเดี่ยวเหมือนคนตาย
- 11 เราทุกคนตรงเหมือนหมี และพิลาปเหมือนนกเขา และมองหาความยุติธรรม แต่ไม่มีเลย หาความรอด แต่ก็อยู่

ไกลจากเรา

- 12** เพราะการละเมิดของข้าพระองค์ทั้งหลายทวีขึ้นต่อพระพักตร์พระองค์ และบาปของข้าพระองค์ก็ปรักปรำข้าพระองค์ เพราะการละเมิดของข้าพระองค์อยู่กับข้าพระองค์ ส่วนความชั่วช้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็รู้จัก
- 13** คือการละเมิด การปฏิเสธพระเยโฮวาห์ การหนีไปจากการติดตามพระเจ้าของเรา การพูดที่เป็นการบีบบังคับและการกบฏ การก่อและการกล่าวคำเท็จจากใจ
- 14** ความยุติธรรมก็หันกลับ และความเที่ยงธรรมก็ยืนอยู่แต่ไกล เพราะความจริงล้มลงที่ถนนเสียแล้ว และความเที่ยงตรงเข้าไปไม่ได้
- 15** เออ สัจจะขาดอยู่ และผู้ใดที่พราจากความชั่วก็ทำตัวให้เป็นเหยื่อ พระเยโฮวาห์ทรงเห็น แล้วไม่เป็นที่พอพระทัยพระองค์ที่ไม่มีความยุติธรรม
- 16** พระองค์ทรงเห็นว่าไม่มีคนใดเลย ทรงประหลาดพระทัยว่าไม่มีใครอ่อนน้อมเมื่อ เพราะฉะนั้นพระกรของพระองค์เองก็นำความรอดมาสู่พระองค์ และความชอบธรรมของพระองค์ชูพระองค์ไว้
- 17** พระองค์ทรงสวมความชอบธรรมเป็นทับทรวง และพระมาลาแห่งความรอดอยู่เหนือพระเศียรของพระองค์ พระองค์ทรงสวมฉลองพระองค์แห่งการแก้แค้นเป็นของคลุมพระกาย และเอาความกระตือรือร้นห่มพระองค์
- 18** พระองค์จะทรงชำระให้ตามการกระทำของเขา คือพระพิโรธแก่ปรปักษ์ของพระองค์ และสิ่งสนองแก้ศัตรูของพระองค์ พระองค์จะทรงมอบการสนองแก้เกาะทั้งหลาย
- 19** เขาจึงจะยำเกรงพระนามพระเยโฮวาห์จากตะวันตก และสง่าราศีของพระองค์จากที่ตะวันออก เมื่อศัตรูมาอย่างแม่น้ำเชี่ยว พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์จะยกธงขึ้นสู่มัน
- 20** พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "และพระผู้ไถ่จะเสด็จมายังศิโยน มายังบรรดาผู้อยู่ในยาโคบผู้หนีจากการละเมิด"
- 21** พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "และฝ่ายเรา นี่เป็นพันธสัญญาของเรากับเขาทั้งหลาย คือวิญญาณของเราซึ่งอยู่เหนือเจ้า และคำของเราซึ่งเราใส่ไว้ในปากของเจ้าจะไม่พราจากปากของเจ้า หรือจากปากเชื้อสายของเจ้า หรือจากปากของเชื้อสายแห่งเชื้อสายของเจ้า ตั้งแต่เวลานี้ไปจนกาลนิรันดร์" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้

บท 60

- "**จงลุกขึ้น ฉายแสง เพราะว่าความสว่างของเจ้ามาแล้ว และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ขึ้นมาจากเหนือเจ้า
- 2** เพราะว่า ดูเถิด ความมืดจะคลุมแผ่นดินโลก และความมืดที่บดบังคนชาติทั้งหลาย แต่พระเยโฮวาห์จะทรงขึ้นมาจากเหนือเจ้า และเขาจะเห็นสง่าราศีของพระองค์เหนือเจ้า
- 3** และบรรดาประชาชาติจะมายังความสว่างของเจ้า และกษัตริย์ทั้งหลายยังความสุขใส่แห่งการขึ้นของเจ้า
- 4** จงเงยตาของเจ้ามองให้รอบและดู เขาทั้งปวงมาอยู่ด้วยกัน เขาทั้งหลายมาหาเจ้า บุตรชายทั้งหลายของเจ้าจะมาจากที่ไกล และบุตรสาวทั้งหลายของเจ้าจะรับการเลี้ยงจากเจ้า
- 5** แล้วเจ้าจะเห็นและโศกเศร้าด้วยกัน ใจของเจ้าจะเกรงกลัวและใจกว้างขึ้น เพราะความอุดมสมบูรณ์ของทะเลจะหันมาหาเจ้า ความมั่งคั่งของบรรดาประชาชาติจะมายังเจ้า
- 6** มวลอุรุจะมาห้อมล้อมเจ้า อุรุหนุมจากมีเดียนและเอฟาห์ บรรดาเหล่านั้นจากเซบาชมา เขาจะนำทองคำและกำยาน และจะบอกข่าวดีถึงกิจการอันน่าสรรเสริญของพระเยโฮวาห์
- 7** ผุ่งแพะแกะทั้งสิ้นแห่งเคดาร์จะรวมมาหาเจ้า แกะผู้ของเนบาโยทจะปรนนิบัติเจ้า มันจะขึ้นไปบนแท่นบูชาของเรา อย่างเป็นที่โปรดปราน และเราจะให้นิวเวสแห่งสง่าราศีของเราได้รับสง่าราศี
- 8** เหล่านี้เป็นใครนะที่บินมาเหมือนเมฆ และเหมือนนกเขาไปยังหน้าต่างของมัน
- 9** แน่นอนเกาะทั้งหลายจะรอคอยเรา กำปั่นแห่งทาร์ซิชก่อน เพื่อนาบุตรชายของเจ้ามาแต่ไกล นำเงินและทองคำของเขามาด้วย เพื่อพระนามแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา และเพื่อองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำให้เจ้าได้รับสง่าราศี
- 10** เหล่าบุตรชายของคนต่างด้าวจะสร้างกำแพงของเจ้าขึ้น และกษัตริย์ของเขาจะปรนนิบัติเจ้า เพราะด้วยความพิโรธของเรา เราเขียนเจ้า แต่ด้วยความโปรดปรานของเรา เราได้กรุณาเจ้า
- 11** ประตูเมืองของเจ้าจึงจะเปิดอยู่เสมอ ทั้งกลางวันและกลางคืนมันจะไม่ปิด เพื่อคนจะนำความมั่งคั่งของบรรดาประชาชาติมาให้เจ้า พร้อมด้วยกษัตริย์ทั้งหลาย
- 12** เพราะว่าประชาชาติและราชอาณาจักรที่ไม่ปรนนิบัติเจ้าจะพินาศ เออ บรรดาประชาชาติเหล่านั้นจะถูกทิ้งร้างอย่างสิ้นเชิง

- 13 สงสารสี่แห่งเลบานอนจะมายังเจ้า คือต้นสนสามใบ ต้นสนเขาและต้นซีดาร์พันด้วยกัน เพื่อจะกระทำให้ที่แห่งสถานบริสุทธิ์ของเรางดงาม และเราจะกระทำให้ที่แห่งเท้าของเรารุ่งโรจน์
- 14 บุตรชายของคนเหล่านั้นที่ได้บีบบังคับเจ้าจะมาโค้งลงต่อเจ้า และบรรดาผู้ที่ดูหมิ่นเจ้าจะกราบลงที่ฝ่าเท้าของเจ้า เขาทั้งหลายจะเรียกเจ้าว่า 'เป็นพระนครของพระเยโฮวาห์ ศิโยนแห่งองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล'
- 15 ในเมื่อเจ้าได้ถูกละทิ้งและเป็นที่เกลียดชัง และไม่มีใครผ่านเจ้ามาเลย เราจะกระทำให้เจ้าโอ้อวดระการเป็นนิตย์ เป็นความชื่นบานทุกชั่วอายุ
- 16 เจ้าจะได้ดูदन่านมของบรรดาประชาชาติ เจ้าจะได้ดูदनมของบรรดาภคินี และเจ้าจะรู้ว่า เราพระเยโฮวาห์ เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเจ้า และพระผู้ไถ่ของเจ้า องค์อานุภาพของยาโคบ
- 17 แทนทองสัมฤทธิ์ เราจะนำมาซึ่งทองคำ และแทนเหล็ก เราจะนำมาซึ่งเงิน แทนไม้ ทองสัมฤทธิ์ แทนหิน เหล็ก เราจะกระทำให้สันติภาพเป็นผู้ครอบครองของเจ้า และความชอบธรรมเป็นนางงานของเจ้า
- 18 ในแผ่นดินของเจ้าเขาจะไม่ได้ยินถึงความทารุณอีก ในเขตแดนของเจ้า ถึงการล้างผลาญหรือการทำลาย แต่เจ้าจะเรียกกำแพงของเจ้าว่า 'ความรอด' และประตูเมืองของเจ้าว่า 'ความสรรเสริญ'
- 19 ดวงอาทิตย์จะไม่เป็นความสว่างของเจ้าในกลางวันอีก หรือดวงจันทร์จะไม่ให้แสงแก่เจ้าในกลางคืนเพื่อเป็นความสุขใส แต่พระเยโฮวาห์จะทรงเป็นความสว่างเป็นนิตย์ของเจ้า และพระเจ้าของเจ้าจะเป็นสงราศีของเจ้า
- 20 ดวงอาทิตย์ของเจ้าจะไม่ตกอีก หรือดวงจันทร์ของเจ้าจะไม่มีข้างแรม เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงเป็นความสว่างนิรันดร์ของเจ้า และวันที่เจ้าไว้ทุกข์จะหมดสิ้นไป
- 21 ชนชาติของเจ้าจะชอบธรรมทั้งสิ้น เขาจะได้แผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์เป็นนิตย์ นอกที่เราปลูก และผลงานแห่งมือของเรานั้น เพื่อเราจะรับสงราศี
- 22 ผู้เล็กน้อยที่สุดจะเป็นพันๆ และผู้ใดที่สุดจะเป็นประชาชาติอันมีอานุภาพ เราคือพระเยโฮวาห์ ถึงเวลาเราก็จะเร่ง"

บท 61

"**พ**ระวิญญูแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐมายังผู้ที่ถ่อมใจ พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้าให้รักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ ให้ร้องประกาศอิสรภาพ แก่บรรดาเชลย และบอกการเปิดเรือนจำออกให้แก่ผู้ที่ถูกจำจอง

- 2 เพื่อประกาศปีแห่งความโปรดปรานของพระเยโฮวาห์ และวันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของเรา เพื่อเล่าโลมบรรดาผู้ที่ไว้ทุกข์
- 3 เพื่อจัดให้บรรดาผู้ที่ไว้ทุกข์ในศิโยน เพื่อประทานความสวยงามแทนซีเถาให้เขา น้ำมันแห่งความยินดีแทนการไว้ทุกข์ ผ้าห่มแห่งการสรรเสริญแทนจิตใจที่ท้อถอย เพื่อคนจะเรียกเขาว่าต้นไม้อแห่งความชอบธรรม ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปลูกไว้ เพื่อพระองค์จะทรงได้รับสงราศี
- 4 เขาทั้งหลายจะสร้างที่ที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าแต่โบราณขึ้นใหม่ เขาจะก่อสร้างปรักหักพังแต่ก่อนขึ้นมามาก เขาจะซ่อมหัวเมืองที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่า นั่นคือที่ที่รกร้างมาหลายชั่วอายุคนแล้ว
- 5 คนต่างถิ่นจะยินดียิ่งผู้ดูแลแกะของเจ้าทั้งหลาย บุตรชายทั้งหลายของคนต่างด้าวจะเป็นคนไถนาและคนแต่งเลาของเจ้า
- 6 แต่เจ้าทั้งหลายจะได้ชื่อว่า ปุโรหิตของพระเยโฮวาห์ คนจะเรียกเจ้าทั้งหลายว่า เป็นผู้ปรนนิบัติของพระเจ้าของเรา เจ้าทั้งหลายจะได้รับประทานความมั่งคั่งของบรรดาประชาชาติ และเจ้าจะอวดในสงราศีของเจ้าทั้งหลาย
- 7 แทนความอายของเจ้าทั้งหลาย เจ้าจะได้ส่วนสองส่วน แทนความอดสู เจ้าทั้งหลายจะเปรมปรีดีในส่วนของเขา เพราะฉะนั้นในแผ่นดินของเจ้าทั้งหลาย เจ้าจะได้สองส่วนเป็นกรรมสิทธิ์ ความชื่นบานเป็นนิตย์จะเป็นของเจ้า
- 8 เพราะเราคือพระเยโฮวาห์รักความยุติธรรม เราเกลียดการขโมยเพื่อได้เครื่องเผาบูชา เราจะนำกิจการของเจ้าด้วยความจริง และเราจะกระทำพันธสัญญานิรันดร์กับเขา
- 9 เชื้อสายของเจ้าทั้งหลายจะเป็นที่รู้จักกันท่ามกลางบรรดาประชาชาติ และลูกหลานของเจ้าในท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย ทุกคนที่ได้เห็นเขาจะจำเขาได้ว่าเขาเป็นเชื้อสายซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพร"
- 10 ข้าพเจ้าจะเปรมปรีดีอย่างยิ่งในพระเยโฮวาห์ จิตใจของข้าพเจ้าจะสิงโลดในพระเจ้าของข้าพเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงสวมข้าพเจ้าด้วยเสื้อผ้าแห่งความรอด พระองค์ทรงคลุมข้าพเจ้าด้วยเสื้อแห่งความชอบธรรม อย่างเจ้าบ่าวประดับ

ตัวด้วยเครื่องประดับ และอย่างเจ้าสาวตกแต่งตัวด้วยเพชรนิลจินดา

11 เพราะแผ่นดินโลกได้เกิดหน่อของมัน และสวนทำให้สิ่งที่หวานในนั้นงอกขึ้นมาฉันใด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า จะทรงทำให้ความชอบธรรมและความสรรเสริญงอกขึ้นมาต่อหน้าบรรดาประชาชาติฉันนั้น

บท 62

1 เพื่อเห็นแก่ศิโยน ข้าพเจ้าจะไม่ระงับเสียง แลเพื่อเห็นแก่เยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าจะไม่นิ่งเฉยอยู่ จนกว่าความชอบธรรม ของกรุงนี้จะออกไปอย่างความสุกใส และความรอดของกรุงนี้จะยับยั้งที่ลูกอยู่

2 บรรดาประชาชาติจะเห็นความชอบธรรมของเจ้า และกษัตริย์ทั้งหลายจะเห็นสง่าราศีของเจ้า และเขาจะเรียกเจ้า ด้วยชื่อใหม่ ซึ่งพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์จะประทาน

3 เจ้าจะเป็นมงกุฎแห่งสง่าราศีในพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ และเป็นราชมงกุฎในพระหัตถ์แห่งพระเจ้าของเจ้า

4 เขาจะไม่ขนานนามเจ้าอีกว่า "ถูกทอดทิ้ง" และเขาจะไม่เรียกแผ่นดินของเจ้าอีกว่า "ซึ่งร้างเปล่า" แต่เขาจะเรียกเจ้า ว่า "เฮฟซีบาห์" และเรียกแผ่นดินของเจ้าว่า "บิวลาห์" เพราะพระเยโฮวาห์ทรงปิตินดีในเจ้า และแผ่นดินของเจ้าจะ แต่งงาน

5 เพราะชายหนุ่มแต่งงานกับหญิงพรหมจารีฉันใด บุตรชายทั้งหลายของเจ้าจะแต่งงานกับเจ้านั้นนั้น และเจ้าปาว เปรมปรีดิ์เพราะเจ้าสาวฉันใด พระเจ้าของเจ้าจะเปรมปรีดิ์เพราะเจ้านั้นนั้น

6 โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย บนกำแพงของเจ้า เราได้วางยามไว้ ตลอดกลางวันและตลอดกลางคืน เขาทั้งหลายจะไม่ระงับ เสียงเลย เจ้าทั้งหลายผู้ที่กล่าวถึงพระเยโฮวาห์ ไม่ต้องระงับเสียง

7 และอย่าให้พระองค์หยุดพักจนกว่าพระองค์จะสถาปนา และกระทำกรุงเยรูซาเล็มให้เป็นที่สรรเสริญในแผ่นดิน โลก

8 พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ และด้วยพระกรอานุภาพของพระองค์ว่า "แน่นอนเราจะ ไม่ให้ข้าพเจ้าเป็นอาหารของศัตรูของเจ้าอีก และบรรดาบุตรชายของคนต่างด้าวจะไม่ดื่มน้ำองุ่นของเจ้า ซึ่งเจ้า ตราคร่ำได้มานั้น

9 แต่ผู้ใดที่เกี่ยวข้องไว้จะได้กินและสรรเสริญพระเยโฮวาห์ และบรรดาผู้ที่เก็บรวบรวมจะได้ดื่มในลานสถานอัน บริสุทธิ์ของเรา"

10 จงไป จงไปทางประตูเมือง จัดเตรียมทางไว้ให้ชนชาตินี้ จงพูน จงพูนทางหลวงขึ้น จงเก็บกวาดหินเสียให้หมด จง ยกสัญญาณไว้เหนือชนชาติทั้งหลาย

11 ดูกิจการ พระเยโฮวาห์ได้ทรงร้องประกาศให้ได้ยินถึงปลายแผ่นดินโลกว่า "จงกล่าวแก่ธิดาของศิโยนว่า `ดูเถิด ความรอดของเจ้ามา ดูกิจการ รางวัลของพระองค์ก็อยู่กับพระองค์ และพระราชกิจของพระองค์ก็อยู่ต่อพระพักตร์ของ พระองค์'"

12 และคนจะเรียกเขาทั้งหลายว่า "ประชาชนบริสุทธิ์ ผู้รับไว้แล้วของพระเยโฮวาห์" และเขาจะเรียกเจ้าว่า "หามา ได้ เมืองที่มีได้ถูกทอดทิ้ง"

บท 63

1 ใครหนอที่มาจากเมืองเอโดม สวมเสื้อผ้าย้อมสีจากเมืองโบสร่าห์ พระองค์ผู้ซึ่งโอ้อำในเครื่องทรงของพระองค์ เสด็จมาด้วยกำลังยิ่งใหญ่ของพระองค์ "นี่เราเองร้องประกาศในความชอบธรรมและมีอานุภาพที่จะช่วยยี่หระ"

2 ทำไมเครื่องทรงของพระองค์จึงสีแดง และเสื้อผ้าของพระองค์เหมือนกับของคนที่ฆ่าในบ่ออย่างงุน

3 "เราได้ฆ่าอย่างงุนแต่ลำพัง และไม่มีใครจากชนชาติทั้งหลายอยู่กับเราเลย เราจะยำเ็นด้วยความโกรธของเรา เรา เหยียบมันด้วยความพิโรธของเรา โลหิตของเขาวมอยู่บนเสื้อผ้าของเรา และเราจะทำให้เสื้อผ้าของเราเปื้อนหมด

4 เพราะวันแก่แก่อยู่ในใจของเรา และปีแห่งการไถ่ของเราได้มาถึง

5 เรามอง แต่ไม่มีผู้ใดช่วยเหลือ เราประหลาดใจว่าไม่มีผู้ช่วย เพราะฉะนั้นแขนของเราเองจึงนำความรอดมาให้เรา และความพิโรธของเรา ชูเราไว้

6 เราจะยำเ็นชนชาติทั้งหลายลงด้วยความโกรธของเรา เราทำให้เขาเมาด้วยความพิโรธของเรา และเราจะทำให้กำลัง ของเขาดดดอยลงบนแผ่นดินโลก"

7 ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงความเมตตาแห่งพระเยโฮวาห์ และการสรรเสริญของพระเยโฮวาห์ ตามบรรดาซึ่งพระเยโฮวาห์

ประทานแก่พวกเรา และความดียิ่งใหญ่ต่อวงศ์วานของอิสราเอล ซึ่งพระองค์ทรงอนุมัติให้ตามพระกรุณาของพระองค์ ตามความเมตตาอันอุดมสมบูรณ์ของพระองค์

8 เพราะพระองค์ตรัสว่า "แน่ทีเดียวเขาเป็นชนชาติของเรา บุตรผู้จะไม่พุดมุสา" และพระองค์ได้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

9 พระองค์ทรงทุกข์พระทัยในความทุกข์ใจทั้งสิ้นของเขา และทูตสวรรค์ที่อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ช่วยเขาทั้งหลายให้รอด พระองค์ทรงไถ่เขาด้วยความรักของพระองค์ และด้วยความสงสารของพระองค์ พระองค์ทรงยกเขาขึ้นและหอบเขาไปตลอดกาลก่อน

10 แต่เขาทั้งหลายได้กบฏ และทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์เสียพระทัย ฉะนั้นพระองค์จึงทรงหันเป็นศัตรูของเขาทั้งหลาย และพระองค์ทรงต่อสู้กับเขาทั้งหลายเอง

11 แล้วพระองค์ทรงระลึกถึงสมัยเก่าก่อน ถึงโมเสส ถึงชนชาติของพระองค์ว่า "พระองค์ผู้ทรงนำเขาทั้งหลายขึ้นมาจากทะเลพร้อมกับผู้เลี้ยงแพะแกะของพระองค์อยู่ที่ไหน พระองค์ทรงอยู่ที่ไหน ผู้ซึ่งบรรจพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ท่ามกลางเขา

12 ผู้นำเขาทั้งหลายทางมือขวาของโมเสสด้วยพระกรอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ผู้แยกน้ำออกต่อหน้าเขาทั้งหลาย เพื่อสร้างพระนามนิรันดร์ให้พระองค์เอง

13 ผู้ได้นำเขาทั้งหลายข้ามทะเลนั้นเหมือนม้าในถิ่นทุรกันดาร เพื่อเขาทั้งหลายจะได้สะดุด

14 อย่างสัตว์เลี้ยงไปยังหุบเขาอันใด พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ประทานให้เขาหยุดพักนั้นนั่น" ฉะนั้นพระองค์จึงทรงนำชนชาติของพระองค์ เพื่อจะสร้างพระนามอันรุ่งโรจน์แต่พระองค์เอง

15 ขอทอพระเนตรลงมาจากฟ้าสวรรค์ และทรงฟังดูจากสถานบริสุทธิ์และรุ่งโรจน์ของพระองค์ ความกระตือรือร้นและอาณาภาพของพระองค์อยู่ที่ไหน พระทัยกรุณาและพระเมตตาของพระองค์ต่อข้าพระองค์อยู่ที่ไหน ได้ถูกยึดไว้แล้วหรือ

16 แน่นอนพระองค์ทรงเป็นพระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย แม้อับราฮัมมิได้รู้จักข้าพระองค์ และอิสราเอลหาจำข้าพระองค์ได้ไม่ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาและพระผู้ไถ่ของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระนามของพระองค์ดำรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาล

17 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ไฉนพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์ทั้งหลายผิดไปจากพระมรรคาของพระองค์ และกระทำใจของข้าพระองค์ให้แข็งกระด้างจนข้าพระองค์ไม่ยำเกรงพระองค์ ขอพระองค์ทรงกลับมาเพื่อเห็นแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์คือ ตระกูลทั้งหลายอันเป็นมรดกของพระองค์

18 ชนชาติแห่งความบริสุทธิ์ของพระองค์ได้อาศัยอยู่ที่นั่นแค่ประเดี๋ยวหนึ่ง ปฏิปักษ์ของข้าพระองค์ทั้งหลายได้เหยียบย่ำสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ลง

19 ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นของพระองค์ พระองค์ไม่เคยปกครองพวกเขาเลย เราไม่ได้เรียกพวกเขาโดยพระนามของพระองค์

บท 64

1 โอ ถ้าหากว่าพระองค์จะทรงแหวกฟ้าสวรรค์เสด็จลงมาได้หนอ เพื่อภูเขายะโหลงมาต่อพระพักตร์พระองค์

2 ตั้งเมื่อไฟที่ทำให้ละลายไหม้อยู่ และไฟกระทำให้น้ำเดือด เพื่อให้พระนามของพระองค์เป็นที่รู้จักแก่ปฏิปักษ์ของพระองค์ เพื่อบรรดาประชาชาติจะสะเทือนต่อพระพักตร์พระองค์

3 เมื่อพระองค์ทรงกระทำสิ่งน่ากลัวที่พวกข้าพระองค์คาดไม่ถึง พระองค์เสด็จลงมา ภูเขาก็ก่เคลื่อนที่ลงมาต่อพระพักตร์พระองค์

4 ข้าแต่พระเจ้า ตั้งแต่เริ่มแรกของโลก ไม่มีผู้ใดได้ยิน หรือทราบด้วยหู หรือตาได้เห็น สิ่งทั้งหลายซึ่งพระองค์ทรงเตรียมไว้เพื่อบรรดาผู้ที่รอคอยพระองค์ นอกเหนือพระองค์

5 พระองค์ทรงพบเขาที่ขึ้นบานและกระทำความชอบธรรม บรรดาผู้ที่จำพระองค์ได้ในวิธีการของพระองค์ ดูเถิด พระองค์ทรงกริ้ว เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายทำบาปแล้ว ข้าพระองค์ทั้งหลายยังอยู่ในบาปเป็นเวลานาน และข้าพระองค์ทั้งหลายจะรอด

6 ข้าพระองค์ทุกคนได้กลายเป็นเหมือนสิ่งที่ไม่สะอาด และการกระทำอันชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งสิ้นเหมือนเสื้อผ้าที่สกปรก ข้าพระองค์ทุกคนเหี่ยวลงอย่างใบไม้ และความชั่วช้าของข้าพระองค์ทั้งหลายได้พัดพาข้าพระองค์ไปเหมือนลม

- 7 ไม่มีผู้ใดร้องทูลต่อพระนามของพระองค์ ที่เราตนเองให้ยึดพระองค์ไว้ เพราะพระองค์ทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากข้าพระองค์ทั้งหลาย และได้ผลาญข้าพระองค์ทั้งหลายเพราะเหตุความชั่วช้าของข้าพระองค์
- 8 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่บัดนี้พระองค์ยังทรงเป็นพระบิดาของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นดินเหนียว และพระองค์ทรงเป็นช่างปั้น ข้าพระองค์ทุกคนเป็นผลพระหัตถกิจของพระองค์
- 9 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขออย่าทรงกริ้วนัก และขออย่าทรงจดจำความชั่วช้าไว้เป็นนิตย์ ดูเถิด ขอทรงพิเคราะห์ ข้าพระองค์ทั้งสิ้นเป็นชนชาติของพระองค์
- 10 หัวเมืองบริสุทธ์ของพระองค์กลายเป็นถิ่นทุรกันดาร คีโยนได้กลายเป็นถิ่นทุรกันดาร เยรูซาเล็มเป็นที่รกร้าง
- 11 นิเวศอันบริสุทธ์และงามของข้าพระองค์ทั้งหลาย ที่ซึ่งบรรพบุรุษของข้าพระองค์สรรเสริญพระองค์ถูกไฟเผาเสียแล้ว และสิ่งอันน่าปรารถนาของข้าพระองค์ทั้งสิ้นได้ถูกทิ้งร้าง
- 12 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เป็นอย่างนี้แล้ว พระองค์ยังจะทรงยับยั้งพระองค์ไว้หรือ พระองค์จะทรงเงยบอญ และชมใจพวกข้าพระองค์อย่างถึงขนาดหรือ

บท 65

- "คนเหล่านั้นที่ได้ขอพบเรา แสวงหาเรา คนเหล่านั้นที่ได้แสวงหาเราได้พบเรา เราว่า 'เราอยู่ที่นี้ เราอยู่ที่นี้' ต่อประชาชาติที่เขาไม่ได้เรียกโดยนามของเรา
- 2 เรายืนมือของเราออกตลอดวันต่อชนชาติที่มักบงก ผู้ดำเนินในทางที่ไม่ดี ติดตามอุบายของตนเอง
- 3 ชนชาติที่ยั่วเยาเราให้กริ้วต่อหน้าอยู่เสมอ ทว่าการสักการบูชาตามสวน และเผาเครื่องหอมอยู่บนกองอิฐ
- 4 ผู้ยังคงอยู่ท่ามกลางอุโมงค์ฝังศพ และค้างคืนในโบรณสถาน ผู้กินเนื้อหมู และในภาชนะของเขามีกางซึ่งทำด้วยเนื้อที่นำสะอิดสะเอียน
- 5 ผู้กล่าวว่า 'ออกไปห่างๆ อย่าเข้ามาใกล้ เพราะข้าบริสุทธ์กว่าเจ้า' เหล่านี้เป็นคว้นอยู่ในจมูกของเรา เป็นไฟซึ่งไหม้อยู่วันยังค่ำ
- 6 ดูเถิด มีเขียนไว้ต่อหน้าเราว่า 'เราจะไม่นิ่งเฉย แต่เราจะตอบสนอง เออ เราจะตอบสนองไว้ในนอกของเขา
- 7 ทั้งความชั่วช้าของเจ้า และความชั่วช้าของบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายรวมกันด้วย" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "เขาได้เผาเครื่องหอมบนภูเขา และกล่าวหยาบช้าต่อเราบนเนิน เราจึงจะตวงกิจการเก่าเข้าไปในนอกของเขา"
- 8 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "น้ำองุ่นใหม่หาได้จากพวงองุ่นและเขากล่าวว่า 'อย่าทำลายมันเสีย เพราะมีพระพรอยู่ในนั้น' ฉะนั้น เราก็จะกระทำด้วยเห็นแก่ผู้รับใช้ของเรา และไม่ทำลายเขาหมดทีเดียวฉันนั้น
- 9 เราจะนำเชื้อสายออกมาจากยาโคบ และผู้รับมรดกภูเขาทั้งหลายของเราจากยูดาห์ ผู้เลือกสรรของเราจะได้รับมันเป็นมรดก และบรรดาผู้รับใช้ของเราจะอาศัยอยู่ที่นั่น
- 10 ชาโรนจะเป็นลานหญ้าสำหรับฝูงแพะแกะ และหุบเขาอาโครจะเป็นที่ให้ฝูงวัวนอน เพื่อชนชาติของเราที่ได้แสวงหาเรา
- 11 แต่เจ้าทั้งหลายจะทอดทิ้งพระเยโฮวาห์ ผู้ลืมนภูเขาบริสุทธ์ของเรา ผู้จัดสำรับไว้ให้แก่พระโชค และจัดหาเครื่องดื่มบูชาให้แก่พระเคราะห์
- 12 เพราะฉะนั้นเราจะนับรวมเจ้าทั้งหลายไว้กับดาบ และเจ้าทุกคนจะต้องหมอบลงต่อการสังหาร เพราะเมื่อเราเรียกเจ้าไม่ตอบ เมื่อเราทูลตู่ เจ้าไม่ฟัง แต่ได้กระทำชั่วในสายตาของเรา และเลือกสิ่งที่เราไม่ปิติยินดีด้วย"
- 13 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสดังนี้ว่า "ดูเถิด ผู้รับใช้ทั้งหลายของเราจะได้รับประทาน แต่เจ้าทั้งหลายจะหิว ดูเถิด ผู้รับใช้ของเราจะได้ดื่ม แต่เจ้าจะกระหาย ดูเถิด ผู้รับใช้ของเราจะเปรมปรีดิ์ แต่เจ้าจะได้อาย
- 14 ดูเถิด ผู้รับใช้ของเราจะร้องเพลงเพราะใจยินดี แต่เจ้าทั้งหลายจะร้องออกมาเพราะเสียใจ และจะครวญครางเพราะจิตระทม
- 15 เจ้าทั้งหลายจะทิ้งชื่อของเจ้าไว้แก่ผู้เลือกสรรของเราเพื่อใช้แข่ง และองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงสังหารเจ้า แต่จะทรงเรียกชื่อผู้รับใช้ของพระองค์ด้วยชื่ออื่น
- 16 ดังนั้น ผู้ใดที่ขอพรให้ตนเองในแผ่นดินโลก จะขอพรให้ตนเองในพระนามพระเจ้าแห่งสัจจะ และผู้ใดที่ปฏิเสธตนในแผ่นดินโลก จะปฏิเสธตนในนามพระเจ้าแห่งสัจจะ เพราะความลำบากเก่าแก่นั้นก็ลืมนเสียแล้ว และซ่อนเสียจากตาของเรา
- 17 เพราะ ดูเถิด เราจะสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะสิ่งเก่าแก่อนั้นจะไม่จำกันหรือนึกได้อีก
- 18 แต่งตั้งชนบานและเปรมปรีดิ์เป็นนิตย์ในสิ่งซึ่งเราสร้างขึ้น เพราะ ดูเถิด เราสร้างเยรูซาเล็มให้เป็นที่พักที่เปรมปรีดิ์ และ

ชนชาติของเมืองนั้นให้เป็นความขึ้นบาน

19 เราจะเปรมปรีดิ์ด้วยเยรูซาเล็มและขึ้นบานด้วยชนชาติของเรา จะไม่ได้ยินเสียงร้องไห้ในเมืองนั้นอีก และเสียงครวญคราง

20 ในนั้นจะไม่มีทารกที่มีชีวิตเพียงสองสามวัน หรือคนแก่ที่มีอายุไม่ครบกำหนด เพราะเด็กจะมีอายุหนึ่งร้อยปีจึงตาย และคนบาปที่มีอายุเพียงหนึ่งร้อยปีจะเป็นที่แซ่ซ้อง

21 เขาจะสร้างบ้านและเข้าอาศัยอยู่ในนั้น เขาจะปลูกสวนองุ่นและกินผลของมัน

22 เขาจะไม่สร้างและคนอื่นเข้าอาศัยอยู่ เขาจะไม่ปลูกและคนอื่นกิน เพราะอายุชนชาติของเราจะเป็นเหมือนอายุของต้นไม้ และผู้เลือกสรรของเราจะใช้ผลงานน้ำมือของเขานาน

23 เขาทั้งหลายจะไม่ทำงานโดยเปล่าประโยชน์ หรือคลอذبบุตรเพื่อความสยดสยอง เพราะเขาเป็นเชื้อสายของผู้ที่ได้รับพรของพระเยโฮวาห์ กับลูกๆของเขาด้วย

24 และต่อมา ก่อนที่เขาจะร้องเรียก เราจะตอบ ขณะที่เขายังพูดอยู่ เราจะฟัง

25 สุนัขป่าและลูกแกะจะหากินอยู่ด้วยกัน สิงโตจะกินฟางเหมือนวัว และผงกลีจะเป็นอาหารของงู มันทั้งหลายจะไม่ทำอันตรายหรือทำลายทั่วภูเขาวริสุทธีของเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้

บท 66

พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "สวรรค์เป็นบัลลังก์ของเรา และแผ่นดินโลกเป็นแท่นวางเท้าของเรา นิเวศซึ่งเจ้าจะสร้างให้เรา นั้นจะอยู่ที่ไหนเล่า และที่พำนักของเราอยู่ที่ไหน

2 สิ่งเหล่านี้มือของเราได้กระทำทั้งสิ้น บรรดาสิ่งเหล่านั้นจึงเป็นขึ้นมา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ "แต่คนนี้ต่างหากที่เราจะมอง คือเขาผู้ที่ถ่อมและสำนึกผิดในใจ และตัวสั่นเพราะคำของเรา

3 เขาผู้สรวลร่าเริงกับเขาสาคน เขาผู้ถวายลูกแกะเป็นเครื่องบูชาร่าเริงกับเขาตัดคอสุนัข เขาผู้ถวายเครื่องบูชาร่าเริงกับเขาถวายเลือดหมู เขาผู้เผาเครื่องหอมร่าเริงกับเขาสาธการรูปเคารพ คนเหล่านี้ต่างก็เลือกทางของเขาเอง และจิตใจของเขาปีติยินดีอยู่ในสิ่งน่าสะอิดสะเอียนของเขา

4 เราก็จะเลือกการหลอกลอนมาให้เขาด้วย และนำสิ่งที่เขากลัวมาถึงเขา เพราะเมื่อเราได้เรียก ไม่มีผู้ใดตอบ เมื่อเราพูด เขาไม่ฟัง แต่เขาได้กระทำชั่วต่อหน้าต่อตาของเรา และเลือกสิ่งที่เราไม่ปีติยินดีด้วย"

5 เจ้าผู้ตัวสั่นเพราะพระวณะของพระองค์ จงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ "พี่น้องของเจ้าผู้ซึ่งเกลียดชังเจ้า และเหวี่ยงเจ้าออกไปเพราะเห็นแก่นามของเรา ได้พูดว่า 'ขอพระเยโฮวาห์ทรงรับเกียรติ' แต่พระองค์จะได้ปรากฏและเป็นการขึ้นบานของเจ้า และเขาเหล่านั้นแหละจะต้องได้รับความอาย

6 เสียงอึงคะนึงจากในเมือง เสียงจากพระวิหาร พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์กำลังให้การตอบแทนต่อศัตรูของพระองค์

7 ก่อนที่นางจะปวดครรภ์ นางก็คลอดบุตร ก่อนที่ความเจ็บปวดจะมาถึงนาง นางก็ให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง

8 ใครเคยได้ยินสิ่งอย่างนี้บ้าง ใครเคยได้เห็นสิ่งอย่างนี้บ้าง แผ่นดินจะเฝือกขึ้นในวันเดียวหรือ ประชาชาติจะคลอตามในครู่เดียวหรือ เพราะพอศิโยนปวดครรภ์ เธอก็คลอดบุตรทั้งหลายของเธอ

9 เราจะนามาถึงกำหนดคลอด แล้วจะไม่ให้คลอดหรือ" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ "เราผู้เป็นเหตุให้คลอด จะปิดครรภ์หรือ" พระเจ้าของท่านตรัสดังนี้

10 จงเปรมปรีดิ์กับเยรูซาเล็มและยินดีกับเธอ นะบรรดาเจ้าที่รักเธอ จงเปรมปรีดิ์กับเธอด้วยความขึ้นบาน นะบรรดาเจ้าที่ไว้ทุกข์เพื่อเธอ

11 เพื่อเจ้าจะได้ดูและอึ้งใจด้วยยกอันประเล้าประโลมของเธอ เพื่อเจ้าจะได้ดื่มให้เกลี้ยง ด้วยความปีติยินดี จากสง่าราศีอันอุดมของเธอ

12 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "ดูเถิด เราจะนำสันติภาพมาถึงเธออย่างกับแม่น้ำ และสง่าราศีของบรรดาประชาชาติ เหมือนลำน้ำที่กำลังล้น และเจ้าทั้งหลายจะได้ดู เธอจะอุ้มเจ้าไว้ที่บั้นเอวของเธอ และเขยขึ้นลงที่เข่าของเธอ

13 ตั้งผู้ที่มารดาของตนเล่าโลม เราจะเล่าโลมเจ้าเช่นนั้น และเจ้าจะรับการเล่าโลมในเยรูซาเล็ม

14 เมื่อเจ้าเห็นอย่างนี้ ใจของเจ้าจะเปรมปรีดิ์ กระดูกของเจ้าจะกระตุ่มกระชวยอย่างผักหญ้า และเขาจะรู้กันว่าหัตถ์ของพระเยโฮวาห์อยู่กับผู้รับใช้ของพระองค์ และความพิโรธต่อศัตรูของพระองค์

15 เพราะ ดูเถิด พระเยโฮวาห์จะเสด็จมาด้วยไฟ และรถรบของพระองค์เหมือนลมบ้าหมู เพื่อสนองเขาด้วยความกริ้ว

ของพระองค์อย่างเกรี้ยวกราด และด้วยการชนาบของพระองค์พร้อมด้วยเปลวเพลิง

16 เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำการพิพากษาด้วยไฟ และด้วยพระแสงของพระองค์เหนือเนื้อหนังทั้งสิ้น และผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงสังหารเสียจะมีมากมาย

17 คนทั้งหลายที่กระทำตัวให้บริสุทธิ์และชำระตัวให้บริสุทธิ์ อยู่ข้างหลังต้นไม้ต้นหนึ่งท่ามกลางสวน ที่กำลังกินเนื้อหมูและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน และหนู จะถูกเผาผลาญเสียด้วยกัน" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้

18 "เพราะเราทราบการงานของเขาและความคิดของเขา และเราจะมารวบรวมบรรดาประชาชาติและภาษาทั้งสิ้น และเขาจะมาเห็นสง่าราศีของเรา

19 และเราจะตั้งหมายสำคัญไว้ท่ามกลางเขา และเราจะส่งผู้รอดพ้นจากพวกเขานั้นไปยังบรรดาประชาชาติ ยังทาริชชูปูลและลูด ผู้โก่งธนู ยังทูบัลและยวาน ยังเกาะทั้งหลายที่ไกลออกไป ที่เขายังไม่ได้ยินชื่อเสียงของเราและเห็นสง่าราศีของเรา และเขาจะประกาศสง่าราศีของเราท่ามกลางบรรดาประชาชาติ

20 และเขาจะนำพี่น้องทั้งสิ้นของเจ้าทั้งหลายจากบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นเป็นเครื่องถวายบูชาพระเยโฮวาห์ มาด้วยม้าด้วยรถรบ ด้วยเกวียนประทุน ด้วยส่และด้วยอูรีห์หนึ่งเดียว ยังเยรูซาเล็มภูเขบริสุทธิ์ของเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ "เช่นเดียวกับคนอิสราเอลนำสัตวบูชาใส่ภาชนะสะอาดมายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

21 และเราจะเอาเขาบางคนเป็นปุโรหิต และเป็นพวกเลวี" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้

22 "เพราะฟ้าสวรรค์ใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่ซึ่งเราจะสร้าง จะยังอยู่ต่อหน้าเรานั้นใด" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ "เชื้อสายของเจ้าและชื่อของเจ้าจะยังอยู่นั้น"

23 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "และต่อมาทุกวันขึ้นค่ำ และทุกวันสะบาโต เนื้อหนังทั้งสิ้นจะมานมัสการต่อหน้าเรา

24 และเขาจะออกไปมองดูซากศพของคนที่ได้ละเมิดต่อเรา เพราะว่าหนอนของคนเหล่านี้จะไม่ตายไป ไฟของเขาจะไม่ดับ และเขาจะเป็นที่นาสะอิดสะเอียนต่อเนื้อหนังทั้งสิ้น"

For other languages please go to www.wordproject.org